

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مۇندەرىجە

- ❖ ئىسرائىل ئەۋلادى ۋە يەھۇدىي ئۆلىمالىرى...
3 مۇھەممەد يۈسۈپ
- ❖ شەرىئىي سىياسەت چۈشەنچىسى.....
9 ئوبۇلقاسم ئەھمەدىي
- ❖ ئاتا - ئانىلار ۋە بالىلارغا ھۆرمەت.....
18 ئابدۇرېھىم دۆلەت
- ❖ دەۋادا بىرلىك روھى.....
31 تاھىرجان ئابباس
- ❖ ئوسمانىيلار خەلىپىلىكىنىڭ قۇرۇلۇشىدا ئىلىمنىڭ رولى
. راغىپ سەرجانىي .. ئابدۇلھەمىد كەۋسەر تەرجىمىسى 36
- ❖ تارىخنىڭ ئاخىرى ۋە مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى.....
46 يۈسۈپ قەرزىۋى .. ئابدۇلھەپىز زىيا تەرجىمىسى
- ❖ مۆجىزە ئىنكارچىلىرىغا رەددىيە.....
58 ئابدۇلئەھدەد ھاپىز
- ❖ تەرەپپازلىق ياكى مېنىڭ توغرا دەپ تۇرۇۋېلىش
... جامال مادى... ئابدۇلئەھدەد ئۇجاد ئۆزلەشتۈرگەن 65
- ❖ شام دىيارىدا چاقىنغان ئۇيغۇر - ئەللامە ئەلى
خوتەنىي ئابدۇللا روزىمۇھەممەد 71

دىنىي، ئىلمىي، ئىجتىمائىي
ژۇرنال
(پەسىللىك)

1 - سان
(ئومۇمىي 30 - سان)

ژۇرنال مەسئۇلى:

سراجىدىن ئەزىزى

مەسئۇل مۇھەررىر:

مۇھەممەد يۈسۈپ

تەھرىر يېتەكتى:

ئابدۇرېھىم دۆلەت
ئابدۇلئەھدەد ھاپىز
ئابدۇلئەھدەد ئۇجات
ئابدۇلئەھدەد ئۇچقۇن
مۇستىجان سىدىق
ئوبۇلقاسم ئەھمەدى
ياسىن ئابدۇلھەكىم
(ئىسىملىرى ئېلىپبە تەرتىبى بويىچە تىزىلدى)

ئەسەر ئەۋەتىش

پىكىر-تەكلىپ بېرىش

ئېلخەت ئادرېسىمىز:

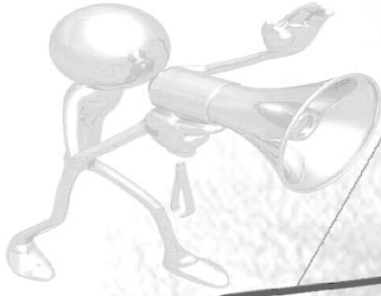
Meripetjournal@gmail.com

زۇننىمىزنىڭ ئېلىكتىپ نۇسخىسى

«مەرىپەت» مۇنبىرىدىن كۆرۈلەيسىز

مۇنبەر ئادرېسى:

WWW.Meripet.net

ئەسەر ئۆزۈڭلەر سەمگە...

1. زۇرنىلىمىزغا ئەۋەتىلگەن ماقالىلەرنىڭ مەركىزى ئىدىيىسى «ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائە» ئەقىدىسىگە ئۇيغۇن بولۇشى كېرەك.
2. ماقالە ۋە ئەسەرلەردە ئالغا سۈرۈلمەكچى بولغان چۈشەنچىلەر ئېنىق يورۇتۇپ بېرىلگەن بولۇشى كېرەك.
3. تەرجىمە ئەسەرلەردە چوقۇم مەنبە ئەسكەرتىلىشى ۋە تەھرىر ھەيئىتىگە ئەسلى نۇسخا تەمىنلىنىشى كېرەك.
4. زۇرنىلىمىزغا ئەۋەتىلىدىغان ماقالىلەر بۇرۇن ھېچقانداق كىتاب-زۇرنالاردا ياكى تور بەتلەردە ئېلان قىلىنمىغان بولۇشى كېرەك.
5. زۇرنىلىمىز ۋە تىنىمىز ئىچى ۋە سىرتىدىكى ئۇيغۇر قېرىنداشلارنى، بولۇپمۇ ئىلىم ۋە دەۋەت ساھەسىدىكى ئۇستازلارنى ۋە ئىلىم ھېرىسىمەنلىرىنى پىكىر ئالماشتۇرۇش، تونۇشۇش ۋە ئۆزئارا چۈشىنىش سەھنىسى بىلەن تەمىنلەشنى مەقسەت قىلغان بولغاچقا، ھەرقانداق شەخس ياكى كوللىكتىپقا قارىتىلغان ھۇجۇم خاراكتېرلىك ماقالىلەرنى قەتئىي قوبۇل قىلمايدۇ.
6. زۇرنىلىمىزغا ئەسەر ئەۋەتكۈچىلەر ماقالىسىنى زۇرنىلىمىزنىڭ مەخسۇس ئېلخەت ئادرېسىغا يوللىشى كېرەك.
7. ئاپتورلار ئەۋەتكەن ماقالىسىغا ناھايىتى ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلىشى، نەقىل مەنبەلىرى ئەسكەرتىلگەن بولۇشى، ئايەت ۋە ھەدىسەلەرنىڭ نومۇرلىرى بەت ئاستىغا ئىزاھات سۈپىتىدە بېرىلگەن بولۇشى كېرەك.
8. ماقالىلەرنىڭ ھەجىمىگە چەك قويۇلمايدۇ. ناۋادا قىممىتى زور، ئەھمىيەتلىك تېمىلار بولسا ئۇدا بىر قانچە ساندا ئۇلاپ ئېلان قىلىنىدۇ.
9. زۇرنىلىمىزغا ئەسەر تاللاشتا ئەسەرنىڭ قىممىتى ۋە يوللانغان ئىلگىرى-كېيىنلىك تەرتىپى بويىچە تاللىنىدۇ. ئەسەر ئەۋەتلىشى ئالتە ئايغىچە زۇرنالدا ئېلان قىلىنمىسا ياكى ئېلخەت ئارقىلىق ئۆچۈر قىلىپ ئەسكەرتىلمىگەن بولسا ماقالىنىڭ قوبۇل قىلىنمىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.
10. زۇرنىلىمىزغا يوللانغان ماقالە ئېلان قىلىنغۇچە بولغان ئارىلىقتا ھېچقانداق تور بەت ياكى ئۆچۈر ۋاسىتىلىرىدە ئېلان قىلىنمىسلىقى كېرەك. ۋەتەن ئىچى ۋە سىرتىدىكى كەڭ ئاپتور ۋە ئوقۇرمەن قېرىنداشلىرىمىزدىن بۇ ئازغىنە ئەمگىكىمىزگە يېقىندىن ھەمدەمدە بولۇشىنى ۋە كۆڭۈل بۆلۈشىنى، قىممەتلىك پىكىر-تەكلىپلىرىنى ئايماسلىقىنى، ماقالە-ئەسەر ئەۋەتىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

ھۆرمەت بىلەن:

«مەرىپەت» زۇرنىلى تەھرىر ھەيئىتى

Kamal Paşa Mahallesi Biga Sokak No. 27
Bodrum Kat Sefaköy Küçükçekmece İstanbul

ئادرېسىمىز:

TEL: 0212.6243928

سەلەرگە بەرگەن نېمىتىمنى ئەسلىڭلار، ماڭا بەرگەن ۋەدەڭلارغا ۋاپا قىلىڭلار. (ئەگەر شۇنداق قىلساڭلار)، مەنمۇ سەلەرگە قىلغان ۋەدەمگە ۋاپا قىلمەن، سەلەر مەندىنلا قورقۇڭلار.

41. مەن قولۇڭلاردىكى (نەۋرات)نى ئېتىراپ قىلغۇچى قىلىپ نازىل قىلغان قۇرئانغا ئىمان كەلتۈرۈڭلار، قۇرئاننى بىرىنچى بولۇپ ئىنكار قىلغۇچى بولساڭلار، ئايەتلىرىمنى (بۇرمىلاپ) ئازغىنە مەنپەئەتكە سېتىۋەتمەڭلار، ماڭىلا تەقۋادارلىق قىلىڭلار.

42. ھەقىقىي باتىلغا ئارىلاشتۇرماڭلار، ھەقىقەتنى بىلىپ تۇرۇپ يوشۇرماڭلار.

43. نامازنى مۇكەممەل ئادا قىلىڭلار، زاكاتنى بېرىڭلار، (ئاللاھقا) رۇكۇ قىلغۇچىلار بىلەن بىللە رۇكۇ قىلىڭلار.

﴿يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ (40) وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ (41) وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (42) وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ (43) أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (44) وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ (45) الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (46) يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ (47) وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (48)

تەرجىمىسى

40. ئىسرائىل ئەۋلادى! مېنىڭ

تەپسىرى

ئاللاھ تائالا بۇ ئايەتلەر ئارقىلىق ئىسرائىل ئەۋلادى بولغان يەھۇدىيلارغا خىتاب قىلىپ، ئۇلارنى ئۆزلىرىگە ۋە ئەجدادلىرىغا ئاتا قىلغان سانسىز نېمەتلىرىنى ئەسكە ئېلىشقا بۇيرۇيدۇ. ئاللاھ تائالا ئۆز ۋاقتىدا ئىسرائىل ئەۋلادىغا نۇرغۇنلىغان ئىنئاملارنى ئاتا قىلغان. ئۇلارنى ئۆز ۋاقتىدا بارلىق مىللەتلەردىن ئەزىز ھەم ھۆرمەتلىك قىلغان؛ پىرئەۋن ۋە ئۇنىڭ قوشۇنلىرىنىڭ زۇلۇملىرىدىن ئۇلارنى قۇتۇلدۇرغان. ئاللاھ تائالا يەنە ئۇلاردىن ئاللاھ تائالادىن باشقىسىغا ئىبادەت قىلماسلىق، بارلىق ئىبادەتلەرنى ئاللاھ تائالانىڭ ئۆزىگە قىلىشى، ئاللاھ تائالانىڭ كىتابى بولغان «تەۋرات»قا ئەمەل قىلىشى ۋە ئۇنىڭدىكى ھەقىقەتلەرنى ئۆزگەرتەلمەسلىك، بۇرمىلىماسلىق ۋە ئالماشتۇرۇۋەتمەسلىك ھەققىدە ۋەدە ئالغان. ئاللاھ تائالا يەنە ئۇلارغا ئۇلارنىڭ قىلغان ياخشى ئەمەللىرىنىڭ مۇكاپاتىنى تولۇق بېرىدىغانلىقى توغرىلىق ۋەدە قىلغان. لېكىن يەھۇدىيلار ھەر زامان ۋەدىلىرىگە خىلاپلىق قىلىپ تۇرغان، «تەۋرات»تىكى ھەقىقەتلەرنى، خۇسۇسەن ئاخىر زامان پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ھەققىدە كەلگەن بېشارەتلەرنىڭ كۆپلىرىنى بۇرمىلىغان، بەزىسىنى كىتابلىرىدىن چىقىرىۋەتكەن.

44. كىشىلەرنى ياخشى ئىشقا بۇيرۇپ ئۆزۈڭلارنى ئۇنتۇپ قالماسلار؟ ھالبۇكى، سىلەر كىتاب (يەنى تەۋرات)نى ئوقۇپ تۇرىسىلەر، سىلەر ئەقىلڭلارنى ئىشلەتمەيسىلەر؟

45. (تائەت - ئىبادەتتە) چىداملىق بولۇش ۋە نامازنى مۇكەممەل ئوقۇش بىلەن (ئاللاھتىن) ياردەم تىلەڭلار. شەكسىزكى، ناماز ئاللاھقا قەلبىدىن باغلانغان كىشىلەردىن باشقىسىغا ئېغىر كېلىدۇ⁽¹⁾.

46. (ئاللاھقا قەلبىدىن باغلانغانلار) رەببى بىلەن ئۇچرىشىدىغانلىقىغا ۋە ئۇنىڭ دەرگاھىغا چوقۇم قايتىپ بارىدىغانلىقىغا جەزمەن ئىشىنىدىغان كىشىلەردۇر.

47. ئى ئىسرائىل ئەۋلادى! سىلەرگە بەرگەن نېمىتىمنى ۋە (بىر زامانلاردا) سىلەرنى پۈتكۈل جاھان ئەھلىدىن ئۈستۈن قىلغانلىقىمنى ئەسلىڭلار.

48. كىشى كىشىگە قىلچە ئەسقا تاپمايدىغان، (ئاللاھ ئىجازەت بىرەمگۈچە) ھېچ كىشىنىڭ شاپائىتى قوبۇل قىلىنمايدىغان، ھېچ كىشىدىن فەدىيە ئېلىنمايدىغان، كاپىرلار ياردەمگە ئېرىشەلمەيدىغان كۈندىن قورقۇڭلار.

① ئايەتتە كەلگەن «خاشىع» دېگەن سۆز «خىشوع» نىڭ پائىل شەكلى بولۇپ، قەلبى ئاللاھ تائالاغا مەھكەم باغلانغان ۋە كۆڭلى ئۇنىڭغا تەلپۈنۈپ تۇرغاننى ئىپادىلەيدۇ. بەزى مۇپەسسىرلەر بۇ سۆزنى قورقۇش مەنىسىدە تەپسىر قىلغان.

پەرمانلىرىنى بەجا كەلتۈرمەسلىكىنىڭ ۋە ئۇنىڭغا خىلاپلىق قىلىشنىڭ قانچىلىك ئېغىر گۇناھ ئىكەنلىكىنى سىلەر ئوبدان بىلىسىلەر. ئۇنداق قىلماڭلار، ئاللاھ تائالادىن قورقۇڭلار. ئەگەر سىلەر توغرىسىنى قىلماقچى بولساڭلار، سىلەرنى يامان ئىشلارغا چاقىرىدىغان شەيتىننىڭلارنى ۋە يامان نەپسىڭلارنى يېڭىش ئۈچۈن سەۋر بىلەن ناماز ئارقىلىق ئاللاھ تائالادىن ياردەم تىلەڭلار. چۈنكى، سەۋر بىلەن ناماز روھنى يۈكسەلدۈرىدىغان، نەپسىنى پاكلايدىغان ۋە كۆڭۈلنى شاد قىلىدىغان ئەمەللەردۇر.

﴿الصبر﴾ (سەۋر) دېگەن سۆز لۇغەتتە: ئۆزىنى تۇتۇۋېلىش^① دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ، ئىسلام ئاتالغۇسىدا بولسا چىدامچانلىق، ئۆزىنى تۇتۇۋېلىش، تەقدىرگە تەن بېرىش قاتارلىق ئۈچ مەنىدە كېلىدۇ. سەۋر «قۇرئان كەرىم» دېمۇ مۇشۇ ئۈچ مەنىدە كەلگەن.

1. چىدامچانلىق مەنىسىدىكى سەۋر

چىدامچانلىق مەنىسىدىكى سەۋر — ئاللاھ تائالانىڭ ئەمىر-پەرمانلىرىنى ئورۇنداشتا، ئەمەل-ئىبادەتتە ۋە ھەقىقەت يولىدىكى بارلىق كۈرەشلەردە مۇستەھكەم بولۇپ، چىدامچانلىق كۆرسىتىش دېگەنلىكتۇر. ﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ

بۇنىڭدىن مەلۇمكى، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىغىچىلىك مەۋجۇت بولغان «تەۋرات» تا بەزى ھەقىقەتلەرمۇ ساقلىنىپ قالغاندەك، قەستەن ئۆزگەرتىش سەۋەبلىك «تەۋرات» تىن بولمىغان بەزى سۆزلەرمۇ ئۇنىڭدىن ئورۇن ئالغان. چۈنكى، يەھۇدىيلار ئەزەلدىن ئازغىنە دۇنيا مەنپەئەتى ئۈچۈن ئۆزلىرىنىڭ دىنىنى سېتىۋېتىش ئىككىلىنىپ قالمىغان مىللەتتۇر.

ئاخىرىدا ئاللاھ تائالا يەھۇدىي ئۆلىمالىرىنى ھەقىقەتنى بىلىپ تۇرۇپ بۇرمىلىماسلىققا، يوشۇرما-سالىققا، ئۆزگەرتىۋەتمەسلىككە، ھەممە پەيغەمبەر بۇيرۇپ كەلگەن ناماز ۋە زاكاتقا ئوخشىغان پەرزلەرنى تولۇق ئورۇنداشقا بۇيرۇغان.

ئاللاھ تائالا «تەۋرات» نىڭ ئەھكاملىرىنى ۋە ياخشى-ياماننى بىلىدىغان يەھۇدىي ئۆلىمالىرىغا كايىپ دەيدۇكى، ئىي يەھۇدىي ئۆلىمالىرى! سىلەرنىڭ ھالىڭلار نېمىدېگەن ئەپسۇسلىنارلىق، نېمىدېگەن ئەجەبلىنەرلىك ھە! سىلەر كىشىلەرنى «تەۋرات» قا ئەمەل قىلىشقا ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلىشقا دەۋەت قىلىپ تۇرۇپ، ئۆزۈڭلار ئۇنىڭغا ئەمەل قىلمايسىلەر، بارچە گۇناھ-مەنسىيەتلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆزۈڭلار باشلامچى بولۇپ قىلىسىلەر. ھالبۇكى، ئاللاھ تائالانىڭ ئەمىر-

① «لسان العرب لابن منظور» 4 - توم، 437 - بەت، «الصحاح للجوهري» 706 - بەت.

سۆزلىرىگە سەۋر قىلغىن، كۈن چىقىشتىن ئىلگىرى، كۈن پېتىشتىن ئىلگىرى رەببىڭنى مەدھىيەلەپ تەسبىھ ئېيتقىن^①، ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ﴾ يەنى ﴿ئى ئىمان ئېيتقانلار! ئەگەر ئىنتىقام ئالماقچى بولساڭلار، ئۆزۈڭلارغا قىلىنغان يامانلىق قانچىلىك بولسا، (ئاشۇرۇۋەتمەستىن) شۇنچىلىك ئىنتىقام ئېلىڭلار، ئەگەر سەۋر قىلساڭلار، بۇ سەۋر قىلغۇچىلار ئۈچۈن ئەلۋەتتە ياخشىدۇر﴾^② دېگەن ئايەتلەردىكى سەۋر ئۆزىنى تۇتۇۋېلىش مەنىسىدە كەلگەن.

3. تەقدىرگە تەن بېرىش

تەقدىرگە تەن بېرىش مەنىسىكى سەۋر — ئاللاھ تائالانىڭ تەقدىرىگە رازى بولۇپ، بالا-قازاغا ئاھ ئۇرۇپ كەتمەسلىك، قايتۇرۇپ كېلىش مۇمكىن بولمايدىغان قولدىن بېرىشلەرنى ئۇنتۇپ كېتىش دېگەنلىكتۇر. ﴿وَيَسِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ يەنى «ئۆزىگە بىرەر مۇسەبەت كەلگەن چاغدا: «بىز ئەلۋەتتە ئاللاھنىڭ ئىگىدارچىلىقىدەمىز، بىز چوقۇم ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتقۇچىمىز» دەيدىغان سەۋر قىلغۇچىلارغا خۇش خەۋەر بەرگىن»^③، ﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ يەنى «چىرايلىقچە

تَعْلَمَ لَهُ سَمِيًّا﴾ يەنى «ئۇ ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە بۇ ئىككىسىنىڭ ئارىسىدىكى شەيىلەرنىڭ رەببىدۇر. شۇڭا، سەن ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلغىن، ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىشتا چىداملىق بولغىن»^④ ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ يەنى ﴿ئى پەيغەمبەر! ئائىلەڭدىكىلەرنى نامازغا بۇيرۇغىن، ئۆزۈڭمۇ (ئۇنى ئادا قىلىشقا) چىداملىق بولغىن»^⑤ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ يەنى ﴿ئى ئىمان ئېيتقانلار! چىداملىق بولۇڭلار، (دۈشمەنلەرگە قارشى) چىدامچانلىق كۆرسىتىڭلار، (جەھادقا) تەييار تۇرۇڭلار، مەقسىتىڭلارغا يېتىش ئۈچۈن ئاللاھتىن قورقۇڭلار»^⑥ دېگەن ئايەتلەردە كەلگەن «صبر» چىدامچانلىق مەنىسىدە كەلگەن.

2. ئۆزىنى تۇتۇۋېلىش مەنىسىدىكى سەۋر

ئۆزىنى تۇتۇۋېلىش مەنىسىدىكى سەۋر ئاچچىقنى ۋە غەزىپىنى بېسىۋېلىش، كىشىلەرگە يامانلىق قىلىشتىن، گۇناھ-مەئسىيەت سادىر قىلىشتىن، باشقىلارنىڭ ھەققىنى يەۋېلىشتىن ساقلىنىش دېگەنلىكتۇر. ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ يەنى ﴿ئى پەيغەمبەر! ئۇلارنىڭ

① قاق سۇرىسى : 39 - ئايەت .

② نەھل سۇرىسى : 126 - ئايەت .

③ بەقەرە سۇرىسى : 155 - ئايەت .

④ مەرىيەم سۇرىسى : 65 - ئايەت .

⑤ تاھا سۇرىسى : 132 - ئايەت .

⑥ ئال ئىمران سۇرىسى : 200 - ئايەت .

تۆرەلمىمۇ تولۇق ئىنسان بولۇشى ئۈچۈن ئانىنىڭ قورسقىدا بىر قانچە ئاي تۇرىدۇ. ۋاقىت دۇنيادىكى ھەربىر ھەرىكەت ۋە جىمجىتلىقنىڭ كىيىمى. ئەگەر بىز ۋاقىتتىن ھالقىپ چىدامسىزلىق قىلساق، چىدىماسلىقنىڭ ئوتىدا ئازابلىنىمىزكى، لېكىن قانۇنىيەت بويىچە ھەرىكەت قىلىدىغان شەيئەلەرنىڭ ماھىيىتىدىن ھېچ نەرسىنى ئۆزگەرتەلمەيمىز. شۇڭا، بىزدە «سەۋر قىلسا، غۇرىدىن ھالۋا پۈتەر» دەيدىغان ھېكمەت بار.

ئاللاھ تائالانىڭ سەۋر بىلەن نامازغا بۇيرۇغانلىقىنىڭ سىرى شۇكى، سەۋر دىننىڭ ئەمىر-پەرمانلىرىنى ئېغىر كۆرمەي ئورۇنداشتا ۋە بۇ يولدىكى قىيىنچىلىق ھەم توسالغۇلارغا بەرداشلىق بېرىشتە ئەڭ ياخشى مەدەتكار بولغىنىدەك، ناماز ئەڭ كۈچلۈك روھىي ئوزۇق بولۇپ، ئاللاھ تائالانى رازى قىلىشنىڭ ئەڭ كاپالەتلىك يولىدۇر. ناماز بەزى كىشىلەر ئۈچۈن قىيىن تۇيۇلىدۇ. ئەمما بۇ ناماز دىلى ئىمان ۋە ئېتىقاد بىلەن بېزەلگەن، چىن يۈرىكىدىن ئاللاھ تائالغا باغلانغان ۋە ئاللاھ تائالانىڭ ئازابىدىن قورقىدىغان كىشىلەر ئۈچۈن ھالاۋەتتۇر ۋە راھەتتۇر. چىن قەلبىدىن ئاللاھ تائالغا باغلانغان بۇ كىشىلەر ئىماننىڭ تۈرتكىسى بىلەن ناماز، زاكات قاتارلىق بارلىق پەرزلەرنى ئاكتىپلىق بىلەن ئورۇندايدۇ ھەم

سەۋر قىلغىن^(۱). بۇ ئايەتلەردىكى سەۋر بېشىغا كەلگەن مۇسەبەتلەر سەۋەبلىك ئۆزىنى يوقتۇرۇپ تەمەسلىك ۋە تەقدىرگە تەن بېرىش مەنىسىدە كەلگەن.

﴿وَلْتَجِزِينَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ يەنى ﴿ۋەدىگە ۋاپا قىلىش قاتارلىق شەرىئەت كۆرسەتمىلىرىگە ئەمەل قىلىشتا﴾ چىداملىق بولغۇچىلارنىڭ مۇكاپاتىنى چوقۇم ئۇلارنىڭ قىلغان ئەمەللىرىنىڭ ئەڭ ياخشىسى بىلەن بېرىمىز^(۲) دېگەن ئايەت يۇقىرىقى ئۈچ تۈرلۈك سەۋرنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، ئايەتتىكى مۇكاپات ئۇلارنىڭ ھەممىسىگە قارىتىلغان ئومۇمىي مۇكاپاتتۇر.

سەۋر بىزنىڭ تىلىمىزدا ساقلاش ۋە كۈتۈش مەنىسىدەمۇ كېلىدۇ

ساقلاش ۋە كۈتۈش مەنىسىدىكى سەۋر — بىرەر ئىشنىڭ نەتىجىسىنى تىزلا كۆرۈشكە ئالدىراپ ئۇ ئىشنى بۇزۇپ قويماسلىق ۋە ھەر نەرسىنىڭ قانۇنىيىتىگە بويسۇنۇپ ئىش كۆرۈش دېگەنلىكتۇر. چۈنكى ساقلاش ۋە كۈتۈشلەر دۇنيا قانۇنىيىتى ۋە رەت تەرتىبىدۇر. مەسلەن: يەرگە ئۇرۇق سېلىپ بولغۇچىلا ئۈنمەيدۇ. ئۈنسىمۇ ھامان ھوسۇل بەرمەيدۇ. بەلكى ئۈنۈپ، ئۆسۈپ يېتىلىپ پىشقىچە كۈتۈشكە توغرا كېلىدۇ.

① مەئارىج سۇرىسى: 5 - ئايەت .

② نەھل سۇرىسى: 96 - ئايەت .

ھەممىنى بىلىپ تۇرۇپ، نېمە ئۈچۈن دىننىڭ روھىغا ئەمەل قىلىشتىن باش تارتىسىلەر؟ نېمە ئۈچۈن ئاخىرەتلىك ئىشلارنى ئۇنتۇپ قالسىلەر؟ سىلەرنىڭ دىنىي دەستۇرۇڭلار بولغان «تەۋرات» سىلەرنى شۇنداق قىلىشقا بۇيرۇمدۇ؟!

مۇھىم نۇقتىلىرى

1. ئاللاھ تائالانىڭ نېمەتلىرىگە شۈكۈر قىلىش ھەربىر بەندە ئۈچۈن پەرزدۇر.
2. ۋەدىگە ۋاپا قىلىش مۇسۇلماننىڭ ئەخلاقى ۋە ھەقىقىي مۇئەمىلىكىنىڭ ئىپادىسىدۇر.
3. ھەقىقەتنى دادىل سۆزلەش پەزىلەت، ئۇنى يوشۇرۇش ئېغىر گۇناھتۇر.
4. ھەقىقەتنى بىلىپ تۇرۇپ كىشىلەردىن يوشۇرغۇچىلار ئاللاھ تائالانىڭ جازاسىغا تېگىشلىك بولغۇچىلاردۇر.
5. كىشىلەرنى ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇپ ئۆزى ئەمەل قىلمايدىغانلارنىڭ قىلغان تەربىيەسى ئۈنۈملۈك بولمايدۇ.
6. قىيىنچىلىقلارغا چىدامچانلىق ۋە سەۋرچانلىق بىلەن، ناماز بىلەن تاقابىل تۇرغىلى بولىدۇ.
7. قىيامەت كۈنىدە كاپىرلارنى ئاللاھ تائالانىڭ ئازابىدىن ھېچكىم قۇتۇلدۇرالمىدۇ.

كۆڭۈللىرىنى ئاللاھ تائالغا ئىبادەت قىلىش بىلەن خۇشال قىلالايدۇ. شەكسىزكى، ناماز مۇئمىن ئادەم ئۈچۈن خۇشاللىق ۋە ھالاۋەتتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «جَعَلْتُ قُرَّةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ» يەنى «ناماز مېنىڭ خۇشاللىقىم قىلىندى»^(۱) دېگەن سۆزى بۇنى ئىپادىلەيدۇ.

ئەمدى بۇ يەردە مۇنداق بىر سوئال كېلىشى مۇمكىن: ئاللاھ تائالا يەھۇدىيلارغا بۇيرۇغان ناماز ئىسلام دىنىدىكى نامازمىدى ياكى يەھۇدىيلارنىڭ شەرىئىتىدىكى مەخسۇس نامازمىدى؟ بۇنىڭ جاۋابى شۇكى، ئۇ ناماز ئىسلام دىنىدىكى ناماز ئىدى. چۈنكى، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ كېلىشى بىلەن يەھۇدىي ۋە خىرىستىيانلاردىن ئىبارەت ئەھلى كىتاب ئىسلام دىنىغا ئەگىشىشكە بۇيرۇلغان.

ئاخىرىدا، ئاللاھ تائالا ئىسرائىل ئەۋلادىنى ئۇلارغا ۋە ئەجدادلىرىغا ئاتا قىلغان كاتتا نېمەتلىرىنى ئەسكە ئېلىشقا دەۋەت قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇلارنى ئاللاھ تائالانىڭ شەپقىتىدىن باشقا ھېچقانداق ۋاسىتە ياكى بەدەل ئەسقانمايدىغان قىيامەت كۈنىنىڭ ئازابىدىن ئاگاھلاندىردى.

ئى يەھۇدىيلار جامائەسى! سىلەر

^(۱) «سەئىد ئىبى داۋد» 7-توم، 61-بەت، 3940-ھەدىس. ئەلبانى «سەھىھ» دەپ باھالىغان، «المعجم الصغىر للطبرانى» 2-توم، 39-بەت، 741-ھەدىس.

ئاللاھنىڭ شەرىئىتىنىڭ رولىنى ئاجىزلىتىش، خەلق ئاممىسىنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرىنى زايە قىلىۋېتىش ياكى زالىم سىياسەتچىلەرگە يىشىل چىراق يېقىپ بېرىش قاتارلىق خاتالىقلارنى كەلتۈرۈپ چىقىدۇ. ئىبنى قەييىم رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: «شەرقىي سىياسەت ئىنسان ئاسان تېپىلىپ كېتىدىغان خەتەرلىك بىر ساھەدۇر. ھەقىقەتەن بۇ مەسىلىدە بەزى ئالىملار سەل قاراپ، شەرىئەتنى خەلق مەنپەئەتىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىشتىن ئاجىزلاشتۇرۇپ قويۇپ، نۇرغۇن ھەق - ھوقۇقلارنى زايە قىلىۋەتتى. يەنە بەزىلەر چېكىدىن ئاشۇرۇۋېتىپ، ئەللاھ ۋە رەسۇلنىڭ ھۆكۈملىرىگە زىت ھۆكۈملەرگە يول ئېچىپ بەردى. بۇ مەسىلىدە سەل قاراش ۋە چېكىدىن ئاشۇرۇۋېتىشنىڭ ھەر ئىككىلىسى يامان نەتىجىلەرنى ئېلىپ

شەرقىي سىياسەت چۈشەنچىسى شەرقىي بىلىملەر ئىچىدە شەرىئەتلىك ۋە ئەھمىيەتلىك، لېكىن سەزگۈر ۋە نازۇك بىر تېمىدۇر. چۈنكى ئۇ، رەھبەرلەرنىڭ دۆلەت ئىشلىرىنى توغرا ئىدارە قىلىشىغا كاپالەتلىك قىلىپلا قالماستىن، بەلكى ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ پۈتۈن ھاياتىنى ئاللاھنىڭ شەرىئىتىگە ئۇيغۇن شەكىلدە ئىدارە قىلىشىغىمۇ ياردەم قىلىدۇ. شەرقىي سىياسەتنى بىلمەسلىك ياكى ئۇنىڭغا سەل قاراش ۋە ياكى چېكىدىن ئاشۇرۇۋېتىش قاتارلىقلار تەسۋىرلىگۈسىز يامان ئاقىۋەتلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ. شەرقىي سىياسەتنى بىلمەسلىك دىن نامى بىلەن سىياسەتتىن يىراقلىشىشقا ياكى شەرقىي سىياسەت بىلەن شەرىئەتكە زىت سىياسەتلەرنى پەرق ئەتمەستىنلا ھەممىنى قوبۇل قىلىشقا ئېلىپ بارسا، ئۇنىڭغا سەل قاراش ۋە ياكى چېكىدىن ئاشۇرۇۋېتىش

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكِ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿١﴾
تەرجىمىسى: «شۈبھىسىزكى، ئاللاھ سىلەرنى ئامانەتلەرنى ئىگىسىگە قايتۇرۇشقا، كىشىلەر ئارىسىدا ھۆكۈم قىلغاندا ئادىل ھۆكۈم قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، ئاللاھ سىلەرگە نەسىھەت قىلغان ئىشلار نېمىدېگەن ياخشى، ئاللاھ ھەقىقەتەن (سۆزۈڭلارنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر. ئى مۇئىنلەر! ئاللاھقا، پەيغەمبەرگە ۋە ئۆزۈڭلاردىن بولغان ئىش ئۈستىدىكىلەرگە ئىتائەت قىلىڭلار، ئەگەر سىلەر بىر شەيئە ئىختىلاپ قىلىشىپ قالساڭلار، بۇ توغرىدا ئاللاھقا ۋە پەيغەمبەرگە مۇراجىئەت قىلىڭلار، بۇ (يەنىئاللاھنىڭ كىتابىغا ۋە پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتىگە مۇراجىئەت قىلىش) سىلەر ئۈچۈن پايدىلىقتۇر، نەتىجە ئېتىبارى بىلەن گۈزەلدۇر»^①.

شەرىئىي سىياسەتكە بولغان ئەھتىياج ۋە ئۇنىڭ بەزى پايدىلىرى

شەرىئىي سىياسەت خەلىق مەنپەئەتىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىش ۋە ئاللاھنىڭ شەرىئىتىگە ئۇيغۇن ياشاش ئىمكانىيىتى يارىتىشنىڭ مۇھىم ئىشلىرىدىن بولۇپ، ئۇنىڭغا يېتەكچى ۋە رەھبەرلەرنىڭلا ئەمەس، بەلكى ئۆزىنىڭ شەخسى ھاياتىنى، ئائىلىسىنى ۋە پۈتۈن ئىشلىرىنى ئاللاھنىڭ شەرىئىتىگە ئۇيغۇن شەكىلدە ئىدارە قىلىشنى ئىزدەيدىغان ھەربىر مۇسۇلماننىڭ

كەلدى. ئەلۋەتتە بۇ، ئاللاھنىڭ شەرىئىتىنى توغرا چۈشەنمەسلىكتىن كېلىپ چىقتى. ۋەھالەنكى، ئاللاھنىڭ پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتىش ۋە كىتابلارنى چۈشۈرىشىدىكى ئاساسلىق مەقسەتلەرنىڭ بىرى ئادالەت بەرپا قىلىش ئىدى. ئاللاھ ئادالەتنىڭ يوللىرىنى بىر تۈرگەلا چەكلەپ قويىمىدى، ئادالەت قايسى يول بىلەن ئوتتۇرىغا چىقسا، ئۇنىڭ تەققەزاسى بىلەن ھۆكۈم قىلىش ۋاجىپ بولىدۇ»^①.

شەرىئىي سىياسەت قۇرئان كەرىمدىكى بۇ ئىككى ئايەت ئۈستىگە قۇرۇلغان بولۇپ، ئاۋۋالقى ئايەت رەھبەرلەرگە ئامانەتلەرنى ئىگىسىگە تاپشۇرۇش ۋە خەلىق ئارىسىدا ئادىل ھۆكۈم قىلىشتىن ئىبارەت ئىككى ۋەزىپىنى يۈكلىسە، ئىككىنچى ئايەت، پۇقرالارغا (ئاللاھ ۋە رەسۇلغا ئاسىيلىق بولمايدىغان ئىشلاردا) ئۆزلىرىدىن بولغان ئىش ئۈستىدىكىلەرگە ئىتائەت قىلىش ۋە بىر شەيئە ئىختىلاپ قىلىشىپ قالغاندا، ئاللاھنىڭ كىتابىغا ۋە پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتىگە مۇراجىئەت قىلىشتىن ئىبارەت ئىككى ۋەزىپىنى يۈكلىيدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ

① سۈرە نسا، 58 - 59 - ئايەتلەر.

① علام الموقعين (283/4).

قۇرئان كەرىمدە ئىسلاھ قىلىش، ياخشىلاش، ئۆزگەرتىش، بۇيرۇش، چەكلەش، ھۆكۈم قىلىش قاتارلىقلارغا ئوخشىغان سىياسەت سۆزىنىڭ مەنا ۋە مەزمۇنلىرى كۆپ كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن سىياسەت سۆزى ئوچۇق كەلمىگەن. بۇ، قۇرئان كەرىمنىڭ سىياسەتكە ئەھمىيەت بەرمىگەنلىكىنى كۆرسەتمەيدۇ، ئەلۋەتتە. بۇ خۇددى ئەقىدە سۆزىگە ئوخشاش بولۇپ، قۇرئان كەرىمدە ئاللاھقا، ئاللاھنىڭ پەرىشتىلىرىگە، كىتاپلىرىغا، پەيغەمبەرلىرىگە، قىيامەت كۈنىگە ئىمان ئېيتىشتىن ئىبارەت ئەقىدە سۆزىنىڭ مەنا ۋە مەزمۇنلىرى كۆپ كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئەقىدە سۆزى ئوچۇق كەلمىگەن. ۋاھالەنكى، ئەقىدە قۇرئان كەرىم ئايەتلىرى كۆپ ئايلىنىدىغان تۈپ مەركەز ئىدى.

ئەمما ھەدىس كىتابلىرىدا، ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى بايان قىلىندۇ: «كانت بنو إسرائيل تسوسهم الأنبياء... أي: تتولى أمورهم كما يفعل الأمراء والولاة بالرعية. يەنى «ھاكىملار خەلقنى باشقۇرغاندەك، پەيغەمبەرلەر ئىسرائىل ئەۋلادلىرىنى باشقۇراتتى، ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى ئىدارە قىلاتتى»^②.

شەرىئى سىياسەت ئىستىلاھتا، مەنپەئەتنى قولغا كەلتۈرۈشكە، زىياننىڭ

ئىھتىياجى بار. بەزىلەر شەرىئى سىياسەتكە ئاللاھنىڭ شەرىئىتى تەتبىقلىنىدىغان مۇستەقىل دۆلەت بولغاندىلا ئاندىن ئىھتىياج تۇغۇلىدۇ، مۇستەقىل دۆلەت بولمىغاندا، شەرىئى سىياسەتكە ھېچقانداق ئىھتىياج تۇغۇلمايدۇ، دەپ قاراپ خاتالىشىدۇ. ئاللاھنىڭ شەرىئىتى تەتبىقلىنىدىغان مۇستەقىل دۆلەتنى ئاۋۋال قەلبىدە قۇرۇپ، ئۆزىنىڭ كۈندىلىك ھاياتىنى ئاللاھنىڭ شەرىئىتىگە ئۇيغۇن شەكىلدە ئىدارە قىلالغاندا، ئاندىن يەر يۈزىدە قۇرغىلى بولىدۇ.

شەرىئى سىياسەتنىڭ خەلق مەنپەئەتىنى قوغداش، خەلقنى توغرا يولغا يېتەكلەش، جەمئىيەتنى ئىسلاھ قىلىش، جەمئىيەت بىخەتەرلىكىگە تەھدىت بولغان خىرىسلىرىنى بىتەرەپ قىلىش، دۆلەت ئىشلىرىنىڭ ئاللاھنىڭ شەرىئىتىگە ئۇيغۇن ئىدارە قىلىنىشىغا ياردەم بېرىش، شەرىئەت ھۆكۈملىرىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىغا كاپالەتلىك قىلىش قاتارلىق ساناپ تۈگەتكۈسىز نۇرغۇن پايدىلىرى بار.

شەرىئى سىياسەتنىڭ لۇغەت ۋە ئىستىلاھ مەنىلىرى

سىياسەت لۇغەتتە، باشقۇرۇش، ئىدارە قىلىش، چارە-تەدبىر قوللىنىش، ئىسلاھ قىلىش، ياخشىلاش، ئۆزگەرتىش قاتارلىق مەنىلەردە كېلىدۇ^①.

① النهاية في غريب الحديث والأثر (421/2). الصحاح (938/3).
المصباح المنير (295/2).

② تفق عليه.

بىر سىياسەتكە مۇھتاج بولمايدىغانلىقىنى تونۇپ يېتىدۇ. ئادىل سىياسەت بىلەن شەرىئەت ئوتتۇرىسىدا ھەرگىز زىتلىق بولمايدۇ. چۈنكى ئادىل سىياسەت ئەمەلىيەتتە، ئاللاھ ۋە رەسۇلنىڭ ئادالەتدۇر.

شەرىئى سىياسەت بىلەن شەرىئەتكە زىت سىياسەتنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پاسىل ئۇ سىياسەتنىڭ شەرىئەتكە ئۇيغۇن بولۇشى ياكى بولماسلىقىدۇر. ئەگەر شەرىئەتكە ئۇيغۇن بولسا، شەرىئى سىياسەت، ئۇيغۇن بولمىسا، شەرىئەتكە زىت سىياسەت بولغان بولىدۇ. شەرىئەتكە زىت سىياسەت ئادالەتسىز سىياسەت بولۇپ، شەرىئەت ئۇنداق سىياسەتكە قارشى تۇرىدۇ.

ئىمام مەقرىزى رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: «سىياسەت ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ. بىرى، زالىمدىن زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىنىڭ ھەققىنى ئېلىپ بېرىدىغان ئادىل سىياسەت بولۇپ، ئۇ شەرىئى سىياسەت جۈملىسىدىن ھېسابلىنىدۇ. يەنە بىرى، زالىم سىياسەت بولۇپ، شەرىئەت ئۇنى قاتتىق چەكلەيدۇ»^①.

ئىمام مەقرىزى رەھىمەھۇللاھنىڭ بۇ سۆزى، «دەندە سىياسەت يوق»، «سىياسەت نىجاسەتتۇر»، «ياخشى ئادەم سىياسەت بىلەن شۇغۇللانمايدۇ» دېگەندەك شۇئارلارنى توۋلاپ، دىن نامى بىلەن دەندە سىياسەتنى ئايرىپ،

ئالدىنى ئېلىشقا كاپالەتلىك قىلىپ، دۆلەتنىڭ ئومۇمىي ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىش؛ ھاكىمنىڭ ئالاھىدە بىر ۋەزىيەتنى كونترول قىلىش ئۈچۈن چىقارغان قارارلىرى؛ ھاكىمنىڭ دۆلەت ئىشلىرىنى شەرىئەتكە كۆرە باشقۇرۇشى جەريانىدىكى مەشغۇلاتلىرى قاتارلىق مەنالىرىدا قوللىنىدۇ.

شەرىئى سىياسەت پەقەت جازا ئىجرا قىلىش ۋە دۆلەت ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىش قاتارلىقلارغا قارىتىلمايدۇ، بەلكى باشقا دۆلەتلەر بىلەن ياخشى مۇناسىۋەت ئورنىتىش ۋە ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەۋزەل ئۇسۇللارنى بەلگىلەش قاتارلىقلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

سىياسەتنىڭ لۇغەت ۋە ئىستىلاھ مەنىلىرىگە كۆرە، سىياسەتنى شەرىئى سىياسەت دەپ قەيت قىلىشقا ھېچبىر ھاجەت يوق ئىدى. لېكىن كېيىنكى دەۋرلەردە، شەرىئى ئىلمىنىڭ ئاجزلىشى نەتىجىسىدە، شەرىئەتكە زىت سىياسەتلەر ئوتتۇرىغا چىققانلىقى ئۈچۈن، سىياسەتنى شەرىئى سىياسەت ۋە شەرىئەتكە زىت سىياسەت، دەپ ئىككى تۈرگە ئايرىش زۆرۈرىيىتى تۇغۇلغان.

شەرىئى سىياسەت بەزىدە، ئادىل سىياسەت دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئىبنى قەيىم رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: شەرىئەتنى ئەتراپلىق چۈشەنگەن كىشى ئادىل سىياسەتنىڭ شەرىئەت جۈملىسىدىن ئىكەنلىكىنى، ئىنساننىڭ شەرىئەتتىن باشقا

①المواعظ والاعتبار بذكر الخطط والآثار (384/3).

بولدۇ. (د.د. يۈسۈپ قەرزىۋى)

5. جەمئىيەتتە تەڭپۇڭلۇق، بىرلىك - باراۋەرلىك ۋە خانىرىجەملىكنى رېئاللىققا ئاشۇرۇش ئۈچۈن، ئىنسانلار ھاياتىنى ئىنتىزامغا سالدىغان، ھاكىم بىلەن پۇقرا ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتنى تەڭپۇڭلاشتۇرىدىغان ۋە پايدا بىلەن زىياننى سېلىشتۇرىدىغان تەدبىر؛ دوستى كۆپەيتىدىغان، دۈشمەننى ئازايتىدىغان ماھارەت شەرتىيىسى بولدى. - د. ئابدۇلكەرىم بەككار.

6. پىرىنسىپ بىلەن مەنپەئەتنى بىرلەشتۈرۈپ، زامان ۋە ماكان شارائىتىگە كۆرە، ئىمكانىيەت ئىچىدە ئىدارە قىلىش ماھارىتى شەرتىيىسى بولدى. - د. مۇھەممەد مۇختار شەنقىيىتى رەھىمەھۇللاھ.

7. خەلق پاراۋانلىقىنى قولغا كەلتۈرۈش ۋە خەلق ئارىسىدا ئادالەت بەرپا قىلىش ئۈچۈن قوللىنىلغان ۋاسىتىلەر شەرتىيىسى بولدى. - سۇلتان مۇھەممەد فاتىھ رەھىمەھۇللاھ.

8. قىلىشقا تېگىشلىك مۇھىم ئىشلارنىڭ رەت - تەرتىۋىنى ياخشى ئورۇنلاشتۇرۇپ، ھېچقايسىنى قولدىن بەرمەسلىك؛ زىيانلىق ئىشلارنىمۇ ئالدىن بايقاپ، ياخشى چارە - تەدبىر قوللىنىپ، زىياننى ئەڭ تۆۋەن چەككە چۈشۈرۈش؛ ئەمەلىي رېئاللىق ئاساسىدا، بار ئىمكانىيەتلەردىن ياخشى پايدىلىنىپ، ئاز زىيان بىلەن چوڭ نەتىجىلەرنى قولغا

سىياسەتتىن پۈتۈنلەي يۈز قۇرغۇچىلەرگە ئوچۇق ۋە كۈچلۈك رەددىيەدۇر.

بۇلارنىڭ خەتەرى ھاكىمنىڭ شەرىئەتكە زىت بولغان سۆز ۋە ئىش - ھەرىكەتلىرىنى جازغا چىقىرىپ، سىياسەتتە چىكىدىغان ئاشۇرۇۋەتكۈچىلەرنىڭ خەتەرىدىن ھېچ قېلىشمايدۇ.

بەزى مەشھۇرلارنىڭ شەرتىيىسى سىياسەت ھەققىدە ئىپتىقانلىرى

1. خەلقنى پىتىنە - پاسات ۋە بۇزۇقچىلىقلاردىن يىراق قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ياخشىلايدىغان سىياسەت، گەرچە ئۇ ھەقتە ۋەھىي چۈشمىگەن ياكى رەسۇلۇللاھتىن بەلگىلىمە كەلمىگەن بولسىمۇ، ئۇ شەرتىيىسى سىياسەت بولدى. - ئىبنى قەييىم رەھىمەھۇللاھ.

2. مەنپەئەتنى قولغا كەلتۈرۈشكە، زىياننىڭ ئالدىنى ئېلىشقا كاپالەتلىك قىلىدىغان سىياسەت شەرتىيىسى سىياسەت بولدى. - ئىبنى تەيمىيە رەھىمەھۇللاھ.

3. خەلقنى پىتىنە - پاسات ۋە بۇزۇقچىلىقتىن يىراقلاشتۇرۇپ، ئۇلارنى تۈزۈلۈشكە يېقىن قىلىدىغان ئىش - ھەرىكەت، گەرچە ئۇ توغرىدا ۋەھىي چۈشمىگەن ۋە رەسۇلۇللاھتىن بەلگىلىمە كەلمىگەن بولسىمۇ، ئۇ شەرتىيىسى سىياسەت بولدى. - ئىبنى ئەقىل رەھىمەھۇللاھ.

4. شەرىئەتنىڭ قائىدىلىرى، ھۆكۈملىرى ۋە كۆرسەتمىلىرى ئاساسىدا شەكىللەنگەن سىياسەت شەرتىيىسى سىياسەت

مىساللار:

1. خەلىپە ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كۆپ قارىلار شېھىت بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، قۇرئان كەرىمنىڭ بەزى ئايەتلىرىنىڭ زايە بولۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ، تېرە ۋە تاختىلارغا يېزىلغان ئايەتلەرنى يىغىپ، قۇرئان كەرىمنى كىتاب شەكىلگە كەلتۈرگەنلىكىدۇر. خەلىپە ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تېرە ۋە تاختىلارغا يېزىلغان ئايەتلەرنى يىغىپ توپلاپ، قۇرئان كەرىمنى كىتاب شەكىلگە كەلتۈرۈش مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتىنى قولغا كەلتۈرگەنلىك بولدى، دەپ قارىغان.

2. خەلىپە ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە خەلىپە ئەبۇ بەكرى سىددىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەۋرىدە بولمىغان پۈتۈنۈكىچىلەرنى بەلگىلىگەنلىكىدۇر. بۇ، دەۋرىمىزدىكى ھۆكۈمەت دائىرىلىرىگە ئوخشاپ كېتىدىغان بولۇپ، ئۇلار دۆلەت ئەسكەرلىرىنىڭ ئىسمىملىرىنى ۋە ماڭاشلىرىنى خاتىرلەپ ماڭاتتى.

3. خەلىپە ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ زېمىن ئىگىلىرىگە باج تۆلەشنى پەرز قىلغانلىقىدۇر. ۋاھالەنكى ئۇنىڭدىن بۇرۇن زېمىن ئىگىلىرىگە باج تۆلەش يولغا قۇيۇلمىغانىدى. چۈنكى خەلىپە ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇنىڭدا خەلقنىڭ مەنپەئەتىنى قولغا كەلتۈرۈش

كەلتۈرۈش قاتارلىقلار شەرىئىي سىياسەت بولدى. - كۆپ سانلىق ئۆلىمالار.

دېمەك، مىللەت ۋە ئۈمىدەتنىڭ ئىچكى ۋە تاشقى ئىشلىرىنى شەرىئەتكە زىت كەلمەيدىغان شەكىلدە ئىدارە قىلىش شەرىئىي سىياسەتتۇر. چۈنكى شەرىئىي سىياسەت شەرىئەت دەلىللىرى بىلەنلا چەكلىنىپ قالمايدۇ، بەلكى قۇرئان، ھەدىس، ئىجما، قىياس قاتارلىق شەرىئەت دەلىللىرى، قائىدە ۋە پىرىنسىپلىرىغا زىت كېلىپ قالماستىن شەرت قىلىدۇ.

شەرىئىي سىياسەت ھۆكۈملىرىگە ئەمەل قىلىشنىڭ شەرتلىرى

شەرىئىي سىياسەت ھۆكۈملىرىنىڭ قۇرئان، ھەدىس، ئىجما، قىياس قاتارلىقلاردىن ئىبارەت ئىسلام شەرىئىتىنىڭ دەلىللىرىگە زىت بولماستىن شەرتتۇر. ئەمما شەرىئىي سىياسەت ھۆكۈملىرىگە قۇرئان، ھەدىستە تەپسىلىي دەلىل كەلمەستىن زەرەر قىلمايدۇ. بەلكى مۇھىم بولغىنى ئاشۇ ھۆكۈملەرنىڭ قۇرئان، ھەدىستىكى تەپسىلىي دەلىللەردىن بىرەر دەلىلگە زىت بولماستىن بولۇشى. ئىبنى ئەقىل رەھىمەھۇللاھ ئېيتقاندا، خەلقنى پىتنە - پىسەن ۋە بۇزۇقچىلىقتىن يىراقلاشتۇرۇپ، تۈزۈلۈشكە يېقىن قىلىدىغان ھەرقانداق ئىش - ھەرىكەت شەرىئىي سىياسەت بولدى.

شەرىئىي سىياسەت ھۆكۈملىرى

شەرىئىي سىياسەت ھۆكۈملىرىدىن بەزى

ئىختىلاپلارنى تۈگەتكەنلىكىدۇر. چۈنكى ئۇ، ھەرخىل قىرائەتلەر بىلەن يېزىلغان قۇرئان نۇسخىلىرىنىڭ كۆپىيىپ كېتىشى مۇسۇلمانلار ئارىسىدىكى ئىختىلاپلارنى كۈچەيتىۋېتىدۇ، ئۇلارنى بىر خىل قۇرئانغا يىغىش ئۇلار ئۈچۈن پايدىلىق بولىدۇ، دەپ قارىغان. مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى شەرىئىي سىياسەت جۈملىسىدىندۇر.

شەرىئىي سىياسەتنىڭ تېمىلىرى

ئىسلام دۆلىتىنىڭ ئۇرۇش ۋە تىنچلىقتا باشقا دۆلەتلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلىرى، بەيتۇلمال نىزاملىرى، ھاكىم ۋە مەھكۇم مۇناسىۋەتلىرى، ئىسلام ئىقتىساد نىزاملىرى، ئىسلام سىياسىي تۈزۈملىرى قاتارلىقلارغا ئوخشىغان شەرىئىي سىياسەتنىڭ يەنە نۇرغۇن تېمىلىرى بار.

شەرىئىي سىياسەتنىڭ مەنبەلىرى

شەرىئىي سىياسەت ھۆكۈملىرى شەرىئىي ھۆكۈملىرى جۈملىسىدىن سانالغانلىقى ئۈچۈن، شەرىئىي سىياسەتنىڭ مەنبەلىرى ئىسلام شەرىئىتى مەنبەلىرىنىڭ دەل ئۆزى بولۇپ، ئۇلار كۆپ ساندىكى ئۆلىمالارنىڭ بىرلىككە كېلىشى بىلەن، قۇرئان، ھەدىس، ئىجمائۇ ۋە قىياس قاتارلىقلاردۇر.

شەرىئىي سىياسەتنىڭ دائىرىسى

شەرىئىي سىياسەتنىڭ دائىرىسى: ھۆكۈمنى تەپسىلىي بايان قىلىپ بېرىدىغان شەرىئىي دەلىل كەلگەن دائىرە؛ ھۆكۈمنى تەپسىلىي بايان قىلىپ بېرىدىغان شەرىئىي دەلىل كەلمىگەن، لېكىن شەرىئەتكە زىت

بار، دەپ قارىغان.

4. خەلىپە ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دىللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلارنىڭ نېسۋىسىنى زاكاتتىن بەرمىگەنلىكىدۇر. ۋەھالەنكى، ئۇلارنىڭ نېسۋىسىنىڭ زاكاتتىن بېرىلىشىنىڭ قۇرئان كەرىمدە ئوچۇق دەلىلى بار ئىدى. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ: «زاكات پەقەت پىقىرلارغا، مىسكىنلەرگە، زاكات خادىملىرىغا، دىللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلارغا، قۇللارنى ئازاد قىلىشقا، قەرزدارلارغا، ئاللاھنىڭ يولىغا، ئىبنى سەبىللەرگە بېرىلىدۇ، بۇ ئاللاھنىڭ بەلگىلىمىسىدۇر، ئاللاھ (بەندىلىرىنىڭ مەنپەئەتىنى) ئوبدان بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر»^①. لېكىن خەلىپە ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ دەلىلدە ئىجتىھاد قىلىپ، ھەر زامان ۋە ھەر ماكاندا ئەمەس، بەلكى ئىللەت ۋە سەۋەب تېپىلغاندا شۇنداق بولىدۇ، دەپ قارىغان ۋە بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: «ھازىر ئاللاھ ئىسلامنى ئەزىز قىلىپ، دىللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلاردىن بىھاجەت قىلدى».

5. ئوسمان ئىبنى ئەففان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەرخىل قىرائەتلەر بىلەن يېزىلغان قۇرئان نۇسخىلىرىنى يىغىپ كۆيدۈرۈپ، مۇسۇلمانلارنى بىرخىل نۇسخىدا يېزىلغان قۇرئانغا يىغىپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى

^① سۈرە تەۋبە 60 - ئايەت.

نۇرغۇن زىددىيەتلەرنى تاپقان بولاتتى»^①.

2. تەرەپۋازلىق ۋە نەپسى خاھىشتىن خالىي. چۈنكى يەرلىك قائىدە - نىزاملاردا كۆپىنچە بىر تەرەپنى زىيانغا ئىتتىرىپ، يەنە بىر تەرەپنىڭ مەنپەئەتىگە رىئايە قىلىنغان بولىدۇ.

3. بويىسۇنۇش ۋە ئەگىشىش قىزغىنلىقى يۇقىرى. چۈنكى ئىنسان تەبىئىتى ئىنسانلارغا بويىسۇنۇش ۋە ئەگىشىشتىن باش تارتىدۇ، لېكىن بۇ نىزامنىڭ ئاللاھتىن كەلگەن نىزام ئىكەنلىكىنى بىلگەندە، ئاللاھ ئۈچۈن، ئۇنىڭغا دەرھال بويىسۇنىدۇ.

شەرىئىي سىياسەت نىزامى بىلەن يەرلىك نىزاملار ئوتتۇرىسىدىكى پەرق

شەرىئىي نىزام بىلەن باشقا يەرلىك نىزاملارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پەرق خالىق بىلەن مەخلۇق ئوتتۇرىسىدىكى پەرققە ئوخشايدۇ. پۈتۈن مەخلۇقاتلارنى ياراتقان ئاللاھقا ھېچقانداق بىر مەخلۇق ئوخشىمىغاندەك، ئاللاھنىڭ نىزامىغا ئاللاھنىڭ مەخلۇقاتلىرىنىڭ نىزاملىرىدىن ھېچبىرى ئوخشىمايدۇ. بەلكى بۇ ئىككى نىزام ئوتتۇرىسىدا ئاسمان - زېمىن پەرق بار. ئاللاھنىڭ نىزامى بەندىلەرنىڭ مەنپەئەتلىرىنى ئەمەلىيلەشتۈرۈش ئۈچۈن، ئاللاھ تەرىپىدىن نازىل بولغان مۇكەممەل نىزامدۇر. ئەمما يەرلىك نىزاملار ئىنسانلار ئۆزلىرىنىڭ چەكلىك ئىلمىلىرىگە كۆرە، ئىنسانلارنىڭ مەنپەئەتلىرىنى

بولمايدىغان، بەلكى شەرىئەتنىڭ ئۇسۇل، قائىدە ۋە مەقسەتلىرىگە ئۇيغۇن كېلىدىغان دائىرە، دەپ ئىككى دائىرىگە ئايرىلىدۇ.

شەرىئىي سىياسەتنىڭ قائىدە - نىزامى
سىياسەت خەلقنىڭ ھاياتىغا ۋە ئۇلارنىڭ دۇنيا - ئاخىرەتلىك مەنپەئەتىگە ئالاقىدار نەرسە بولۇپ، ئاللاھنىڭ دىنىغا زىت بولماسلىق شەرتى بىلەن، خەلق شۇ مەنپەئەتنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن مۇناسىپ كۆرگەن ۋە تاللىغان سىياسەت شەرىئىي سىياسەت ھېسابلىنىدۇ.

دېمەك، شەرىئىي دەلىللەرگە زىت بولمىغان ھەرقانداق سىياسەت شەرىئىي سىياسەت بولىدۇ. چۈنكى شەرىئەت مەنپەئەتنى قولغا كەلتۈرۈش، زىياننىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن كەلگەن بولۇپ، خەلقنىڭ مەنپەئەتىنى قولغا كەلتۈرىدىغان، زىياننىڭ ئالدىنى ئالىدىغان ھەرقانداق سىياسەت شەرىئىي سىياسەت ھېسابلىنىدۇ.

شەرىئىي سىياسەت قائىدە - نىزامىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرى

شەرىئىي نىزام رەببىي نىزام بولۇپ، بۇ ئالاھىدىلىك ئۇنى باشقا ھەرقانداق يەرلىك نىزاملاردىن پەرقلىنىدۇ ۋە ئۇنىڭغا تۆۋەندىكىدەك ئالاھىدىلىكلەرنى بېرىدۇ:

1. خاتا ۋە زىتلىقتىن خالىي. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلافًا كَثِيرًا» تەرجىمىسى: «ئەگەر ئۇ ئاللاھتىن غەيرىنىڭ تەرىپىدىن بولغان بولسا، ئەلۋەتتە، ئۇلار ئۇنىڭدىن

① سۈرە نىسا، 82 - ئايەت.

ئىككىلىسى ياخشى بولمىغان نەتىجىلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئاللاھنىڭ شەرئىتىگە ئۇيغۇن شەكىلدە ياشاشنى ئىزدەيدىغان ھەربىر مۇسۇلمان، بولۇپمۇ جەمئىيەت ۋە تەشكىلاتلارنى ئىدارە قىلىۋاتقان يېتەكچى ۋە رەھبەرلەر شەرئىيەتتىكى سىياسەتنى ياخشى چۈشىنىشى ئىنتايىن مۇھىم.

ئاخىرىدا شۇنى ئەسكەرتىمەنكى، شەرئىيە سىياسەتنىڭ لۇغەت ۋە ئىستىلاھ مەنىلىرى، ھۆكۈملىرىگە ئەمەل قىلىشنىڭ شەرتلىرى، ھۆكۈملىرى، ماۋزۇلىرى، مەنبەلىرى، دائىرىسى، نىزامى، ئالاھىدىلىكلىرى، شەرئىيە سىياسەت نىزامى بىلەن يەرلىك نىزاملار ئوتتۇرىسىدىكى پەرق، سەل قاراش بىلەن چەكلىنىش ئاشۇرۇۋېتىش ئوتتۇرىسىدىكى شەرئىيە سىياسەت قاتارلىق يۇقىرىدا ئىخچام بايان قىلىنغان تارماق تېمىلار ئەسلىدە، شەرئىيە سىياسەتنى چۈشىنىشتىكى مۇھىم ئاساسلار بولۇپ، ئاز دېگەندە ھەربىرى بىردىن ئايرىم ماقالە بولۇشقا تېگىشلىك چوڭ تېمىلار ئىدى. لېكىن يۇقىرىدا دېيىلگەندەك، شەرئىيە سىياسەت تېمىسى سەزگۈر بىر تېمىغا بولغانلىقى ئۈچۈن، ئوقۇرمەنلەرگە ئاسانلىق يارىتىش مەقسىتىدە جەۋھىرىنى يىغىپ، بۇ بىر ماقالىغا يىغىنچاقلاشقا توغرا كەلدى. ئىنشا ئاللاھ، بۇ ماقالە، شەرئىيە سىياسەت چۈشەنچىسى ئۈچۈن بىر باشلىنىش بولغۇسى.

ئەمەلىيەتتە شۇنداق بولۇپ، ئىنسانلار ئۆزلىرى چىقارغان نىزاملاردۇر.

سەل قاراش بىلەن چەكلىنىش ئاشۇرۇۋېتىش ئوتتۇرىسىدىكى شەرئىيە سىياسەت

بەزىلەر ئاللاھنىڭ كىتابى ۋە رەسۇلۇللاھنىڭ سۈننىتىدىن ئوچۇق دەلىل بولمىغان سىياسەتنى شەرئىيە سىياسەت دېگىلى بولمايدۇ دەپ قارايدۇ. بۇ، شەرئىيە سىياسەتكە سەل قاراش بولۇپ، ئاقىۋىتى ياخشى بولمايدىغان نەتىجىلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ. ساھابە كىراملار ئاللاھنىڭ كىتابى ۋە رەسۇلۇللاھنىڭ سۈننىتىدىن ئوچۇق دەلىل بولمىسىمۇ، لېكىن شەرئىيە مەنبەئەتلەر دائىرىسىگە كىرىدىغان نۇرغۇن نەدىبىرلەرنى قوللانغان.

يەنە بەزىلەر بۇ مەسىلىدە، ئىجتىھاد قىلىش جايز بولدىغان ئۆزگىرىشچان پىرىنسىپلار دائىرىسىدىن چەتنەپ كېتىپ، ئىجتىھادقا ئورۇن بولمىغان ئۆزگەرمەس پىرىنسىپلار دائىرىسىگە كىرىپ قالىدۇ. بۇنداق قىلىش ئىسلامنىڭ زامان ۋە ماكانلارنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ئۆزگەرمەيدىغان پىرىنسىپلارنى ئۆزگەرتىشكە ئورۇنغانلىق بولۇپ، بۇمۇ ياخشى بولمىغان نەتىجىلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ.

دېمەك، شەرئىيە سىياسەتكە سەل قاراپ، ھەق - ھوقۇقلارنى زايە قىلىۋېتىش ياكى چېكىدىن ئاشۇرۇۋېتىپ، ئاللاھ ۋە رەسۇلنىڭ ھۆكۈملىرىگە زىت كېلىدىغان ھۆكۈملەرگە يول ئېچىپ بېرىشنىڭ ھەر

ئابدۇرېھىم دۆلەت

كۈندىلىك ئالاقىدە، ئىش-
ھەرىكەتلىرىمدە نىپىلەرگە دىققەت
قىلىشىم لازىم؟ دېگەندەك بالىلار
تەربىيىسى ئۈچۈن ئەڭ ماھىيەتلىك
ئەھمىيەتكە ئىگە بۇ تەرەپلەر دائىما نەزەر
سىرتىدا بولۇپ كەلدى. ئەھمىيەتتە،
تەتقىقاتلار شۇنى كۆرسىتىدۇكى، ئاتا-
ئانىلارنىڭ بالىلارغا تۇتقان مۇئامىلىسىنىڭ
كونكىرت شەكلى، سۆز قىلىش ئۇسۇلى
(ماختاش، تەنقىتلەش، تىللاش،
ھاقارەتلەش، كەمسىتىش، تاپا-تەنە
قىلىش، سېسىق گەپ قىلىش...
قاتارلىق)، ئىش-ھەرىكىتى (قۇچاقلاش،
بېشىنى سىلاش، سىلكىشلەش، ئۇرۇش،
تېپىش، چىمدىۋېلىش.. قاتارلىق)
قاتارلىق ئۇششاق ئېلېمېنتلاردىن تەركىپ
تاپقان ئائىلە مۇھىتى بالىلارنىڭ قانداق

مېنىڭ كۆزىتىشىمچە، ئۇيغۇرلاردا
ئائىلە تەربىيىسىدە ئەڭ سەل قارىلىدىغان
نۇقتىلارنىڭ بىرى، ئاتا-ئانا بىلەن
پەرزەنتنىڭ مۇناسىۋىتىنىڭ سۈپىتى
مەسىلىسىدۇر. ئاتا-ئانىلار بالىلارنىڭ
ئوقۇشىغا، قۇرئان يادلىشىغا، يەنى
ئۆگىنىشىگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىشىلا
بالىلارنى ياخشى تەربىيىلىگەنلىك دەپ
قارىغانلىقى ئۈچۈن، ئۆزلىرى بىلەن
بالىلارنىڭ مۇناسىۋىتىنىڭ سۈپىتى
قانداق بولۇۋاتىدۇ دېگەننى بەك ئويلاپ
ئولتۇرمايدۇ. شۇڭلاشقا، بالىلار
تەربىيىسىدە مەن ئاتا-ئانا بولۇش
سۈپىتىم بىلەن بالىلارغا قانداق
مۇئامىلىدە بولۇشۇم لازىم؟ پاراڭلاشقاندا
قانداق تەلەپپۇزدا، قانداق جۈملىلەرنى
ئىشلىتىشىم لازىم؟ ئۇلار بىلەن بولغان

مەكتەپ بۇزۇۋەتتى، تور بۇزۇۋەتتى، تېلېفون بۇزۇۋەتتى، ئويۇن بۇزۇۋەتتى... مانا بۇلار بىزنىڭ بالىلارنىڭ يولدىن چىقىپ كېتىۋاتقانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ يەتكەن ئومۇمىي خۇلاسەلىرىمىزدۇر. بۇلاردىن كۆرۈنۈپ تۇرۇپتىكى، بالىلىرىمىزنى پۈتۈنلەي تاشقى سەۋەبلەر بۇزۇۋەتكەن بولۇپ، بۇ سەۋەبلەرنىڭ ئىچىدە ھېچ ئاتا-ئانا يوق. ئەمەلىيەت ھەقىقەتەن شۇنداقمۇ؟ ھازىر چەتئەلدىكى ئاتا-ئانىلارنىڭ تەربىيەلەش ئۇسۇلى ۋە پوزىتسىيەسىدە پەقەت مەسىلە يوقمۇ؟ يەنى بالىلارنى بۇزۇۋەتكەن ئامىللارنىڭ ئىچىدە ئاتا-ئانىلارنىڭ خاتا چۈشەنچە ۋە ئۇسۇللىرى يوقمۇ؟ مەنچە بۇنى ياق دەپ ئىنكار قىلىش بەك قىيىن. قارىشىمچە، مۇشۇنداق يامان ئاقىۋەتلەرنىڭ كېلىپ چىقىشىدا، نوقۇل بىر قاتار تاشقى ئامىللاردىن باشقا، ئائىلىلەردىكى ئاتا-ئانا پەرزەنت مۇناسىۋىتىنىڭ سۈپىتىنىڭ ناچارلىقى ئالاھىدە مۇھىم ئامىلدۇر.

شۇنى قىستۇرۇپ ئۆتەي، ئاتا-ئانىلاردىكى بۇ خىل تاشقى مۇھىتتىن سەۋەب ئىزدەش خاھىشنىڭ خەتەرلىك تەرىپى شۇكى، بۇ ئاتا-ئانىلارغا ئۆزلىرىنى ئىسلاھ قىلىش، ئۆگىنىش ئېھتىياجى ھېس قىلدۇرمايدۇ، چۈنكى ئۇلارچە مەسىلىنى تاشقى سەۋەب كەلتۈرۈپ چىقارغاچقا، يەنە شۇ تاشقى سەۋەبلەر ئۆزگەرسە مەسىلمۇ ھەل بولىدۇ. ۋەھالەنكى، بۇ تاشقى سەۋەبلەر

ئادەم بولۇشىغا تەسىر كۆرسىتىدىغان ئەڭ مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرىدۇر. ھەممىمىز ئائىلە مۇھىتىنىڭ مۇھىملىقىنى دېيىشسەكمۇ، بۇ مۇھىتنىڭ ماھىيەتتە دەل ئاتا-ئانىلارنىڭ مانا مۇشۇنداق ئۇششاق ھەرىكەتلىرىدىن شەكىللىنىدىغانلىقىنى ئويلىمايمىز.

بالام بولغاندىكىن مېنىڭ چوقۇم گېيىمىنى ئاڭلايدۇ، چوقۇم مەن دېگەن يولدىن ماڭىدۇ، مەن باققاندىكىن چوقۇم ماڭا كۆيۈمچان بولىدۇ، ۋاپادار بولىدۇ دەپ ئويلىۋالغان ساناقسىز ئاتا-ئانىلار، مانا ھازىر 15، 16 ياشقا كىرگەن بالىلىرىدىكى ئۆزلىرى ئويلايمۇ باقمىغان ئۆزگىرىشلەردىن گاڭگىرىماقتا، مەن دېگىنىنى قىلىپ بەرگەن تۇرسام، كىچىكىدىلا قۇرئان يادلاشقا بەرگەن تۇرسام، دىندا ئوقۇتقان تۇرسام، ياخشى ئۇستازغا تۇتقۇزغان تۇرسام يەنە قانداقسىگە مۇنداق بولۇپ قالىدۇ؟ دەپ بالىلىرىدىكى بۇ سەلبىي ئۆزگىرىشلەرنى چۈشىنەلمەي قالماقتا. ھازىر بالام مەن بىلەن پاراڭلاشمايدۇ، ئوچۇق-يورۇق پاراڭلىشالمايمىز، ئۆيىدىن قاچىدۇ، باشقىلار بىلەن تېپىشىۋاپتۇ، چېكىدىغان بوپقاپتۇ دېگەن شىكايەتلەر ھازىر پەقەت يېڭىلىق ئەمەس بولۇپ قېلىۋاتىدۇ. بۇنىڭدىنمۇ بەكرەك ئەپسۇسلىنارلىقى ئاتا-ئانىلارنىڭ بۇ ھادىسىنى چۈشىنىش ۋە چۈشەندۈرۈش ئۇسۇلىدۇر. ھازىرقى بالىلار بۇزۇلۇپ كەتتى، بالىلارنى چەتئەل بۇزۇۋەتتى، دوستلىرى بۇزۇۋەتتى،

ئۆزۈڭدىن ئۆزگىرەمدۇ؟ يۇقاردا مەن تىلغا ئالغان تاشقى سەۋەبلەردىن بىز قۇتۇلالايمىزمۇ؟ ھەتتا بىز ياشاۋاتقان مۇھىتىمىزنى ئۆزگەرتەلەيمىزمۇ؟ يەنى، بۇنداق تاشقى ئامىلغا ئارتىشى بىلەن بىز بىر چىقىمىز كىچىك كىرىمىز، بىزگە مەسلىنى ھەل قىلىشنىڭ يېپ ئۇچىنى تۇتقۇزمايدۇ، تاشقى ئامىلغا كۈچىمىز يەتمىگەن ھالدا، ئىشنى پەقەت ۋە پەقەت ئۆزىمىزنى تېخىمۇ ياخشىلاش، ئۇسۇللىرىمىزنى ئىسلاھ قىلىشتىن باشلىيالايمىز.

گېيىمىزگە قايتىدىغان بولساق، قەيىت قىلغىنىمىدەك، ئاتا-ئانىلار بىلەن پەرزەنتلەرنىڭ مۇناسىۋىتىنىڭ سۈپىتى مەسلىسى، ئۇيغۇرلارنىڭ ئائىلە تەربىيەسىدىكى ئەڭ سەل قارىلىدىغان ئەمما بالىلارنىڭ تەربىيەسى ئۈچۈن ئەڭ ھالقىلىق بىر مەسىلىدۇر. بۇ مۇناسىۋەتنىكى ساغلام بولمىغان تەرەپ مېنىڭچە، ئاتا-ئانىلارنىڭ بالىلارنى چۈشەنمەسلىكى مەنبە قىلغان ئۇلارنىڭ ھېس-تۇيغۇلىرىغا ئەھمىيەت بەرمەسلىك بىلەن ئىپادىلىنىدىغان بولۇپ، ئۇيغۇر ئاتا-ئانىلارنىڭ بالىلىرىنى يېتەرلىك ھۆرمەت قىلماسلىقى بۇنىڭ تېخىمۇ كۈنكېرت شەكلىدۇر. كۆزىتىشىمچە، يۇقىرىقىدەك ئائىلىسى، ئاتا-ئانىسىدىن يىراقلىشىۋاتقان، راھەت ئۇۋىنى باشقىلاردىن، سىرتتىن ئىزدەۋاتقان بالىلارنىڭ كۆپىنچىسى دەل ئاتا-ئانىسى تەرىپىدىن ئائىلىدە يېتەرلىك ھۆرمەتكە

ئېرىشەلمىگەن بالىلاردۇر.

بىز مەركىزىي تېمىغا ئۆتۈشتىن بۇرۇن ئاۋال تۆۋەندىكى جۈملىلەرگە بىر قاراپ چىقايلى.

چوڭلارنىڭ ئىشىغا ئارىلاشما!
 كىچىككىنە تۇرۇپ ئېغىز غېرىچلاپ!
 ساقالغا ئېسىلىپ!

سەن نېمىنى بىلەتتىڭ؟
 كۆرمىدىڭمۇ ئالدىراشلىقىمنى!
 سەن بۇنى چۈشەنگىلى تېخى ئالتە قاپاق پىششىقى بار.

تېخى ماڭا ئىش ئۆگىتىپ كەتكىنى.

ۋاي بەك ئەقىللىق بوپكېتىپلغۇ؟
 كىچىك بالا دېگەنچۇ!...

ھۇ دۆت!

ھۇ قاپاقۋاش!

پوقنى ئىككى قىلالايدىغان!

تېخى مەن بىلەن گەپ تالاشقچىلىك بولدۇڭمۇ؟!

بولغىنىڭ مۇشۇ سېنىڭ!

قولدىن پوق كەلمەيدىغان!

يۇقىرىقى جۈملىلەر بەلكىم سىزدە مۇنداق ئىككى خىل ئەسلىمنى ئويغاتقان بولۇشى مۇمكىن: بىرى، بالىلىقىڭىزدا سىز ئاتا-ئانىڭىزدىن ئاڭلىغان تىللار، ئىككىنچىسى، ھازىر سىز بالىلىرىڭىزغا ئىشلىتىدىغان تىللار. ئەلۋەتتە، سىز

مۇناسىۋەتتە بىرلا تەرەپ مەۋجۇت بولمايدۇ، چوقۇم ئەڭ ئاز دېگەندە باشقا يەنە بىر تەرەپ كېرەك. مۇناسىۋەتلەر ئارىسىدا ئىپادىلىنىدىغان كۈنكېرت ھەرىكەتلەر تېگى تەكتىدىن ئېيتقاندا، ئىككى تەرەپنىڭ بىر - بىرىنىڭ كىملىكىنى قانداق تونۇشقا باغلىق بولىدۇ. ئەگەر مەن بىراۋنى دوستۇم دەپ تونۇسام، تەبئىيلا ئۇنىڭغا سەھمىي، ساداقەتمەن بولۇشۇم كېرەك بولىدۇ، بىراۋنى ئۇستاز دەپ تونۇسام، ئۇنى تەبئىيلا ھۆرمەتلەيمەن، شۇنداقلا مەلۇم بىرىنى دۈشمەن دەپ بىلگەندە بولسا، ئۇنىڭدىن نەپەرەتلىنىشىم، ھەتتا نەپىرىتىم چېكىگە يەتكەندە، پۇرسىتىم بولسا ئۇنىڭغا قولۇمدىن كەلگەن يامانلىقنى قىلىشىم مۇمكىن. مەنىدىكى بۇ ساداقەتمەنلىك، ھۆرمەت، نەپىرەت قاتارلىق پەرقلىق ئىپادىلەر، ماھىيىتىدە قارشى تەرەپنىڭ كىملىكىنى قانداق تونۇشۇمدىن كەلگەن. مۇشۇ بويىچە ئويلىغانىمىزدا سۆز - ھەرىكىتىمىزدىكى بالىلارنى ھۆرمەتلىمەسلىك ئىپادىلىرى، بىزنىڭ بالىلارنى ھۆرمەتلەشكە تېگىشلىك بىر ئىنسان دەپ تونۇمايدىغانلىقىمىزنى ياكى تونۇساقمۇ بۇ تونۇشىمىزنىڭ ھەرىكىتىمىزنى بەلگىلىگىچىلىك كۈچى يوقلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. تىلىمىزدىكى <كىچىك بولغاندىكىن ئارىلاشما، كىچىك بالا دېگەن... دېگەندەك كىچىك بالا كەلمىسى ئىشلىتىلگەن جۈملىلەردە، <كىچىك، كىچىك بالا> دېگەنلەر يوشۇرۇن

بۇنداق تىللارنى ئاڭلاپ چوڭ بولمىغان بولۇشىڭىز، ھازىر بالىڭىزغىمۇ بۇ خىل سۆزلەرنى قىلماسلىقىڭىز مۇمكىن. شۇنداقتمۇ، نەخمىنىمچە، مۇتلەق كۆپىمىزگە يۇقىرىقى ھاقارەتلىك، قاتتىق تىللار ناتونۇش ئەمەس. بۇلارنىڭ تونۇشلۇق بىلىنگىنىنىڭ ئۆزى ئۇيغۇر ئاتا - ئانىلىرىنىڭ بالىلىرىنى قانداقراق دەرىجىدە ھۆرمەتلەيدىغانلىقىغا دىئاگنوز قويۇشتا مەلۇم ئۆلچەم بولالايدۇ. شۇڭلاشقا مەن بالىلارنى ھۆرمەتلەش تېمىسىدا ھەر بىر ئاتا - ئانىنىڭ ئۆزىگە ئۆزى باھا بېرىشىنى تەۋسىيە قىلىش بىلەن كۇپايىلىنىپ، ئۇيغۇر ئاتا - ئانىلارنىڭ بۇ ھەقتىكى ئىپادىسى ھەققىدە تەپسىلىي توختالمايمەن. بۇ ھەقتە ھەممىمىز ئۆزىمىزگە ئادىل، ھەقىقەت مۇئامىلە قىلىپ باقساقلا، ئۆزىمىزگە مۇۋاپىق دىئاگنوز قويالايمىز. شۇنداقتمۇ، مەن ئومۇمەن ئېيتقاندا، ئۇيغۇر ئاتا - ئانىلار بالىلارنى يېتەرلىك ھۆرمەت قىلمايدۇ دەپ باھا بېرىمەن.

تۆۋەندە مەن بالىلارغا بولغان ھۆرمەت نېمىنى مەنبە قىلىدۇ؟ دېگەن سوئال ھەققىدە ئويلىغانلىرىمنى سىلەر بىلەن ئورتاقلىشىمەن. چۈنكى، بۇ سوئالنىڭ جاۋابى بۇ ھەقتىكى نۇقسان، خاتالىقلىرىمىزنى تۈزىتىشكە ياردەم بېرىدۇ.

شۇ ئېنىقكى، مۇناسىۋەت ئەڭ ئاز بولغاندا ئىككى تەرەپ ئارىسىدىكى ئالاقىنى كۆرسىتىدۇ، يەنى ھەرقانداق

قاراشلىرىنى ئەركىن دېيەلمەسلىكى كېرەك، ئۇنداق بولسا بىزنى ھۆرمەت قىلمىغانلىقى بولىدۇ؛

بۇنداق جۈملىلەرنى يەنە تېخىمۇ كۆپ يازالىشىمىز مۇمكىن، مانا مۇشۇلار بىزنىڭ ئېغىمىزدىكى يوشۇرۇن چۈشەنچىلەردۇر، ۋە بۇ چۈشەنچىلەر بىزنىڭ بالىلارنى ھۆرمەت قىلىپ كەتمەسكەمۇ بولىدىغان بىر ئوبيېكت دەپ تونۇشىمىزنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. بالىلارنى قايىقتا باشقۇرۇش، ئاتا ئانا بار يەردە بالىلارنىڭ غەمگىن قىلالماستىكى، ھەممە گېيىمىزنى شەرتسىز ئاڭلايدىغانلىقى دېگەندەكلەر نۇرغۇن ئاتا-ئانىلار ماختىنىدىغان ئىشلاردۇر.

بالىلارنىڭ كىچىكلىكى، ئەقلىنىڭ چوڭلاردەك ئەمەسلىكى، تەجرىبىسىزلىكى، ئاجىزلىقى دېگەنلەر ھەرگىزمۇ بالىلارنى ھۆرمەتلىمەسكەمۇ بولىدىغانلىقىنىڭ باھانىلىرى بولالمايدۇ، ئەكسىچە بۇ ئۇلارغا تېخىمۇ كۆيۈنۈش، ھېسداشلىق قىلىش، ئۇلارنى تەربىيەلەشنىڭ سەۋەبلىرى بولۇشى كېرەك، چۈنكى، بالىلارنىڭ كىچىكلىكىدىن كېلىپ چىققان نۇقسانلىرى ئۇلارنىڭ تاللىشى ياكى خاتالىقى ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىگە ئالاھىدىلىك بېكىتكەن قانۇنىيىتىدۇر.

ئاتا-ئانىلارنىڭ بالىلارنى ھۆرمەتلىمەسلىك مەسلىسىنى تېخىمۇ بىر قەدەم ئىلگىرىلەپ تەھلىل قىلساق،

بىر كەستىنىنى ئىپادىلەيدۇ، يەنى كىچىك بالا ئەقىلسىز بولىدۇ، ئىش بىلمەيدۇ، شۇڭا چوڭلارنىڭ پارىغىغا قوشۇق سېلىش سالاھىيىتى يوق، دېگەندەك چۈشەنچىلەر ئەمەلىيەتتە ئېغىمىزغا چوڭقۇر يەرلەشكەن. بالىلارنىڭ سۆزىمىزگە ئارىلىشىشىنى قويۇپ تۇرايلى، قانچىلىك ئاتا-ئانا بالىلىرىغا بەرگەن ۋەدىسىنى (مەسىلەن: كەچتە شاكىلات ئالغىچ كېلەي، شەنبە كۈنى باغچىغا ئاپىراي...) ئەمەلگە ئاشۇرالمىسا كۆڭلى يېرىم بولىدۇ؟ ئۇنىڭدىن ئۆكۈنۈپ كېتىدۇ؟ ئەگەر ئوخشاش ۋەدىنى چوڭلارغا بېرىپ ئەمەلگە ئاشۇرالمىغاندىچۇ؟ بۇنى ھەممىمىز روشەن تەسەۋۋۇر قىلالايمىز. بىزنىڭ بالىلارنى كىچىك دەپ تونۇشىمىز-يەنى، ئۇلارنى ئەقلى كەمتۈك، ئىش ئۇقمايدۇ دەپ تونۇش-ئۇلارغا سەل قاراش، چوڭ بىلمەسلىك، ئۇلارنىڭ پىسخىك ئېھتىياجلىرىغا سەل قاراشنى ئەقلىلەشتۈرگەن بولۇپ، ھېچكىم بۇ ھەقتىكى پەرۋاسىزلىقلىرىغا ئازابلىنىپ ئولتۇرمايدۇ. قىلغانلىرىنى ھېچ خاتا دەپ ھېسابلىمايدۇ.

كىچىك بولغاندىكىن:

چوڭلارنىڭ قارارىغا غەمگىن قىلماسلىقى كېرەك؛

بەرگەن پەرۋاسىز ۋەدىلىرىمىزنى ئورۇنلىمىساق غەمگىن قىلماسلىقى كېرەك؛

بىز بىلەن مۇنازىرىلەشمەسلىكى كېرەك؛

خىلمۇ - خىل روھىي ئىستىھكەملىرى، باشقىچە ئېيتقىمىزدا پىسخىك ئېھتىياجلىرى، ئاللاھنىڭ ئىنسان ۋەجۇدلىغان ئورنىنى تەبىئىي ئىنتىلىشىلىرىدۇر. خۇددى بەدەن ئوزۇقلۇققا قانداق ئېھتىياجلىق بولسا، روھىمىزمۇ ئەنە شۇ بېكىتىۋېتىلگەن ئېھتىياجلىرىنىڭ قاندۇرۇلۇشىغا شۇنداق ئېھتىياجلىقتۇر، ھەتتا مەلۇم مەنىدىن ئېيتقىمىزدا، ئىنساننىڭ مانا مۇشۇنداق تۇغما پىسخىك ئېھتىياجلىرى يېتەرلىك قاندۇرۇلمىغاندا، خۇددى ئوزۇقلۇق يېتىشمىگەن بەدەننىڭ ئىممۇنىتېت كۈچى ئاجىز، زەئىپ، كېسەلچان بولۇپ قالغىنىدەك، مەنىۋى جەھەتتىنمۇ ئوخشاشلا كەمتۈك، ئاجىز، ساقسىز، كېسەل بولۇپ قالىدۇ. دېمەك، ئىنسان روھ بىلەن تەننىڭ بىرىكمىسىدۇر دېگەن بۇ ھۆكۈمدىن، ئىنسانلار ئۆز-ئارا مۇئامىلىدە چوقۇم تەن ۋە روھنىڭ ئېھتىياجلىرىنى تەڭ نەزەرگە ئېلىپ، مۇئامىلە ھەرىكەتلىرىنى تاللىشى ۋە تەڭشىشى كېرەكتۇر دېگەن خۇلاسە تەبىئىي كېلىپ چىقىدۇ.

بالىلارنى ھۆرمەتلەش نېمىشقا شۇنداق مۇھىم؟ ياكى ھۆرمەتلىنىشتىن ئىبارەت بالىلارنىڭ بۇ تۇغما پىسخىك ئېھتىياجى قاندۇرۇلمىغاندا، بالىلارغا قانداق زەربى بولۇشى مۇمكىن؟ تۆۋەندە مەن بۇ ھەقتە قىسقىچە توختىلىمەن.

ئاۋال شۇنى دېيەلەيمىزكى،

بۇنىڭ ئەسلىدە ئاتا-ئانىلارنىڭ بالىلارنىڭ روھىي ئالدىنى چۈشەنمەسلىكتىن كېلىپ چىققانلىقىنى بىلىپ يېتەلەيمىز. بالىلارنىڭ ھۆرمەتلىنىش ئېھتىياجىنىڭ بارلىقى نۇرغۇن ئاتا-ئانىلار ئويلىنىپ باققان بىر تېپا بولۇشىمۇ ناتايىن. ۋەھالەنكى، ھۆرمەتلىنىش چوڭلارنىڭلا ئەمەس، بالىلارنىڭمۇ تۇغما پىسخىك ئېھتىياجلىرىدىن بىرىدۇر. بىر ئىنساننى ھەقىقىي مەنىدە قەدىرلەشنىڭ يولى ئاۋال ئۇنىڭ مەنىۋى ئىستىھكەملىرىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئېتىراپ قىلىشتۇر. بالىلارغا نىسبەتەنمۇ مۇشۇنداق. چۈنكى، ئىسلامنىڭ چۈشەنچىسىدە ئىنسان روھ بىلەن تەننىڭ بىرلىشىشىدىن تۈزۈلگەن بىرىكمە گەۋدە بولۇپ، بۇ ھەقىقەت ئىنسانلاردىن بىر-بىرى بىلەن بولغان مۇئامىلىدە بۇ ھەر ئىككى قىسىمنى نەزەرگە ئېلىشنى تەقەززا قىلىدۇ. بۇ قىسىملارنى نەزەرگە ئېلىش دېگەنمىز بولسا، ماھىيەتتە، تەن ۋە روھنىڭ ئېھتىياج، ئىستىھكەمگە ئەھمىيەت بېرىش دېگەندىن دېرەك بېرىدۇ. ئاللاھ بەدەنگە يېيىش، ئىچىش، ئۇخلاش، كىيىنىش دېگەندەك جىسمانىي ئېھتىياجلىرىنى ياراتقان بولسا، روھىمىزغا بىلىش، تەپەككۈر قىلىش، تەسەۋۋۇر قىلىش، ئىجاد قىلىش دېگەندەك ئەقلىي ئېھتىياج؛ سۆيۈلۈش، ھۆرمەتلىنىش، ئەركىنلىك دېگەندەك مەنىۋى ئىستىھكەم - ئېھتىياجلىرىنى ياراتقان دۇر. ئىنسانلارنىڭ مانا بۇ

ئۆزلەشتۈرىدۇ ۋە بۇ خىل تۇيغۇ بالىلارنى مەغلۇپ بولسا قايتا سىناپ بېقىشتىن، تىرىشچانلىقتىن توسۇپ قويىدۇ، چۈنكى ئۇلار ئۆزىنى مەن بەربىر قىلالمايمەن، قولۇمدىن ئىشى كەلمەيدۇ دەپ قارايدۇ. كىچىكلەرلا ئەمەس، چوڭلارمۇ باشقىلارنىڭ باھاسىنىڭ زور دەرىجىدە تەسىرىگە ئۇچرايدۇ، بولۇپمۇ ئوخشاش باھا قايتا-قايتا تەكرارلانسا، باشتا كىشىلەرنىڭ ئۇ خىل باھالىرىغا قوشۇلمىسىمۇ، ئەمما ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۆزىنىڭ باھاسىدىن گۇمانلىنىپ باشقىلارنىڭ باھاسىنى قوبۇل قىلىپ قالىدۇ. كىچىكلەر پىسخىك جەھەتتىن تېخىمۇ پىشىپ يېتىلمىگەن بولغاچقا، ئۇلارنىڭ ئۆز قىممىتىنى ھېس قىلىشىغا نىسبەتەن چوڭلارنىڭ بولۇپمۇ ئاتا-ئانىسىنىڭ باھاسى پەۋقۇلئاددە بەلگىلىگۈچ قىممەتكە ئىگە.

ئۆزىگە بولغان ئىشەنچ ئومۇمىي جەھەتتىن مۇنداق ئىككى تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بىرى، بالىلارنىڭ مېنىڭ قولۇمدىن ئىش كېلىدۇ دەيدىغان ئۆزىنىڭ ئىقتىدارىغا بولغان ئىشەنچى، يەنە بىرى مېنى باشقىلار ياخشى كۆرىدۇ، سۆيىدۇ، قەدىرلەيدۇ، مەن ئۇنداق باشقىلار ياقىتۇرمايدىغان بالا ئەمەس دەيدىغان ئىشەنچتۇر. بۇنىڭ ھەر ئىككىلىسى بالىلارنىڭ پىسخىك ساغلاملىقى ئۈچۈن كەم بولسا بولمايدىغان ئامىللار بولۇپ، مەشھۇر پىسخولوگ كارل روگېرسنىڭ قارىشىچە، ئىنسانلاردىكى بارلىق پىسخىك

تېگىشلىك ھۆرمەتكە ئېرىشەلمىگەن، ئاتا-ئانىلىرىنىڭ تىل زوراۋانلىقى ئاستىدا (مەسخىرە، تىل-ھاقارەت، تاپا-تەنە، كىنايە قاتارلىقلار) چوڭ بولغان، ئۆزىنى ئىپادىلەش پۇرسىتى بولمىغان بالىلارنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىسى تۆۋەن بولىدۇ، ئۆزىنى باشقا قۇرداشلىرىدىن تۆۋەن كۆرىدۇ. چۈنكى بالىلارنى ھۆرمەتلەشنىڭ ئۆزى ئائىلىدە بالىلارغا تېگىشلىك ئورنىنى، قەدىرى-قىممىتىنى، مۇھىملىقىنى ھېس قىلدۇرۇش دېگەنلىكتۇر، بۇنىڭدىن بالىلار ئۆزىنىڭ ئاتا-ئانىسى تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىنغىنىنى ھېس قىلىدۇ. بۇ خىل تۇيغۇ بالىلاردا ئۆزىگە بولغان ئىشەنچنى پەيدا قىلىدىغان ئەڭ مۇھىم ئوزۇقتۇر. بالىلارمۇ ئۆزىنىڭ زادى قانداق بىر بالا ئىكەنلىكىنى، يەنى قىممىتىنى، ياراملىق ياكى يارامسىزلىقىنى، قەدىرلىك ياكى قەدىرسىزلىكىنى ئاتا-ئانىسىنىڭ ئۆزىگە قارىتىلغان سۆز-ھەرىكەتلىرىدىكى ئۇچۇرلاردىن بىلىدۇ. ئاتا-ئانىنىڭ بالىلىرىنىڭ ئىشلىرىغا قايتۇرغان ئىنكاسى-ئىجابى ياكى سەلبىي باھالىرى-بالىلارنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىنى ئوزۇقلاندۇرىدىغان مۇھىم مەنبە ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر قولۇڭدىن پوق كەلمەيدۇ دېگەن ئىنكاسنى جىق ئاڭلاپ چوڭ بولغان بالىلار ئاستا-ئاستا شۇ گەپكە ئىچىدىن ئىشىنىپ، راست مېنىڭ قولۇمدىن ھېچنېمە كەلمەيدى، دېمەك كەلمەيدىكەن دەپ بۇ تۇيغۇنى

ھۆرمەتسىزلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىنغان بولسا، ئۆزىنى نامايەن قىلىدىغان سەھنىنى سىرتتىن ئىزدىشى بەكلا نورمال ئاقىۋەتتۇر.

ئەمدى ئۆزىگە بولغان ئىشەنچنىڭ تېخىمۇ يامان ئاقىۋىتى بالىلارنىڭ بوشاشماسلىق، تىرىشچانلىق روھىنى زېدىلەشتىن باشقا، ئۇلاردا باشقىلارنىڭ بوزەك قىلىشى، خورلىشىنى قوبۇل قىلالايدىغان بىر پىسخىك تۇپراق پەيدا قىلىشىدۇر. بۇنداق بالىلارنى باشقىلار مەكتەپتە خالىغانچە بوزەك قىلالايدۇ، ئانى تاپالايدۇ. چۈنكى ئۇلاردا بۇ خىل مۇئامىلىنى قوبۇل قىلالايدىغان، مەيلى دەۋىتەلەيدىغان روھى ھالەت مەۋجۇت، بۇ روھى ھالەت دەل ئۇزاق مۇددەتلىك ئائىلىدە كەمسىتىلىش، ھۆرمەتكە ئېرىشەلمەسلىكتىن ئوزۇقلانغان. بۇنى چۈشىنىش ئۈچۈن ئۇزۇن مۇددەت ئېزىلگەن كىشىلەرنى تەسەۋۋۇر قىلىپ باقساقلا بولىدۇ. ۋەتەندىكى يېزىلاردا يېشى 50، 60 ياشلاردىكى دېھقانلارنىڭ كىشىلەرنىڭ ئالدىدىلا ئۇچرايدىغان ئاجايىپ ئېغىر تىل-ھاقارەتلەرگە ھېچقانداق ئىنكاس قايتۇرماستىن، بۇ خىل خورلۇقنى ھېچ ئىش بولمىغاندەك، ياكى سەل غەزەپلەنسەمۇ يەنە يۇتۇۋېتىشىلىرىنى قانداق چۈشىنىش مۇمكىن؟ بۇ نوقۇل ئامالسىزلىقتىنلا بولماستىن، ئۇزاق مۇددەتلىك ھاقارەتلىك، خور ھاياتىنىڭ ئۇلارنىڭ

مەسىلىلەرنىڭ تېگىدە ئۆزىگە بولغان ئىشەنچنىڭ كەملىكى ياتىدۇ. بىر بالا مەن زادى ھېچ ئىشنى ئۇجۇتقا چىقىرمايدىكەنمەن دەپ قارىغان بولسا، ئۇنىڭغا پۇرسەت بېرىلسەمۇ كارى بولمايدۇ، ياردەم قولى سۇنۇلسەمۇ تۇتمايدۇ، ئازراق تىرىشسلا بولىدىغان ئىشلارغىمۇ تىرىشمايدۇ. شۇنىڭدەك، مېنى ئاتا-ئاناممۇ ياقىتۇرمايدۇ (ھۆرمەتكە ئېرىشەلمەسلىك دەل بالىلارغا ئاتا-ئانام مېنى ياقىتۇرمايدۇ دېگەن ئۇچۇرنى بېرىدۇ)، شۇنىڭغا قارىغاندا مەن ياقىتۇرۇلمايدىغان بىر بالىكەنمەن دەپ قارىغان بىر بالا، باشقىلارنىڭ ئۆزىگە ھېس قىلدۇرغان مېھرىگەمۇ ئىشەنەلمەيدۇ، چۈنكى ئۇ مەن باشقىلار ياقىتۇرىدىغان بالا ئەمەس تۇرسام، ئۇنىڭ بۇنداق ماڭا يېقىنچىلىق قىلىشى يالغان دەپ گۇمان قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىرگە دائىم مېھرىسىرايدۇ، باشقىلاردىن، دوستلىرىدىن ھەتتا ناتونۇشلاردىن مۇھەببەت، يېقىنچىلىق ئىستەيدىغان بىر زىددىيەتلىك پىسخىك ھالەتتە بولىدۇ، ناۋادا يامان ئادەملەر سەللا كۆيۈنۈپ قالسا، ئۇلارنىڭ كەينىدىن مېڭىپ كېتىشى بەكلا ئاسان بولىدۇ، چۈنكى، بالىلار ئائىلىسىدە ھېس قىلمىغان ئورۇنى، قەدىرلىنىشى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ھېس قىلغان. بارلىق ئىنسان ئۆزىنى ئىپادە قىلالايدىغان سەھنە ئىستەيدۇ، ئەگەر بۇ سەھنە ئائىلىدە بولمىسا ياكى بولسىمۇ بالىلارنىڭ نومۇرلىرىغا كەمسىتىش،

بويىكتەلمەسلىكى مۇمكىن. ئاتا-ئانىسىنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈشىگە ئېرىشەلمىگەچكە، ئۇ تەبىئىيلا ئۆزىنى ئىپادە قىلىدىغان، ئۆزىنى شەرتسىز قوبۇل قىلىدىغان بىر مۇھىت ئىزدەيدۇ، ۋە بۇ مۇھىتنى تولا ھاللاردا كۆچىدىكى تاپتىن چىققان بالىلارنىڭ ئارىسىدىن تاپىدۇ. بولۇپمۇ بۇ خىل ئەھۋال بالىلار 15، 16 ياشلارغا كىرگەندىن كېيىن تېخىمۇ كۆپ كۆرۈلۈشكە باشلايدۇ، چۈنكى بۇ ياشلاردا بالىلارنىڭ ئۆزلىك تۇيغۇسى كۈچىيىشكە، يەنى مەن زادى كىم؟ دېگەن سوئالغا جاۋاب ئىزدەشكە باشلايدۇ، ئاستا-ئاستا ئۆزىنى مۇستەقىل بىر بارلىق سۈپىتىدە ئاڭقىرىشقا باشلايدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۆزىنى قوبۇل قىلىدىغان، نامايەن قىلىدىغان سەھنىنى ئىزدەشكە باشلايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە بۇ ئاڭقىرىش جەريانىدا، ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى ئۇزۇن يىللىق ھۆرمەتسىزلىنىشى كەچمىشى ھەققىدە تولا ئويلىنىدىغان بولىدۇ، بۇ خىل توختاۋسىز كەچمىشنى كۆشەش ئۇنىڭدىكى ئائىلىدىن قېچىش ئىسپان تۇيغۇسىنى تېخىمۇ لاۋۇلدەتتۈپتىدۇ. (بۇ خىل ئەھۋالغا تۈركىيەدىكى بولۇپمۇ ئىستانبۇلدىكى ئۇيغۇر ئائىلىرى كۆپ ئۇچراۋاتىدۇ.)

ھۆرمەتكە ئېرىشەلمەسلىكنىڭ بالىلارنىڭ ساغلام پىسخىك ھالىتىگە كۆرسىتىدىغان تەسىرىنى ئەسلىدە مۇنداق قىسقا بايانلار بىلەن مۇپەسسىل

ئۆزىگە بولغان قەدەر تۇيغۇسىنى يوق ياكى ئىنتايىن ئاجىز قىلىۋەتكەنلىكىدىن بولغاندۇر. بۇنى خورلىنىشنى ئىچلەشتۈرۈۋېلىش دەپ ئاتاش مۇمكىن، يەنى، بۇ باشقىلاردىن ئۇچرىغان ناھەق مۇئامىلە، زۇلۇم، خورلۇقلارنى پىسخىك جەھەتتىن قوبۇل قىلىش، قارشىلىق ھەرىكىتى ئۇياقتا تۇرسۇن، قارشىلىق تۇيغۇسىدىمۇ بولماسلىق، ھەتتا ئۆزىنى شۇنداق مۇئامىلىگە ئۇچراشقا ھەقىقەت ھېس قىلىش مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ. قىسقىسى، ئائىلىدە ھۆرمەتلەنمەسلىككە ئادەتلەندۈرۈلگەن بالىلار، كېيىن سىرتتىمۇ باشقىلارنىڭ كەمسىتىشىگە ئۇچرىغاندا ئۇنى ئاسانلا قوبۇل قىلالايدۇ، ناھەقچىلىق، بوزەك ئېتىلىشكە قارشىلىق كۆرسىتىدىغان ئىچكى ئېنىرگىيەسى ئاجىز بولىدۇ، غۇرۇرنىڭ پايخان قىلىنىشىغا بەك ئازابلىنىپ كەتمەيدىغان بولىدۇ.

ھۆرمەتكە ئېرىشەلمەسلىكنىڭ يەنە بىر يامان ئاقىۋىتى، يۇقىرىدا قەيت قىلغىنىمىزدەك، بالىلارنىڭ ئاتا-ئانىسى، ئائىلىسىدىن يىراقلىشىشىدۇر. چۈنكى، بالىلارغا نىسبەتەن يېتەرلىك ھۆرمەتلىنەلمىگەن مۇھىت، ئۇلار مۇئەييەنلەشتۈرۈلمىگەن، ئۆزىنى ئەركىن-ئازادە ئىپادىلەيەلمەيدىغان بىر ئازابلىق مۇھىتتۇر. بۇ مۇھىتتا بالىلار ئۆزىنى ھەرقانچە ئىپادىلىسىمۇ-بەلكى ئىپادىسى ياخشى ياكى تازا ياخشى

سۆيۈش، پەيغەمبەرنى سۆيۈش ۋە مۇسۇلمان جامائەتنى سۆيۈشتۈر. پەيغەمبىرىمىزنىڭ كىچىك بالىلار بىلەن بولغان ئالاقىسىدىكى ئىش ھەرىكەتلىرىگە نەزەر سالساق، پۈتۈنلەي سۆيگۈ بىلەن يۇغۇرۇلغانلىقىنى، قوپاللىق، قاتتىقلىقتىن ئىنتايىن يىراقلىقىنى كۆرەلەيمىز. رەسۇلۇللاھ ناماز ئوقۇغاندا نەۋرىلىرى ھەسەن، ھۈسەن گەدىنىگە يامىشۋالسا ئۇلار چۈشكەندە ئاندىن سەجدىدىن تۇرغان، نامىزىمنى بۇزۇشما دەپ بىزدەك قوغلىۋەتمىگەن. ئەنەس ئىبنى ماللىكنىڭ مۇنۇ ھەدىسى ھەممىمىز ھەر دائىم ئوقۇشقا، بولسا ئۆيىمىزگە چاپلاپ قويۇشقا تېگىشلىكتۇر. ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئون يىل يېنىدىن ئاجرىماي خىزمىتىنى قىلغان بولۇپ بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «مەن بىر ئىشنى قىلسام، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى نېمىشقا قىلدىك؟ قىلماي قالسام، بۇنى نېمىشقا قىلمىدىك دەپ كاپىمايتتى»، ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئون يىل خىزمىتىنى قىلدىم. ئۇ مېنى بىرەر ئىشقا بۇيرۇپ، مەن ئۇ ئىشقا سەل قاراپ قالسام ياكى بۇزۇپ قويسام، ئۇ ماڭا ھېچ تاپا-تەنە قىلمىغان ئىدى. ئائىلىسىدىكىلەردىن بىرەرسى تاپا قىلسا بولدى قىلىڭلار دەپ تاپا قىلىشتىن توسۇپ قوياتتى».

ھۆرمەتلەنمىگەن بالىلار كېيىن

ئىپادىلەش مۇمكىن ئەمەس، بالىلارنىڭ ئۆز باھاسى، ئۆزىگە بولغان ئىشەنچى، يېتەرلىكلىك تۇيغۇلىرى پىسخولوگىيەدىكى ناھايىتى مۇھىم تېمىلاردۇر، بۇ ھەقتە تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ ئىزدىنىش كېرەك. بۇ يازمىدا پەقەت دىندار ئۇيغۇر ئائىلىلىرىگە پەيغەمبىرىمىزنىڭ بالىلارغا تۇتقان مۇئامىلىسىدىن ئۆزىنى كۆرۈۋېلىشى مەقسىتىدە پەقەت بىر قىسىم تىپىك ھەدىس ۋە ۋەقەلەرنى سۇنۇش ۋە قىسقىچە تەھلىل قىلىش بىلەن كۇپايىلەندۈق.

ئۇنداقتا دىنىمىزنىڭ بۇ مەسىلە ھەققىدىكى مەيدانى قانداق؟ بىزنىڭ ئەمەلىيىتىمىز دىنىمىزنىڭ تەلىپىگە ئۇيغۇنمۇ؟ دېگەن سوئاللار ھەققىدە توختىلىپ باقايلى. ھۆرمەتلىنىشنىڭ بالىلارنىڭ پىسخىك ساغلاملىقى ۋە ئۆسۈپ يېتىلىشىگە كۆرسىتىدىغان ئىجابىي تەسىرلىرى ۋە كەمسىتىلىش ۋە ھۆرمەتلەنمەسلىكنىڭ سەلبىي تەسىرلىرى ھەققىدە، ھازىرقى پىسخولوگىيە پېنىدە نۇرغۇنلىغان تەتقىقاتلار بار بولۇپ، بۇ يازمىدا بۇ ھەقتە توختالماستىن پەقەت ھەدىسلەردە بايان قىلىنغان پەيغەمبىرىمىزنىڭ بالىلار بىلەن بولغان ئالاقىسىدىكى كۈنكېرت ئىش- ھەرىكەتلىرىدىن ئۆزىمىزنىڭ ئەمەلىيىتىگە نەزەر سېلىشقا تىرىشىمىز.

دىنىمىز سۆيگۈ دىنىدۇر.

ئەقىدىمىزنىڭ يادروسىمۇ ئاللاھنى

تامماقتىن بۇرۇن بىسىمىلاھ دېگىن، ئوڭ قولۇڭ بىلەن ئالدى تەرىپىڭدىن يېڭىن دېدى. مۇتتەفەقۇن ئەلەيھى. ھەدىستىن كۆرەلەيمىزكى، ئەبۇ سەلەمەنىڭ قىلقى ئەيىبلەنمىگەن، بالا بولغانلىقى سەۋەبىدىن قوپاللىققا ئۇچرىمىغان، لايىق ھۆرمىتى قىلىنغان. ئەڭ مۇھىمى، چوڭلارنىڭ تاماق سورۇنىدا كىچىكلەرمۇ ئولتۇرغان. بىزدە مېھمان كەلسە، كىچىكلەر داستىخاندىن يىراقلاشتۇرىلىدۇ. ماڭە، ماڭە ماۋۇ چوڭلارنىڭ سورۇنى، نېرى تۇر! دېيىش بىزگە ھېچ يات ئىش ئەمەس.

سەھل ئىبنى سەئد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سۇ كەلتۈرۈلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۇنى ئېلىپ ئىچتى. ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدە بىر بالا، سول تەرىپىدە چوڭلار بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوڭ تەرىپتىكى بالغا: «مېنىڭ بۇنى ئاۋۇ كىشىگە بېرىشىمگە قوشۇلامسەن؟ دەپ سورىدى. ئۇ بالا: ياق، ئى ئاللاھنىڭ ئەلچىسى! ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەن سېنىڭدىن كەلگەن ھەرقانداق نېسىۋەمنى ھېچكىمگە ئۆتۈنۈپ بەرمەيمەن دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۇنى ئۇنىڭ قولىغا بەردى»^①.

باشقىلارنىمۇ ھۆرمەتلىيەلمەيدۇ. چۈنكى ئۇ ھۆرمەتلىنىشى ۋە ھۆرمەتلەشنىڭ قانداق بىر تۇيغۇ ئىكەنلىكىنى تېتىپ باقمىغان. ئەڭ چاتقى ھۆرمەتلەنمىگەن بالىلارنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچى تۆۋەن بولسۇ، ئۆزىگە بولغان ئىشەنچنىڭ تۆۋەنلىكى بولسا ئادەملەردىكى خىلمۇ خىل پىسخىك مەسىلىلەرنىڭ ئانا يىلتىزىدىن بىرى ھېسابلىنىدۇ.

يۇقىرىدا تىلغا ئالغىنىدە، بالىلارنى قاپاقتا باشقۇرۇشتىن، ئۆزىدىن قورققىنىدىن پەخىرلىنىدىغان ئاتا-ئانىلار مۇنۇ ئايەتكە قاراپ باقسۇن: «ئى مۇھەممەد ئەگەر سەن قوپال، باغرى قاتتىق بولغان بولساڭ ئىدىڭ، ئۇلار چۆرەڭدىن تارقاپ كەتكەن بولاتتى» ئەمدى بالىلارنى ماڭا گەپ قىلمايدۇ، پاراخلىشىشتىن قاچىدۇ دېگەن ئاتا-ئانىلار ئۆزىدىن بىر سوراپ باقسۇن، پەيغەمبەر قوپال بولسا، ھەمراھلىرى تارقاپ كېتىدىغان يەردە، ئاتا-ئانىلار قوپال بولسا بالىلارنىڭ يىراقلىشىپ كېتىشى ھەيران قىلارلىقمۇ؟

ئەبۇ سەلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا يۈرىدىغان كىچىك بىر بالا ئىدىم. تاماق ۋاقتىدا قولۇم داستىخاننىڭ ھەممە يېرىدە يۈگۈرەپ يۈرەتتى. بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ئى ئوغلۇم!

① بىرلىككە كېلىنكەن ھەدىسى

ئېيتقاندا، بىزنىڭ ئائىلە كۈلتۈرىمىزگە يات ئىشلاردىندۇر. ۋەھالەنكى، ئۇنداق قىلىشى بولسا پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۈننىتىدۇر. مۇنۇ ۋەقەلىككە قاراڭ: «ئوھۇد ئۇرۇشىغا تەييارلىق قىلىۋاتقاندا، بىر بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنىڭ ئۇرۇشقا چىقىشقا قوشۇلمىغىنى ئۈچۈن قارشى چىقىپ «ئى ئاللاھنىڭ ئەلچىسى! سەن مېنىڭ تاغامنىڭ ئوغلىغا ئۇرۇشقا چىقىشقا رۇخسەت قىلىپ، ماڭا رۇخسەت قىلمىدىڭ. چوقۇمكى، ئۇنىڭ بىلەن چېلىشسام ئۇنى يېڭىۋالمەن دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئىككىسىنى چېلىشقا سالىدى. دېگەندەك ئۇ بالا يېڭىۋالدى. بۇنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىمۇ ئەسكەرلىككە قوبۇل قىلدى». رەسۇلۇللاھ رەت قىلىۋەتسە ھېچكىم ئۇنىڭغا قارشى چىقالمايدۇ، ئەمما پەيغەمبىرىمىز شۇ بالىنىڭمۇ پىكرىنى ئىلىك ئالدى، ھۆرمەت قىلدى ۋە ئاقىۋەتتە ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى قارىشىدىن قايتىپ، ئۇ بالىنى ئەسكەرلىككە قوبۇل قىلدى. بىر ئۇيغۇر دادا قانداق قىلىشى مۇمكىن؟ ئەڭ بولمىغاندىمۇ نېمەدەپ خەقنىڭ ئالدىدا ساقلىمىغا تارغاق سالىسەن؟ سەن كىچىككەنە تۇرۇپ تېخى داداڭغا ئىش ئۆگەتكىدەك بولىدۇڭمۇ؟ دەيمىز.

بۇنداق مىساللارنى يەنە نۇرغۇن

ئوخشاش ئەھۋالدا بىر ئۇيغۇر دادا سۇنى كىمگە ئاۋال بېرىش ئۈچۈن شۇ كىچىك بالىدىن سوراپ ئولتۇرارمۇ؟ ھەدىستىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ بالىلارنى نەقەدەر ھۆرمەت قىلىدىغانلىقى روشەن نامايەن بولىدۇ. مەنچە بۇ يەردە بىز ئويلىنىدىغان تېخىمۇ مۇھىم يەنە بىر مەسىلە بار، ئۇ كىچىك بالىغا چوڭلارنىڭ سورۇنىدا بۇنداق ئوچۇق ئېتىراز بىلدۈرەلەيدىغان نەدىن كەلگەن دادىلىق ۋە جۈرئەت؟ بۇنى پەقەت رەسۇلۇللاھنىڭ بالىلارغا تۇتقان ئىلگىرىكى پوزىتسىيە ۋە ئىشى - ھەرىكەتلىرى ياراتقان ئاتموسفىرادىن ئىزدەش مۇمكىن. چۈنكى، ناۋادا بۇرۇن بۇ بالا كىچىكلەر كەمسىتىلىدىغان، چەتكە قېقىلىدىغان، قاراشلىرى ئېتىبارغا ئېلىنمايدىغان بىر مۇھىتنى ھېس قىلسا ئىدى، بۇنداق چوڭ بىر سورۇندا رەسۇلۇللاھنىڭ تەلىپىنى رەت قىلىپ، ئۆزىنىڭ تەلىپىنى ئاشكارا بايان قىلىشقا جۈرئەت قىلالمىغان بولاتتى، ئۇ تەلىپىنىڭ رەت قىلىنمايدىغانلىقىنى، پەيغەمبىرىمىزنىڭمۇ بالىلارغا يۇمشاقلىقنى بىلگەچكە شۇنداق دادىل بولالايدۇ. يەنە بۇ ھەدىستىن، بالىلارنىڭ ھەقىقەت يوللۇق تەلەپلىرىنى ئادا قىلىشنىڭ لازىملىقىمۇ چىقىدۇ.

بالىلارنىڭ پىكرىنى ئېلىش، ئۇلار بىلەن ئىشلاردا مەسلىھەتلىشىش، قاراشلىرىغا ھۆرمەت قىلىش راستىنى

ئاللاھ مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسىنى ئىسلاھ ئەتسۇن! ئىنسان پەقەت قەلبى ۋە تىلىنىڭ كىچىكلىكى بىلەنلا كىچىكتۇر دېدى. بۇنى ئاڭلىغان خەلىپە: ئى ئوغۇل! ماڭا نەسەھەت قىلغىن دېدى، ئۇ بالا قىلغان نەسەھەتلىرى بىلەن خەلىپىنى يىغلىتىۋەتتى. ئۇ ئاران 11 ياشلىق بالا ئىدى. بىر خەلىپىنىڭ ئالدىدا بۇنداق سۆز قىلىشقا جۈرئەت قىلىش تەسادىپىلىق بولمىسا كېرەك.

يەنە بىر ھەدىستە پەيغەمبىرىمىز مېنىڭ ئون بالام بار، مەن ھېچقايسىسىنى قۇچقىمغا ئالمايمەن دېگەن ئادەمگە غەزەپلەنگەن، ۋە ئۇنىڭغا شەپقەتلىك بولمىغانلارغا شەپقەت قىلىنمايدۇ دەپ قاتتىق سۆز قىلغان.

ئومۇمەن ئېيتقىنىمىزدا، ئىنسانلار ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتتە رەھىم-شەپقەتلىك بولۇش، مۇلايىم بولۇش، قاتتىقلىقتىن يىراق بولۇش ئىسلام دىنىمىزنىڭ ئەڭ مۇھىم پىرىنسىپىدۇر. ئاتا-ئانىلار بىلەن بالىلار ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتتە، ئاتا-ئانىلارنىڭ بالىلارنى ھۆرمەتلىشى، مۇلايىم بولۇشى، ئۇلارغا ئۆز قىممىتىنى ھېس قىلدۇرۇشى، ئۇلارغا تېگىشلىك ئورنىنى بېرىشى، ئۆزىنى نامايەن قىلىدىغان سورۇن ھازىرلاپ بېرىشى دىنىمىزنىڭ سۈننىتىدۇر، ۋە ئۇلارنىڭ ساغلام يېتىلىشىنىڭ مۇقەررەر تەقەززاسىدۇر.

كەلتۈرۈش مۇمكىن. پەيغەمبىرىمىزگە كىچىكىدە ھەمراھ بولغان ئەنەس ئىبنى مالىك، ئابدۇللا ئىبنى ئابباس، ئابدۇللا ئىبنى مەسئۇد، ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ، ئەبۇ سەلمە... قاتارلىق ساھابىلەر رىۋايەت قىلغان ھەدىسلەرنىڭ ھەممىسىدىلا، رەسۇلۇللاھنىڭ كىچىكلەرگە قانداق كەڭ قورساق، مېھرىبان، مۇلايىم ئىكەنلىكىنى كۆرەلەيمىز. رەسۇلۇللاھ بالىلار بىلەن بىللە ئوينايتتى، ئويناۋاتقان كىچىك بالىلارغا سالام بېرىپ ئۆتەتتى. رەسۇلۇللاھ كۆپ ھاللاردا كىچىك بالىلارنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىۋالاتتى. بەزىدە ئابدۇللا ئىبنى ئابباسنى، بەزىدە ئەنەسنى، بەزىدە جەئفەرنى ھەمراھ قىلىۋالاتتى. كېيىنكى خەلىپىلەر، ساھابىلەرمۇ رەسۇلۇللاھقا بۇ ئىشتا ئەگەشكەن ئىدى. بەشىنچى خەلىپە دەپ ئاتالغان ئۆمەر ئىبن ئابدۇلئەزىز زامانىدا مۇنداق بىر ۋەقە بولغان: ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز خەلىپىلىككە ئولتۇرغاندا، ئۇنىڭ خەلىپىلىككە ئولتۇرغانلىقىنى تەبرىكلەش ۋە ئۆز يۇرتلىرىنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر بېرىش ئۈچۈن، ھەر قايسى يۇرتلاردىن ئەلچىلەر ئۆمەكى كېلىشكە باشلىدى. ئۇلاردىن بىرى ھىجاز ئەلچىلىرى بولۇپ، ئۇلار خەلىپىنىڭ ئالدىغا كىرگەندە، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن يېشى كىچىكرەك بىر بالا ئۇلارغا ۋاكالىتەن سۆز قىلىش ئۈچۈن ئالدىغا چىقتى. خەلىپە ئابدۇلئەزىز: سەندىن چوڭ بىرسى سۆز قىلسۇن دېدى. ئۇ بالا:

ھاكىم بولغانلىقى ئۈچۈن، بۇنى ئەمەلىيلەشتۈرۈش نورمال ئىنسانلار ئۈچۈن ئۈنچە ئاسانغا توختمايدۇ. بۇ بىزدىن چوقۇم ئەينى ۋاقىتتا ھۇنەين ئۇرۇشىدا بىر يۈتۈم سۇنى ئۆزئارا بىر-بىرىگە ئۆتۈنۈپ بېرىپ، ھېچ بىرى ئىچمەي، ھەممىسى شاھادەت شەرىپىتى ئىچكەن بۈيۈك روھ ۋە يۈكسەك دەۋا سەۋدالىرىنىڭ پىداكارلىقى سەۋىيەسىدە ئۈستۈن پىداكارلىق تەلەپ قىلىدۇ. مەسىلەن: بىز بىر ئىشنى ئۆزىمىز تېخىمۇ ياخشى قىلالايدىغانلىقىمىزنى بىلىپ تۇرۇپ، شۇ ئىشنى باشقا بىرسىنىڭ ھەل قىلىشىغا ئۆتۈنۈپ بېرەلەيدىغان، ئۇنۇققا ئېرىشكەندە ئالغىشى ۋە تەنتەنىلەرگە كۆز قىرىنى سالماي باشقىلارنى ئالدىغا چىقىرايلىدىغان

بىرلىكتە ھەرىكەت قىلىش روھى كۆپىنچە شۇ دەۋا سەۋدالىرى ئۆزلىرىنىڭ نورمال ۋە قانۇنلۇق ھەق-ھوقۇقى ۋە پايدا-مەنپەئەتنى باشقىلارنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ئۆتۈنۈپ بېرىشتەك ئالىي پىداكارلىق روھى ئاساسىدا يېتىلىدۇ. بۈيۈك نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرۈش، ئادەتتە ئەنە ئاشۇ پىداكارلىق روھىنى ئۆزىنىڭ جان-دىلى ۋە كۆڭۈل ئارزۇسى بىلەن باغرىغا باسالايدىغان ئۈستۈن شەخسىيەتلەر ۋە نەتىجىنى باشقىلارغا ئۆتۈنۈپ بېرىش بىلەن خۇشال بولۇش تۇيغۇسىنى ئۆزىگە شەرەپ بىلىدىغان پىداكار ئەزىمەتلەر بىلەن بارلىققا كېلىدۇ. لېكىن ئىنساننىڭ تەبىئىتىدە ھەرقانداق بىر ئۇلۇغ ئىش ۋە مۇھىم خىزمەتلەرنى ئۆزىنىڭ ۋۇجۇدقا چىقىرىش ئارزۇسى

بولۇشى لازىم» ياكى «توپ ئوينايدىكى مەيلى، ئەمما گۈلنى چوقۇم مەن ئېتىشىم كېرەك!» دېگەن مەنتىق بويىچە ھەرىكەت قىلىدىغان مەنەنچى، شۆھرەتپەرەس ناباب شەخسلەرگە مەيدان بوش قالمىغان بولاتتى. بۇنداق شەخسلەرگە مەيداننىڭ بوش قېلىشى دېمەك، ئۇلارنىڭ ماقام-مەنەسپ ۋە شان-شەرەپكە بولغان ھېرىسمەنلىكىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىشى ئۈچۈن، دەۋانى سۈيىئەستىمال قىلىشتىن ئىبارەت رەزىللىككە يول ھازىرلاپ بەرگەنلىك بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بىزنىڭ دەۋا يولىدا ئۈمىد قىلىدىغىنىمىز: «ئاقچۇچ باشقىلاردا بولسۇن، گۈلنى باشقىسى ئاتسۇن، مۇھىمى بىرلىك ئېڭى، جامائەت روھى زەخمىلەنمىسۇن، بىرگە خىزمەت قىلىش، بىر يولدا بىرگە يۈرۈش روھىمىز ئۆلمىسۇن» دېگەن يۈكسەك ئاڭ بويىچە يېتىلىشى ۋە يېتىلدۈرۈشنى كاپالەتكە ئىگە قىلىش، شۇنىڭدەك روھىمىزنى ئۆلتۈرىدىغان مەنچىل ۋە مەنەنچىلىككە ئوخشىغان پىسخىك كېسەللىكلەردىن ساقلىنىش ئۈچۈن يەككە ھەرىكەت ئەمەس كۆلىپىكتىن خىزمەت ئېڭىنى يېتىلدۈرۈشتىن ئىبارەت.

بەرھەق، ھەممىمىزنىڭ بىر ئىززەت نەپىسى ۋە غۇرۇرى بار دېيىشىڭلار مۇمكىن، بۇ تۇيغۇ ۋە بۇ ئىززىتىمىزنى ئىسلام ئالىمىنىڭ دەردىگە دەرمەن بولۇشىغا، ئەزىز مىللىتىمىزنىڭ خورلۇقتىن قۇتۇلۇشىغا، ئانا ۋەتىنىمىزنىڭ ئازادلىقىغا

سەۋىيەگە كەلگەندە ئاندىن ئۆز ئىپادىسىنى تېپىشى مۇمكىن. مانا بۇ خىل پېشىپ يېتىلگەن يۈكسەك روھ ئادەتتە دەۋا يولىدا بىرلىكتە ھەرىكەت قىلىشنىڭ ۋاز كەچكىلى بولمايدىغان پىرىنسىپلىرىدىن بىرى، ھەمدە ئىخلاس ۋە سەمىمىيەتنى يېتىلدۈرىدىغان مۇھىم سېھرىي كۈچكە ئىگە ئامىل.

مەن پۈتۈپ ئويناش تېخنىكىسىنى بەك بىلىپ كەتمەيمەن، ئادەتتە پۈتۈپنى ئون بىر كىشىدىن تەشكىللەنگەن ئىككى گۇرۇپپا ئەزالىرى ئوينايدۇ، ئەمما گۈلنى ئۇلارنىڭ ئىچىدىن بىرى ئاتىدۇ. تاماشىبىنلار ئۇنى ئالقىشلايدۇ ۋە چولپان ئېلان قىلىدۇ. ھالبۇكى توپنىڭ گول بولۇشىدا شۇ گۇرۇپپا ئەزالىرىنىڭ ئۆزئارا ھەمكارلىقى ۋە ماسلىشىش-چانلىق ھەرىكەتى ئاساسلىق رول ئوينايدۇ؛ لېكىن نەتىجىدە لوڭقا، چولپان قاتارلىق پۈتۈن ئويۇنچىلار مەنسۇپ بولغان ئاشۇ پۈتۈپ كوماندىسىغا تەقدىم قىلىنىدۇ. مېنىڭچە دەۋاغا بۇ مەنتىق بىلەن قاراش لازىم. مانا كۈنىمىزدە بىزدەك ئېغىر كۈنگە قالغان خەلقنىڭ دەۋاسىنى ئۆزىنىڭ دەردى بىلىپ يولغا چىققان شەخسلەرنىڭ بىرلىك ئېڭى، ھەمكارلىق چۈشەنچىسى، ماسلىشىش ھەرىكەتى ھېچ بولمىغاندا ئەنە شۇ پۈتۈپ ئۆزلىرىدەك پاسلىشىش، ماسلىشىش، ھەمكارلىشىش سەۋىيەسىدە يۈكسەك بولغان بولسا ئىدى، كۈنىمىزدىكىدەك «ھەممىمىز جەننەتكە كىرسەك بولىدۇ؛ لېكىن ئاقچۇچى مەندە

چاغ، بويۇن تولغاپ دېمىغا قىدىغان ۋاقىت ئەمەس. سۇسلۇق ۋە بىكارلىق بىلەن ئۆمۈر ئىسراپخورلۇقى قىلىدىغان دەۋر تېخىمۇ ئەمەس. زامان - دىنىي ئالىم، مىللىي زىيالىي، لىبېرال مىللەتچى... كىم بولسا بولسۇن بىرلىك ۋە باراۋەرلىك ئىچىدە دۈشمەنگە ئورتاق قارشى تۇرۇش زامانى. چۈنكى ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ ئالدى كەينىدە ئوتتۇرا شەرق مىللەتچىلىرى - ئىسلام دىنىغا ياكى خىرىستىيان دىنىغا ئەمەل قىلىشقا ياكى سوتسىيالىزمچى بولۇشىغا قارىماي، - ھەممىسى جاھانگىرلىككە، مۇستەملىكىچىلىككە قارشى تۇرۇش، مىللىي ئازادلىقنى قولغا كەلتۈرۈش ۋە بۇ ئازادلىق مىللەتنى گۈللەندۈرۈشنى ئۆزىنىڭ تارىخى ۋە زىيىسى قىلغان. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، جاھانگىرلىككە ۋە مۇستەملىكىچىلىككە قارشى تۇرغان ئازادلىق ھەرىكىتىدىكى چوڭ دۈشمەنگە دۇچ كەلگەن ئاساسىي زىددىيەت ئالدىدا «دىنچى، مىللەتچىيلىك لىبېرالچى» دېمەي ھەممىسى مىللىي ئازادلىقنىڭ بىرلىك سېپىدە تۇرۇشى، بۇ باسقۇچتا ھەممىسى ھەقىقىي يولداش بولۇپ، مىللىي ئازادلىق ۋە مۇستەقىللىقتىن ئىبارەت ئورتاق ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئېلىشقا توغرا كېلىدۇ.

قانداق دۆلەت قۇرۇش، قايىسى يولدا مېڭىش، قانداق گۈللىنىش ۋە قانداق زامانىۋىلىشىش مەسىلىسىگە دۇچ كەلگەندە، ئاچقۇچنى قولغا ئېلىپ، ئۆيگە

بېغىشلايلى! چۈنكى ھەممىمىزنىڭ ئورتاق غۇرۇرىمىز، ئورتاق شەرىپىمىز سۆيۈملۈك ئانا ۋە تىنىمىزدە ئايماقلار ئاستىدا دەپسەندە قىلىنىۋاتىدۇ. «پىچاق سۆڭەككە يەتتى» دېيىش ۋاقتى كەلگەندۇ، ئەلۋەتتە! بىز ھەممىمىز نۆۋەتتىكى قەدەمدە ئىجابىي ھەرىكەت يولىنى تاللاپ، سۆيگۈ - مۇھەببەت بىلەن ھەممىگە باغرىمىزنى ئېچىشقا، بۇ بۈيۈك دەۋاننىڭ يۈكىنى ھەممىمىز ئورتاق مۇرىمىزگە ئېلىشقا، باشقىلارنى ياشىتىش يولىدا ئۆزىمىز ياشاشنى ۋاز كېچىشكە، نۆۋەتتىكى ۋەزىيەتنىڭ تەقەززاسى بويىچە جىددىي ۋە ئاخلىق ھالدا ھەرىكەت قىلىشقا ۋە دەۋا يولىدا «باش قەھرىمان چوقۇم مەن بولۇشۇم لازىم» دېگەن مۇلاھىزە بىلەن ئەمەس، باشقىلارغىمۇ يول بېرىشنى بىلىشكە، ھەتتا كېرەك بولغاندا ھەزرىتى خالىد ئىبنى ۋەلىدنىڭ تامامەن لايىقەتلىك تۇرۇپ، باش قوماندانلىقنى ھەزرىتى ئەبۇ ئۇبەيدىگە ئۆتۈنۈپ بەرگىنىدەك «ئۇتۇق ۋە مۇۋەپپەقىيەتلەر» نى ھەم باشقىلارغا ئۆتۈنۈپ بېرەلەيدىغان دەرىجىدە روھىي تاكامۇللۇق بىلەن پىشىپ يېتىلىشكە ۋە شۇ ئالىي روھ بىلەن يۈكسىلىشكە، شۇنىڭدەك كۈچلۈك ئېتىقاد، مۇستەھكەم ئىرادە ۋە مۇستەقىل كۆزقاراش ساھىبى بولۇشقا ئىنتىلىشىمىز لازىم. چۈنكى بۇ زامان غەپلەت ۋە بېپەرۋالىق زامانى ئەمەس، ئويغىنىش ۋە ئويغىتىش زامانى! يوقلاڭمىشلارغا سەن - مەن دېيىشىدىغان

مەسئۇلىيىتىمنى ئادا قىلىشىم لازىم دېگەن مۇلاھىزە بىلەن ھەرىكەت قىلساق، جانابى ئاللاھ شۇ خالىس نىيىتىمىزگە يارىشا بىزنى چوقۇم ئالدىنقىلارنىڭ قاتارىدا نەتىجىگە مۇۋەپپەقىيەت قىلىدۇ. يەنە بىر مۇھىم مەسىلە دەۋانى باشلىغان ياكى شۇ دەۋاغا باش بولغانلارنىڭ ئېغىدا كېيىن دەۋاغا قېتىلغانلارنى مەنسىتمەيدىغان ياكى ئۆزىگە رەقەب كۆرىدىغان خاتا ئىدىيە شەكىللەنمەسلىكى، بەلكى ئەنئەنىۋىي روھى بىلەن ئۇلارغا «مەرھابا» دەپ قۇچاق ئېچىپ، دەۋا سېپىنى سەرخىللاشتۇرۇشقا سەل قارىماسلىقى، ھەممە ئىشتا داۋاملىق ئۆزىنى «قاردىن ئاق، سېغىزخانداندىن ساق» چاغلان قالماسلىقى، باشقىلارنىڭ پىكىر - تەكلىپ ۋە تەنقىدى پىكىرلىرىگە قارىتا رەقەبىگە نەرە تارتقان قەھرىلىك يولۋاستەك غەزەپ - نەپرەت بىلەن خىرىس قىلماسلىقى لازىم.

شۇنداق، بەزى چاغدا ئىنساننىڭ ساۋابقا ئېرىشىشىگە بولغان ھېرىسىمۇ ئۇنىڭغا مەھرۇمىيەت ئېلىپ كېلىشى مۇمكىن. چۈنكى شەيتان كۆپىنچە ۋاقىتتا ئىنساننىڭ ئوڭ تەرىپىدىن كېلىپ ۋەسۋەسە قىلىدۇ. بەزى مۇباھ ئىشلارنى ئالاھىدە مۇھىم پەرز ئىشلاردىن ئەۋزەل ۋە ئالاھىدە كۆرسىتىپ، قىلىنىشى كېرەك بولغان مۇھىم ۋە ئومۇمىي ئىشىغا پايدىلىق ئىشلاردىن مەھرۇم قويدۇ. ئالايلىق، ھېلھەم نۇرغۇن كىشىلەر ئايدا بىر قېتىم ئۆمۈرىگە، يىلدا بىر قېتىم

كىرگەندىن كېيىن، يۇمىلاق شىرە ئەتراپىدا ئولتۇرۇپ، مۇزاكىرە قىلىنىشىمۇ بولىدۇ.

يەنە بىر مۇھىم مەسىلە، كۆپىنچە ئۆلىمالار: «نامازدا بىرىنچى سەپتە ئىمامنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇش پەزىلەت جەھەتتىن ئۈستۈن» دەپ قارايدۇ. مېنىڭچە بولغاندا بۇ مەسىلەنىڭ بىر تەرىپى، لېكىن مەسىلىنى ئىككىنچى بىر تەرەپتىن نەزەرگە ئالغىنىمىزدا، ھەدىسنىڭ ئوتتۇرىغا قويماقچى بولغان نۇقتىلىق تەرىپى: «مەسجىدكە بۇرۇن كېلىش مەقسەت قىلىنغانمۇ ياكى كېيىن كەلسىمۇ ئالدىنقى سەپتە ئىمامنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇشمۇ؟» دېگەن مەسىلىگە بۇ نۇقتىئىنەزەر بىلەن قاراش لازىم. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بۇ ھەقتە كەلگەن ھەدىسنى «ناماز ۋاقتىدىن بۇرۇن مەسجىدكە كېلىپ، ئارقا سەپتە تۇرۇپ قالغان كىشىنىڭ پەزىلىتىدىن كېيىن كېلىپ ئالدىنقى سەپكە ئۆتۈۋالغان كىشىنىڭ پەزىلىتى ئۈستۈن» بولىدۇ، دېگەن مەزمۇندا چۈشىنىش ئەقلىي جەھەتتىن بولغاندىمۇ توغرا چۈشەنچە بولمىسا كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن دەۋا يولىدا ئالدىنقى سەپتە مەن بولسام بولاتتى، نەتىجىگە مەن ئېرىشىشىم بولاتتى دېگەن مەنىنى بويىچە ئەمەس، دەۋا يولىدا دەۋا قېرىنداشلىرىم بىلەن بىرگە بولسام، سەپنىڭ ئالدى - ئارقىسى مەن ئۈچۈن بەربىر، مۇھىم بولغىنى شۇ دەۋاننىڭ ئىچىدە بولۇپ، بىر كىشىلىك

ھەرەمدىن چىقماي ياتقانلىقتىن ياخشى ۋە دەرىجە جەھەتتە ئۈستۈن ئۇرۇندا تۇرىدۇ.

مۇھىمى، پۈتۈن ھال - ھەرىكىتىمىزدە ئېھساننى، ئەمەل - ئىبادىتىمىزدە ئىخلاسنى، مۇئامىلىمىزدە سەھىيە ۋە ساداقەتنى، ئەدەپ - ئەخلاقىمىزدا ھەزرىتى پەيغەمبىرىمىزنى، مۇلايىملىقتا ھەزرىتى ئەبۇبەكرىنى، ئادالەتتە ھەزرىتى ئۆمەرنى، جاسارەتتە ھەزرىتى ئەلىنى، ساخاۋەتتە ھەزرىتى ئوسماننى ئۆزىمىزگە رەھبەر، توغرىسى پۈتۈن ھال - ھەرىكىتىمىز ۋە نىيەت - ئىستىقامىتىمىزدە ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى چىقىش قىلالايمىز! مانا بۇ ئىنسان ئۈچۈن ئاخىرقى نەتىجىگە ئېرىشىشنىڭ ئەڭ مۇھىم ئامىلىنى تەشكىل قىلىدۇ.

ئاخىرىدا سۆزىمىزنى خۇلاسىلايدىغان بولساق، ھەربىر دەۋا ئىگىسى، جۈملىدىن ھەممىمىز «ئىستانبۇلنىڭ فاتىھى پەقەتلا مەن بۇلاي، لېنتىنى مەن كېسەي، ئاخىرقى گۈلنى مەن ئاتاي» دېگەن شەيتانى ھېس - تۇيغۇلاردىن ئۆزىمىزنى ساقلايلى، نەپسىمىزنى پاكلايلى. ئومۇميۈزلۈك قەلبىمىزنى جاھالەت تۇمانلىرىدىن، چىدىماسلىق، ھەسەت، نەپەس ۋە ئۆچمەنلىك مىكروبلاردىن تازىلىغان ھالدا كۆز ئالايىتىش، دىماغ قېقىش، ئېغىز پۇرۇشتۇرۇش قاتارلىق «قىياپەت جېڭى» نى توختىتىپ، دىنىي پىرىنسىپ ۋە مىللىي تۈس ئىچىدە قېرىنداشلارچە يېڭىدىن ھوشىمىزنى تاپايلى.

ھەجگە بېرىشنى ھەممە ئىشتىن ئەۋزەل، ھەتتا ۋەتەننىڭ ئازادلىقى، مىللەتنىڭ ئەركىنلىكىدىنمۇ ئۈستۈن كۆرىدۇ. ئومۇميۈزلۈك شۇنداق دەپ قاراش ئىنسانىيەت بولسا كېرەك، لېكىن كۆپىنچە كىشىلەرنىڭ بۇ خاراكتېردا ئىكەنلىكىنى ئېيتىشقا بولىدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ ئاكتىپچانلىقى كۆرۈنۈشتە ياخشى ئىشتەك قىلغان بىلەن، ئەمما مىللىتىمىزنىڭ نۆۋەتتىكى ۋەزىيىتىنى نەزەرگە ئالغىنىمىزدا ئۇلارنى توغرا قىلدى دەپ قارىغىلى بولمايدۇ. چۈنكى ئىسلام شەرىئىتىدە «فەقھۇل ئەۋلەۋىيىيات» دېگەن قائىدە بار. بۇ دېگەنلىك، قىلىشقا تېگىشلىك ئىككى ئىشقا دۇچ كەلگەندە قايسى مۇھىم ۋە جىددىي بولسا شۇنى ئالدى بىلەن ئادا قىلىش دېگەنلىكتىن ئىبارەت. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەج پەرزىنى بىر قېتىم ئادا قىلىپ بولغان كىشىنىڭ قايتا ھەج قىلىشى ياكى ئۆمرىگە بېرىشى نەپلە ئىبادەت قانارىغا كىرىدۇ. شۇڭا كۈنىمىزدە بولۇپمۇ مۇھاجىرەتتىكى بۈگۈنكىدەك ئېغىر ۋەزىيەتتە قالغان خەلقىمىز ئىچىدىكى ئىگە چاقىسىز تۇل خوتۇن ۋە يېتىم - يېسىرلارغا ئىگە چىقىش ۋە ئۇلارنىڭ مائارىپىغا كۆڭۈل بۆلۈش، مۇقەددەس دىنىمىزنىڭ راۋاجى، ئەزىز مىللىتىمىزنىڭ ئەركىنلىكى ۋە ئانا ۋەتىنىمىزنىڭ ئازادلىقى ئۈچۈن ماددىي ۋە مەنىۋى ھەسسە قوشۇش ھەربىر شەرقىي تۈركىستانلىقنىڭ ئۈستىگە پەرز ۋە قەرزلىكتىن ئۆتۈپ، ئۆمۈر بويى

ئەڭ ياخشى قوشۇن دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىندۇ.

ئاللاھ سۇبھانەھۇ ۋە تائالا ئوسمانىيلار خەلىپىلىكى دەۋرىدە «فاتىھ» دېگەن نامغا نائىل بولغان قوماندان ئىككىنچى مۇرادنىڭ ئوغلى مۇھەممەدكە ئىستانبۇلنىڭ پەتھىسىنى ئاتا قىلغانغا قەدەر ئىسلام دۆلەتلىرى ئىزچىل داۋاملىشىپ، پەتھى قىلىنغان رايونلار كېڭەيگەن. ئۇنداقتا، بۇ قوماندان قانداق بولۇپ رەسۇلۇللاھ خۇش بىشارەت بەرگەندەك ئەڭ ياخشى قوماندان، قوشۇنى ئەڭ ياخشى قوشۇنغا ئايلانغان؟

تارىخ ۋە تەرجىمىھال كىتابلىرى مۇھەممەد فاتىھنىڭ كىچىكىدىن باشلاپلا ئالاھىدە ئىلمىي تەربىيەنى قوبۇل

ئىستانبۇل ئىلىم ئارقىلىق قانداق پەتھى قىلىنغان؟

«ئىستانبۇل پەتھىسى» رەسۇلۇللاھنىڭ بەرگەن پەتھى بىشارىتىنى ئاڭلىغاندىن باشلاپ پۈتۈن مۇسۇلمان فاتىھلارنىڭ ئارزۇلۇق چۈشكە ئايلانغان ئىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرى ئىبنى ئاستىن رىۋايەت قىلىنغان بىر ھەدىستە رەسۇلۇللاھتىن ئىستانبۇل ئاۋۋال پەتھى قىلىنمىدۇ ياكى رىمىمۇ؟ دەپ سورالغاندا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر قىلىنغان شەھىرى (ئىستانبۇلنى دېمەكچى) ئاۋۋال پەتھى قىلىندۇ دەپ جاۋاب بەرگەن.

يەنە بىر ھەدىستە: ئىستانبۇل مۇھەققەق پەتھى قىلىندۇ. ئىستانبۇلنى پەتھى قىلغان قوماندان ئەڭ ياخشى قوماندان. پەتھىگە قاتناشقان قوشۇن

قۇرئان كەرىمگە ئەمەل قىلىش، ئىلمىنى سۆيۈش، ئۆلىمالارنى قەدىرلەشتىن ئىبارەت خارەكتىردە ئۆسۈپ يېتىلىشىگە ھەسسە قوشقان. مۇھەممەد فاتىھ شەيخ «ئاق شەمسىدىن» نىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان. ئاق شەمسىدىن مۇھەممەد فاتىھنىڭ زەھنىدە كىچىكىدىن باشلاپلا «ئىستانبۇل پەتھىسى چۈشى» نى بىخلىنىدىغان تۇنجى شەخس ئىدى. مۇھەممەد فاتىھ شۇ «چۈش» نى روياپقا چىقىرىشقا ئىنتىلگەن ھالدا چوڭ بولغان. شەيخ ئاق شەمسىدىن مۇھەممەد فاتىھقا «ئەرەب، پارس، تۈرك» تىللىرىنى ئۆگەتكىنىدەك «قۇرئان، ھەدىس، پەيغەمبەر سۈننىتى، فىقىھ» غا ئوخشاش ئاساسىي ئىلىملەرنىمۇ ئۆگەتكەن. ئۇنىڭدىن سىرت ماتېماتىكا، ئاسترونومىيە، تارىخ دېگەنگە ئوخشاش بىر بۆلۈك ھاياتلىق ئىلىملىرىنىمۇ دەرسلىك قىلىپ بەرگەن.

شەيخ ئاق شەمسىدىن مۇھەممەد فاتىھقا نىسبەتەن قاتتىق قول ئىدى. ھەتتاكى مۇھەممەد فاتىھ تەختكە ئولتۇرغاندىن كېيىن مەلۇم بىر ۋەزىرىگە «مېنىڭ بۇ شەيخكە بولغان ھۆرمىتىم دىلىمنى ھەيرانۇ - ھەس قىلىدۇ. ئۇنىڭ ھۇزۇرىدا ھۇدۇققان، ئىككى قولۇم تىرتىگەن ھالدا ئولتۇرىمەن» دەيدۇ.

يۇقىرىقى ئۆلىمالار ۋە بۇ ئىلمى تەربىيە كىچىك قوماندانى يېتىلدۈرۈش،

قىلغانلىقىنى قەيت قىلىدۇ. ئاتىسى سۇلتان ئىككىنچى مۇراد ئۇنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىدە ئىلمى ۋە جىسمانى تەربىيەگە تەڭلا كۆڭۈل بۆلىدۇ. مەسىلەن: ئات مىنىش، ئوقيا ئېتىش، كۈچ سىنىشىش قاتارلىق ئىشلارغا چىنىقتۇرۇپ دەۋرىنىڭ ئەڭ مۇنەۋۋەر ئۇستازلىرىدىن «ئەھمەد ئىبنى كۇرانى» دەك سەرخىللارغا شاگىرتلىققا بېرىدۇ. ئىمام سۇيۇتى «ئەھمەد ئىبنى كۇرانى» نىڭ مۇھەممەد فاتىھنىڭ تۇنجى يېتەكچىسى ئىكەنلىكىنى تىلغا ئېلىپ ئۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: كۇرانى ھەم ئالىم ھەم فەقىھ بولۇپ ئۆز دەۋرىدىكى ئۆلىمالار ئۇنىڭ ئىلمىدە پىشقان، يېتۈك ئۆلىما ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىدۇ. يەنە تېخى ئۇنى «دەۋرىنىڭ ئەبۇ ھەنفەسى» دەپ تەرىپلىشىدۇ. تارىخى مەنبەلەر كۇرانىنىڭ مۇھەممەد فاتىھقا ئىلىم سۆيگۈسىنى سىڭدۈرگەنلىكىنى، بۇ سۆيگۈنىڭ تۈرتكىسىدە مۇھەممەد فاتىھنىڭ ئىلمىغا يۈكسەك ھىممەت ۋە ئاكتىپچانلىق بىلەن يۈزلەنگەنلىكىنى تىلغا ئالىدۇ. نەتىجىدە مۇھەممەد فاتىھ قىسقىغىنە ۋاقىت ئىچىدە قۇرئان كەرىمنى يادقا ئېلىپ، ئىسلام تارىخىنى ئۆگىنىدۇ.

مۇھەممەد فاتىھ ئىستانبۇلنى پەتھى قىلىش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان ئىلگىرىكى ئىسلامى ھەرىكەتلەردىن خەۋەردار ئىدى. بۇ ھال ئۇنىڭ ئىسلامنى ياخشى كۆرۈش،

كۆڭۈل بۆلۈش بىلەن بىرگە تەجرىبە ساھىبلىرى ۋە ئۆلىمالاردىن ياردەم تەلەپ قىلىپ، نېمە ۋەجدىدىن ئىستانبۇلنى پەتھى قىلىشقا قادىر بولالمايدىغانلىقىنى سورايدۇ. ئۇلار مۇنداق ئۈچ خىل سەۋەبىنى ئوتتۇرىغا قۇيۇشۇدۇ:

مۇھاسىرە باشلانغاندا مۇسۇلمانلارنىڭ قەلئەسىنىڭ بولماسلىقى... ئۇلارنى قەھرىتان قىشتا دالدا قىلىشقا مەجبۇر قىلىدۇ. ئۇلار قەلئە سېلىشقا تۇلۇق بىر يىل كېتىدۇ دېيىشتى. ئېگىز سىپىل تاملىرىنى بۆسەلەيدىغان ياكى ئۇنىڭ ئۈستىگە چىقالايدىغان زەمبىرەكنىڭ بولماسلىقى...

زەنجىرنىڭ (ئىستانبۇل) بوغۇزىغا قەدەر سوزۇلۇشى مۇسۇلمانلارنىڭ كېمىسىنى بوغۇزغا كىرىشتىن ۋە زەئىپ سىپىللىرىنى ۋەيران قىلىشتىن توسۇپ قالدۇ...

دەل شۇ چاغ مۇھەممەد فاتىھ دۇنياۋى ئاڭ، ئارزۇلۇق قەلب، جۇشقۇن روھ بىلەن مۇتەخەسسسى ئالىملارنى ئىشقا سېلىش، بۇ داۋانلاردىن قانداق ئاتلاش كېرەكلىكى ھەققىدە تەتقىقات ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن سورۇن ھازىرلاشقا يۈرۈپ كېتىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن ساناقسىز مال-دۇنيا سەرپ قىلىدۇ. جەڭ تاكتىكىسىدىن خەۋەردار ئالىملارنىڭ نۇرغۇنلىقى ئۆز پىكىر-تەكلىپلىرىنى

سىياسى ۋە ھەربىي جەھەتتىن تەربىيەلەشتە زور تەسىر كۆرسەتكەن.

ئىككىنچى مۇھەممەد ئاتىسى ئىككىنچى مۇرادقا ئىزباسار بولۇپ، ھۆكۈمرانلىقنى قولغا ئالا-ئالمايلا ئىستانبۇل پەتھىسىنى كۆز ئالدىدىكى نىشانى قىلىپ بېكىتىپ، ئۇنىڭغا نىسبەتەن بىر قانچە ئىلمى ۋە ئەمەلىي لايىھەلەرنى تۈزۈپ چىقىدۇ.

تۇنجى قەدەمدە ئىستانبۇل پەتھىسى ئۈچۈن پىلان تۈزۈش، كۈن تەرتىپكە ئەكىلىش ئۈچۈن نۇرغۇن تىرىشچانلىقلارنى سەرپ قىلىدۇ. مەسىلەن: ئوسمانىيلار قوشۇنىنى ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىن كۈچەيتىشكە كۆڭۈل بۆلۈپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىغا ئۆلىمالارنى كەڭرى تارقىتىدۇ. بۇ ئۆلىمالار، قوشۇننىڭ ئىستانبۇل پەتھىسىدە بار كۈچىنى چىقىرىپ كۈرەش قىلىشى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ دىلىغا جىھاد روھىنى سىڭدۈرۈش بىلەن بىرگە، رەسۇلۇللاھنىڭ ئىستانبۇلنى پەتھى قىلغان قوشۇنىنى مەدھىيەلىگەن ھەدىسىنى دائىم سۆزلەيدۇ؛ نەتىجىدە ئۆلىمالارنىڭ قوشۇن ئىچىگە سىڭىشىنىڭ، قوشۇننىڭ ئىرادىسىنى چىڭىتىش، ئاللاھ يولىدىكى جىھادقا قەلبىنى باغلاشتا زور تەسىرى كۆرۈلىدۇ.

مۇھەممەد فاتىھ ئۆز نۆۋىتىدە ماددىي تەييارلىق ۋە سەۋەپ قانۇنىيىتىگە

قىلامسىلەر» دېگەنگە ئوخشاش سۆزلىرى ئارقىلىق جەلىپ قىلدى. نەتىجىدە ئىشلەمچىلەر ئىلھاملاندى، مۆلچەرلىگەن ۋاقىت ئىچىدە ئىشنى پۈتتۈردى. تولۇق بىر يىلدا پۈتتىغان كاتتا قەلئەنى ئۈچ ئاي ئىچىدىلا تاماملاپ بولدى.

شەھەرنىڭ سېپىلىنى تېشەلەيدىغان زەمبىرەكنىڭ يوقلۇقىدىن ئىبارەت ئىككىنچى تۈس قۇنلۇققا كەلسەك؛ مۇھەممەد فاتىھ «ھىكمەت مۆمىنىنىڭ يوقىتىپ قويغان نەرسىسى، ئۇنى قەيەردە تېپىۋالسا ئۇ كىشىلەرنىڭ شۇنىڭغا ئەڭ لايىقى» دېگەن قائىدىنى رېئاللىققا تەتبىقلاشتا ماقال تەمىنلىگەن ئايلاندى. دەرۋەقە ئۇ ئىستانبۇلنىڭ سېپىلىنى ۋەيران قىلالايدىغان، ئالاھىدە قۇۋۋەتكە ئىگە زەمبىرەك ياسىيالايدىغان، ۋېنىگرىيىلىك دۇنياۋى ئىنژېنېر «ئوربان» نى ئىشقا سالدى. «ئوربان» ئەسلىدە ۋىزانتىيە ئىمپېراتورىغا خىزمەت قىلىش تەكلىپىنى سۇنغان بولۇپ، ئىمپېراتوردىن كۈتكەن نەتىجىگە ئېرىشەلمىگەندىن كېيىن فاتىھنىڭ يېنىغا كەلگەن. فاتىھ ئۇنى قىزغىن قارشى ئالغان ۋە مال-دۇنياغا كۆمۈۋەتكەن. مۇھەممەد فاتىھ ئۇنىڭدىن قانداق قىلىپ چوڭراق پايدا ئېلىشنى بىلگەن. ئۇنىڭ ئۈچۈن كەشپىياتنى تاماملاشقا ياردەمدە بولىدىغان پۈتكۈل ۋاستىلەرنى قولايلاشتۇرۇپ بەرگەندىن سىرت (زەمبىرەكنى) ياساشقا كېرەكلىك

ئوتتۇرىغا قويۇپ تەھلىل قىلىپ، ئۇنىڭدىن كېيىن پەتھىنىڭ تۇنجى لايىھەسىنى تۈزۈپ چىقىشقا ياردەم بېرىدىغان جىددى ھەل قىلىش چارىلىرىنى تۈزۈشكە رىغبەتلەندۈردى.

ئىستانبۇلنىڭ پەتھى لايىھەسى

دەرۋەقە مۇھەممەد فاتىھ تەڭداشسىز بىر لايىھە تۈزۈپ چىققان بولۇپ، شەرقشۇناسلار بۇ ھەقتە ئىنتايىن ھەيرانلىق ئىچىدە مۇنداق دېيىشىدۇ: بۇ يىگىت (مۇھەممەد فاتىھنى دېمەكچى) بۈيۈك ئىسكەندەر ۋە ناپالىئوننىمۇ بېسىپ چۈشتى. مۇھەممەد فاتىھ پەتھىگە توسقۇنلۇق قىلىدىغان سەۋەپلەرنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن بىرمۇ-بىر ھەل قىلىش چارىلىرىنى تۈزدى. ئىستانبۇل سېپىلى ئالدىدا مۇسۇلمانلارنىڭ قەلئەسى بولماسلىقتەك بىرىنچى توسالغۇدىن غالىپ كېلىش ئۈچۈن، ئۈچ ئايغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە قەلئە سېلىشنى قارار قىلدى.

ئاندىن ئىشلەمچىلەرنى توپلاپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن پىشقان مۇتەخەسسسلەرنى تاللىدى. ئۇلارنى «قىيامەت كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىدىن بولۇشنى ياخشى كۆرەمسىلەر؟ ئىستانبۇلنى پەتھى قىلغان قوشۇن ئەڭ ياخشى قوشۇن دەپ مەدھىيلىگەن شۇ قوشۇننىڭ قاتارىدىن بولۇشنى ئارزۇ

زەمبىرەك ئەدىرنەدىن ئىستانبۇلنىڭ سېپىلى ئالدىدىكى ئورنىغا قەدەر بولغان مۇساپىنى ئىككى ئاي ئىچىدە بېسىپ بولغان. مۇھەممەد فاتىھ سىناقنىڭ غەلبىلىك بولغانلىقىدىن ئىنتايىن خۇشال بولۇپ پەتىھى قىلالايدىغانلىقىغا تېخىمۇ ئىشەنچ قىلغان. ۋىنگرىيەلىك بۇ ئىنژېنېرغا ۋە ئۇنىڭغا ھەممەدە بولغان بارلىق ئىنژېنېرلارغا ئىنتايىن كۆپ مىقداردا مۇكاپات بەرگەن.

بوغۇز ئالدىدىكى زەنجىر مەسىلىسىگە كەلسەك؛ بۇ زەنجىر مۇسۇلمانلار فلوتىنىڭ ئىستانبۇل بوغۇزى ئىچىگە كىرىپ سېپىلغا قەدەر يېقىنلىشىشىغا توسقۇنلۇق قىلاتتى... شۇڭلاشقا مۇھەممەد فاتىھ ئۆرنەكسىز بىر ئىش قىلىش قارارىغا كەلدى...

زەنجىردىن ئۆتمەي تۇرۇپ بوغۇز ئىچىگە بىۋاسىتە كىرىش ئۈچۈن تاغنىڭ ئىچىدىن كېپە ئۆتەلەيدىغان بىر كارىدور ياساشقا كىرىشتى. بۇ تەخمىنەن ئۈچ مىل ئەتراپىدىكى مۇساپە ئىدى. كېمىنىڭ يېنىك ھەرىكەت قىلىشى ئۈچۈن مايدا سىلىقلاشتۇرۇلغان ياغاچ رېلىسلارنى قوللاندى. كېمە جەمئىي يەتمىش دانە ئىدى. كېمىلەرنى سۆرەش ئۈچۈن يۈزلەرچە ئۆكۈز، يۈزلەرچە ئەسكەرلەرنى ئىشقا سالدى. رېمىلقلارنى چۆچۈتۈپ

ئۆسكۈنە - سايما نلارنى باشقۇرۇشىغا تاپشۇرۇپ بەرگەن. ئوربان، ئوسمانلىلارنىڭ بىر قانچە ئىنژېنېرلىرىنىڭ ھەمكارلىقىدا زەمبىرەكلەرنى ياساشقا كىرىشكەن. مۇھەممەد فاتىھ ئۇلارغا ئۆزى بىۋاسىتە نازارەتچىلىك قىلغان. ئۈچ ئايغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە «ئوربان» ئۈچ دانە گىگانىت زەمبىرەك ياساپ چىققان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا يەتتە يۈز توننا ئېغىرلىقتىكى بىر دانە بەھەييۋەت زەمبىرەك بار ئىدى. بىر دانە زەمبىرەك توپىنىڭ ئېغىرلىقى 1500 كىلوگرام بولۇپ، ئېتىش مۇساپىسى بىر مىلغا يېتەتتى. 60 ئۆكۈز ۋە ئىككى تەرەپتىن 200 دىن جەمئىي 400 ئادەمنىڭ ياردىمىدە سۆرەپ ماڭاتتى.

زەمبىرەكنى تۇنجى قېتىم سىناق قىلماقچى بولغاندا سۇلتان مۇھەممەد فاتىھ رايوندىكى ئاھالىلىكلەرگە ئالدىن خەۋەر بېرىپ ئاندىن ئاتقان. زەمبىرەكنىڭ ئاۋازى 13 مىل يىراقلىقتىن ئاڭلانغان ۋە زەمبىرەك توپى بىر مىل يىراقلىققا چۈشۈپ، زېمىنغا ئالتە قەدەم چوڭقۇرلۇقتا ئىز قالدۇرغان. ئوسمانلىلار «سۇلتان زەمبىرىكى»^① دەپ ئاتىغان بۇ

① «سۇلتان زەمبىرىكى» دەپ ئاتالغان شاھى توپى ئېغىرلىقى 700 توننا دىگەندەك چىنلىققا تازا توغرا كەلمەيدىغان مەلۇماتلار بېرىلپتۇ. مەن تۈركچە مەنبەلەرنى ئاڭتۇرۇپ بۇ توپنىڭ ئېغىرلىقىنىڭ ئەسلىدە 13 توننا ئىكەنلىكىنى، ئېتىش ئارىلىقىنىڭ 1200 مېتىر، توپنىڭ ئېغىرلىقىنىڭ 1500 ئەمەس 680 كىلو ئىكەنلىكىنى، توپ چۈشكەن يەرگە قالدۇرغان

ئىزىنىڭ 6-7 مېتىر ئەمەس 1 مېتىر ئىكەنلىكىنى بايقىدىم.

ماڭغان. بۇرسا، ئەدىرنە ۋە ئۇنىڭدىن باشقا شەھەرلەردە مەدرىسە ۋە ئىلمى جەمئىيەتلەرنى كەڭ كۆلەمدە قانات يايدۇرغان ئىدى.

مۇھەممەد فاتىھ ئەجدادىنى بۇ رىقابەتتە بېسىپ چۈشكەن ئىدى. ئىلىم تارقىتىش، مەدرىسە ۋە ئىلمى جەمئىيەتلەرنى بەرپا قىلىش ئۈچۈن كۆپ كۈچ چىقارغان ئىدى. ئوقۇ-ئوقۇتۇش ئىشلىرىغا بەزى ئىسلاھاتلارنى كىرگۈزگەن. دەرس پروگراممىلىرىنى ئۆزگەرتىش ۋە تەرەققى قىلدۇرۇشقا ئۆزى بىۋاسىتە نازارەتچىلىك قىلغان. چوڭ-كىچىك شەھەرلەردە مەدرىسە ۋە ئىلمى جەمئىيەتلەرنى كۆپلەپ قۇرۇشقا كۆڭۈل بۆلۈپلا قالماستىن بەلكى يېزا-قىشلاقلاردىمۇ قۇرغان. چوڭ ۋە قىپىلەرنى ئىنشا قىلغان ئىدى. بۇ مەدرىسنى سىستېمىلاشتۇرۇپ، دەرىجە-باسقۇچلارغا بۆلگەن. ھەر باسقۇچتا دەرسلىك قىلىدىغان ئىلىم ۋە پەنلەرنى بېكىتىپ، ئىمتىھان تۈزۈمىنى يولغا قويغان. شۇڭلاشقا بىر ئوقۇغۇچى ئىلگىرىكى باسقۇچنىڭ ئىلىملىرىنى پۇختا ئىگىلەپ، ئىنچىكە ئىمتىھانغا قاتناشماي تۇرۇپ بىر باسقۇچتىن يەنە بىر باسقۇچقا ئۆتەلمەيتتى.

مۇھەممەد فاتىھ بۇ ئىشلارنى تەكشۈرۈپ، ئۆزى نازارەتچىلىك قىلاتتى. بەزىدە ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئىمتىھانغا ھازىر

قويماسلىق ئۈچۈن، كېمىلەرنى قاش قارايدىغاندىن باشلاپ تاڭ ئاتقۇچە يۆتكەپ بولدى.

مۇھاسىرە ئەللىك ئۈچ كۈن داۋام قىلغان بولۇپ، ئاخىرى ئاللاھ سۇبھانەھۇ ۋە تەئالا قوشۇنغا پەتھىنى مۇيەسسەر قىلدى.

ئىلىم تاكتىكا تۈزۈش، ئىستانبۇلنى فەتھى قىلىش، مۇسۇلمانلارنىڭ «چۈشى»نى روياپقا چىقىرىش قاتارلىق مەسىلىلەردە يۇقىرىقىغا ئوخشاش ھەل قىلغۇچ رول ئوينىغان ئىدى.

بىراق ئىلىمنىڭ رولى پەتھىگە تەييارلىق قىلىش، جەڭ ئۈچۈن خىزمەت قىلىشقا چەكلىنىپ قالماستىن، بەلكى «مۇھەممەد فاتىھ» دەۋرىدە ئوسمانىيلار خەلىپىلىكىنىڭ گۈللىنىش ئاساسى بولۇپ داۋاملاشقان ئىدى.

پەتھىدىن كېيىنكى ئىلمى گۈللىنىش

سۇلتان مۇھەممەد فاتىھ ئىلىم ۋە ئۆلىمالارنى ياخشى كۆرگەچكە، دۆلەتنىڭ بۇلۇڭ-پۇچاقلىرىغا قەدەر مەدرىسە ۋە ئىلمى جەمئىيەتلەرنى بەرپا قىلىشقا ئەھمىيەت بەرگەن. دەۋرەقە سۇلتان ئورخان (761ھ/721ھ) ئوسمانىيلار سەلتەنىدىكى ئۆلگىلىك مەدرىسە بىنا قىلغان تۇنجى پادىشاھ. ئۇنىڭدىن كېيىنكى سۇلتانلار ئۇنىڭ ئىزىنى بېسىپ

دەرسلىك قىلىناتتى. بۇ يىغىپ ئېيتقاندا ئۇمۇمى مەسىلە ۋە مۇتەخەسسسلەرنىڭ دەسلەپكى ساۋادى ئىدى. ئىككىنچى باسقۇچنى تاماملىغانلار ئاددىي ۋەزىپىلەرگە تەيىنلەنەتتى.

بىراق ئوقۇشنى داۋاملاشتۇرۇشنى خالىغان ئوقۇغۇچى ئۈچىنچى باسقۇچقا قېتىلاتتى. بۇ ئاخىرقى باسقۇچنىڭ ھازىرقى بولۇپ، بۇ باسقۇچتا يۈكسەك پەنلەردە مۇتەخەسسسلەر بولغان ئۆلىمالار قولىدا دەرس ئالغىنى. ئەگەر دەرسنى ئۇتۇقلۇق تاماملىسا تۆتىنچى باسقۇچ «قورۇ»غا كىرىش سالاھىيىتىگە ئىگە بولاتتى.

«قورۇ مەدرىسى» يۈكسەك ئىلمى ئۈنۈپىرىستىپ ئورنىدا تۇرىدىغان بولۇپ، فاتىھ جامەسىنىڭ ئەتراپىغا بىنا قىلىنغان سەككىز مەدرىستىن تەشكىل تاپقان ئىدى. ئۇنىڭ ئەتراپىدا «قورۇ»غا تۇتۇشىدىغان يەنە باشقا سەككىز مەدرىس بار ئىدى.

بۇ مەدرىسكە ئوقۇغۇچىلار يېتىپ - قويدىغان، تاماق يەيدىغان تۇرالغۇ سېلىنغان ئىدى. ئوقۇغۇچىلارغا ئايلىق ئىقتىساد بېكىتىلگەن بولۇپ مەدرىستە يىل بويى دەرس ئۈزۈلمەيتتى. مەدرىسنىڭ بىر تەرىپىگە شەخسى كۈتۈپخانا ئىنشا قىلغان ئىدى. بۇ كۈتۈپخاناغا مەسئۇل بولغان كىشىگە كىتاپ ۋە ئاپتور ئىسمىغا پىششىق ئەھلى

بولاتتى. ئارىلاپ - ئارىلاپ مەدرىسلەرنى ئېكسكۇرسىيە قىلاتتى. ئۇستازلار ئۆتكەن دەرىسلەرگە قاتنىشىشقا ئۆزىنى چوڭ تۇتمايتتى. ئوقۇغۇچىلارنى جىددىي بولۇشقا ۋە ئىجتىھاد قىلىشقا تەۋسىيە قىلاتتى. تالانتلىق ئوقۇغۇچى، ئىستېداتلىق ئۇستازلارغا مۇكاپات بېرىشكە چۈيۈنلۈك قىلمايتتى. دۆلەت باشقۇرۇشىدىكى مەدرىسلەردە تەلىم - تەربىيە ھەقسىز ئىدى. بۇ مەدرىسلەردە دەرسلىك قىلىنىدىغان پەنلەر: تەپسىر، ھەدىس، فىقھى، ئەدەبىيات، تىل، ئىنتېرنېرلىق، ماتېماتىكا، ئاسترونومىيە قاتارلىقلار ئىدى...

ئىستانبۇلغا بىنا قىلغان مەسجىدنىڭ تۆت ئەتراپىغا سەككىز يۈرۈشلۈك مەدرىس ئىنشا قىلغان. تۆت مەسجىدنىڭ ئوتتۇرىسىغا كەڭرى سەيىنا چىقارغان بولۇپ، بۇ يەردە ئوقۇغۇچىلار ئوقۇشنىڭ ئەڭ ئاخىرقى باسقۇچىنى تاماملايتتى. مەدرىسنىڭ بىرىنچى باسقۇچىدا دىنىي ئىلىم قائىدىلىرى، ماتېماتىكا، تەبىئەت قاتارلىق پەنلەر دەرسلىك قىلىناتتى، ئۇنىڭدىن تاشقىرى قۇرئاندىن بەزى پارىلار يادقا ئالغۇزۇلاتتى. يىغىپ ئېيتقاندا «بۈزەكى ئوقۇش» دەپ ئاتىلاتتى. ئىككىنچى باسقۇچتا بۇ پەنلەرنىڭ مەقسىتى دەرس قىلىناتتى، بولۇپمۇ فىقھى. ئۇنىڭغا ئىسلام تارىخى ۋە ئەرەب تىلى قوشۇپ

ئاجرىشى ئۈچۈن سوۋغا-سالام، ھەدىيەلەرنى كەڭرى بېرەتتى. قارشى پىكىردىكىلەر بولسىمۇ ئاجايىپ ھۆرمەتلەيتتى. قىرىم ئىمارىتىنى دۆلەتكە قاتقاندىن كېيىن ئىشلەمچى ۋە ئۇستىلارنى يۆتكەپ كىلىشكە بۇيرۇق قىلغان، بىراق ۋەزىرى روم مۇھەممەد پاشا كىشىلەرگە زۇلۇم قىلغان بولۇپ، زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىلار ئارىسىدا بەزى ئۆلىمالار، ئەھمەد چەلبى ئىبنى سۇلتان ئەمىر ئەلى كەبى پازىللارمۇ بار ئىدى. سۇلتان مۇھەممەد فاتىھ بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن ئەھمەد چەلبىدىن ئەپۇ سوراپ، ھەمراھلىرى بىلەن قېتىپ ۋەتىنىگە چىرايلىقچە يولغا سېلىپ قويغان.

سۇلتان مۇھەممەد فاتىھ بىرەر ئالىمغا يوقسۇلۇق ۋە كەمبەغەللىك يەتكىنىنى ئاڭلىسا ياردەم بېرىشكە تەخىرسىزلىنەتتى. دۇنيا ئىشلىرىغا ياردەم بېرىدىغان نەرسىلەرنى بېرەتتى.

مۇھەممەد فاتىھنىڭ رامزان ئىيىدا پېشىن نامىزىدىن كېيىن تەپسىر ئىلمىدە كامالەتكە يەتكەن بىر توپ ئۆلىمالارنى توپلايدىغان ئادىتى بار ئىدى. ھەر قېتىمدا بىر ئۆلىما قۇرئاننىڭ مەلۇم بىر ئايىتىنى تەپسىر قىلىپ ئىزاھلايتتى. باشقا ئۆلىمالار بۇ مەسىلىدە ئۇنىڭ بىلەن مۇنازىرلىشەتتى. فاتىھ بۇ مۇنازىرلەرگە ئىشتىراك قىلىپ، ئۆلىمالارنى نۇرغۇنلىغان مال-دۇنيا، ھەدىيەلەر بىلەن رىغبەتلەندۈرەتتى.

ئىلمى، تەقۋادار بولۇشى شەرت قىلىناتتى. كۈتۈپخانىغا نازارەتچىلىك قىلىدىغان كىشى ئوقۇتقۇچى، ئوقۇغۇچىلارغا تەلپ قىلغان كىتابنى سىستېمىلىق، ئىنچىكە ئۇسلۇب بىلەن ئارىيەتكە بېرەتتى. ئارىيەت ئېلىنغان كىتابلارنىڭ ئىسمىنى ئايرىم دەپتەرگە خاتىرلەپ ماڭاتتى. بۇ ساقلىغۇچى ئۆز دائىرىسىدىكى كىتابلارغا ۋە ۋاراقلىرىنىڭ ساقلىقىغا مەسئۇل ئىدى. كۈتۈپخانا ئاز دېگەندە ئۈچ ئايدا بىر قېتىم تەكشۈرۈلەتتى.

بۇ مەدرىسىنىڭ پروگراممىسى مۇتەخەسسسلەك سىستېمىسىنى ئۆز قېتىمغا ئالغان بولۇپ، نەقلى ۋە نەزەرىيەۋى ئىلىملەرنىڭ ئايرىم بۆلۈمى، تەتبىقى ئىلىملەرنىڭمۇ ئايرىم بۆلۈمى بار ئىدى. ۋەزىرلەر ۋە باي ئۆلىمالار ئىلمى جەمئىيەت، مەدرىسە، مەسجىد، خەيرىيەت ۋە قىپلىرىنى ئىنشا قىلىشتا رىقابەتلىشەتتى.

سۇلتان مۇھەممەد فاتىھنىڭ ئۆلىمالارغا كۆڭۈل بۆلۈشى

مۇھەممەد فاتىھنىڭ نەزىرىدە ئۆلىما ۋە ئەدىبلەرنىڭ ئالاھىدە ئورنى بار ئىدى. فاتىھ ئۇلارنى ئۆزىگە يېقىن تۇتۇپ، قەدىرنى يۇقىرى كۆتۈرەتتى. ئىشلەش ۋە ئىجادىيەت ئىشلىرىغا رىغبەتلەندۈرۈپ مال دۇنيا سەرپ قىلاتتى. ئوقۇ-ئوقۇتۇش ئىشلىرىغا

مۇھەممەد فاتىھنىڭ تەرجىمە ئىشلىرىغا كۆڭۈل بۆلۈشى

سۇلتان مۇھەممەد فاتىھ رىم تىلىنى پۇختا بىلەتتى. خەلقى ئىچىدە پىكرى گۈللىنىش قوزغاش مەقسىتىدە گرىك، لاتىن، ئەرەب، پارىس تىللىرىدا يېزىلغان ئەسەرلەرنى تۈرك تىلىغا تەرجىمە قىلىشقا ئەمىر قىلغان ئىدى. بىلوتارىكنىڭ «مەشھۇر شەخسلەر» ناملىق ئەسىرى دەل شۇ ئەسەرلەردىن بىرى ئىدى. ئەندەلۇسلۇق ھەكىم ئەبۇلقاسىم زەۋاھىرنىڭ ئوپىراتسىيە ئۆسكۈنىلىرىنىڭ رەسىملىرى ۋە ئوپىراتسىيە جەريانىدىكى كېسەلنىڭ ۋەزىيىتىدىن سىرت «مېدىتسىنادا تەرەققىيات» ناملىق ئەسىرىنى تۈرك تىلىغا تەرجىمە قىلغان ئىدى.

فاتىھ تىلمۇسىنىڭ جۇغراپىيە ھەققىدە يازغان كىتابى ۋە خەرىتىسىنى بايقىغاندا، ئۇنى رىملىق ئالىم «گورج ئەمىرتىزوس» بىلەن بىللە مۇتالىئە قىلغان. ئاندىن كېيىن ئۇ ۋە ئوغلىدىن (ئوغلى رىم ۋە ئەرەپ تىلىنى پىششىق بىلەتتى) كىتابىنى ئەرەپچىگە تەرجىمە قىلىشنى ۋە شەھەر ئىسىملىرىنى تەكشۈرۈپ تەھقىقلاش بىلەن بىرگە خەرىتىنى قايتا سىزىپ چىقىشنى تەلەپ قىلغان ئىدى. رىم ۋە ئەرەپ تىلىغا تەرجىمە قىلىشنى تەلەپ قىلىپ بۇ خىزمىتىگە قارىتا ئىنتايىن كۆپ مىقداردا ھەدىيە بەرگەن. ئەللامە ئەلى قۇشچى ئۆز

ئەسىرىنىڭ ماتېماتىكا، ئاسترونومىيە ساھەلىرىدە ئەڭ كاتتا ئالىمى بولۇپ، ھەر قېتىم پارىس تىلىدا كىتاپ يازسا ئۇنى ئەرەپچىگە ئاغدۇرۇپ فاتىھقا سوۋغا قىلاتتى.

فاتىھ خەلق ئارىسىدا مائارىپنى قانات يايدۇرۇش ئۈچۈن ئاممىۋى كىتابخانلارنى ئېچىش بىلەن بىرگە تەرجىمە ۋە كىتاپ يېزىش ئىشىنى كۈچەيتتى. فاتىھ ئۆزىنىڭ قەسىرى ئىچىگە (ئەرەب، تۈرك، پارىس، گرىك قاتارلىق) تىللاردىكى ئەڭ نادىر، ئەڭ سەرخىل كىتابلاردىن 12مىڭ جىلدلىق كىتابنى ئۆز قېتىغا ئالغان بىر كۈتۈپخانا ئىشقا قىلدى. ئۇنىڭدىن سىرت «قورۇ مەدرىسىسى» گە چاپلاش باشقا كۈتۈپخانا ۋە ئايا سۇفىيا مەدرىسىسىمۇ بار ئىدى. فاتىھنىڭ ۋەزىرلىرى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن كەلگەن سۇلتانلارمۇ فاتىھنىڭ يولىنى تۇتۇپ ماڭدى. شۇنداق قىلىپ ئىستانبۇل ئىسلام پائىتەختلىرىنىڭ ئىسلامى ئەسەر، يارقىن كىتابلارغا ئەڭ باي يېرىگە ئايلاندى. چۈنكى سۇلتانلار ۋە پاشالار ئىسلام دۇنياسىنىڭ بۇلۇڭ-پۇچاقلىرىدىن قىممەتلىك كىتابلارنى توپلاپ، بۈيۈك جامائەلەردە (ئۇنىۋېرسىتېتلاردا) ئۆزىگە خاس كۈتۈپخانىلارنى بەرپا قىلىشقا قاتتىق ھېرىسمەن ئىدى. ھازىرغىچە بۇ كۈتۈپخانىلار ئەرەپ قوليازما

بەرگەن) ئۇنىڭغا كۆز دۇختۇرى، تاشقى كېسەللىكلەر دوختۇرى، دورىگەر، بىر بۆلۈك خىزمەتچى ۋە دەرۋازىلەر ياردەملىشەتتى.

شېپاخانىدا ئىشلەيدىغان ھەرقانداق ئادەمگە قانائەتچان، مېھرىبان، ئادەمگەرچىلىكى بار بولۇشنى ئالدىن شەرت قىلىش بىلەن بىرگە دوختۇرلارنىڭ بىمارلارنى كۈندە ئىككى قېتىم يوقلىشى كېرەكلىكىنى، دورىنى ئىنچىكە تەكشۈرۈشتىن (لابۇراتورىيەلىك) ئۆتكەندىن كېيىن ئاندىن بېرىشىنى تەلەپ قىلغان.

شېپاخانا ئاشپەزلىرىگە بىمارنىڭ ئەھۋالىغا ماس كىلىدىغان تاماق تۈرلىرىنى بىلىشىنى شەرت قىلغان. شېپاخانىدىكى پۈتۈن دورىلار مىللەت، ئىرىق، دىن ئايرىمچىلىقىدىن خالىي ھەممە ئادەمگە ھەقسىز ئىدى.

گۈللىنىشنىڭ ۋايىغا يېتىشى، پەتھىنىڭ نېسىپ بۇلىشى ئاللاھقا چىن ئىخلاىس قىلىش، ئىلىمگە كۆڭۈل بۆلۈش، ئۈمىدنىڭ ئەۋلادلىرىنى شەرئى ئىلىمگىلا چەكلەپ قويماستىن تەرەققىيات ۋە يۈكسەكلىككە ۋاسىتە بولىدىغان «مېدىتسىنا، ئىنژېنېرلىق قاتارلىق» ساھەلەرگىمۇ كۆڭۈل بۆلگەندە ئاندىن قولغا كەلگەن. ^①

^① تەرجىمان ئىستانبۇل تەجدىد ئۇنىۋېرسىتېتى، ئوقۇغۇچىسى

ئەسەرلىرىنىڭ ئەڭ سەرخىللىرىدىن كۆپ مىقدارنى ساقلاپ ياتماقتا.

مۇھەممەد فاتھىنىڭ ئىمارەت، قۇرۇلۇش، شېپاخانىلارغا كۆڭۈل بۆلۈشى

سۇلتان مۇھەممەد فاتھ مەسجىد، ئىلمى جەمئىيەت، قەسىر، شېپاخانا، كارۋان ساراي، ھامىم، بازار، ئاممىۋى باغچا بىنا قىلىشقا مەپتۇن ئىدى. ئىستانبۇلغا سۇنى ئايرىم قانال ئارقىلىق ئەكىرىگەن ئىدى. مۇھەممەد فاتھ ۋەزىر-ۋۇزۇرلىرىنى، دۆلەتنىڭ ئەركانلىرىنى، بايلارنى، ئاقسۆڭەكلەرنى (ئېسىلزادە، يۇقىرى قاتلام كىشىلەرنى) بىنا سېلىش، دۇكان، ھامىمالارنى ئىنشا قىلىش، ئۇنىڭدىن باشقا شەھەرگە گۈزەللىك، ھەشەمەت بېغىشلايدىغان قۇرۇلۇشلارنى ئېلىپ بېرىشقا ئىلھاملاندۇراتتى.

فاتھ ئىستانبۇلنى دۇنيا پايتەختى، ئىلىم-پەن، مائارىپ مەركىزى قىلىش ئۈچۈن بۇ يەرگە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلگەن ئىدى.

ئۇ ھاكىمىيەت تۇتقان مەزگىلدە ئىمارەتلەر كۆپىيىپ كەتكەچكە، شېپاخانىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىپ گۈزەللىك، ئىنچىكىلىك، يارقىنلىقتا ۋايىغا يەتكەن ئۈلگىلىك قانۇن تۈزۈپ چىققان. پۈتۈن شېپاخانىلارنى بىردىن دوختۇرغا تاپشۇرغان (كېيىنچە ئىرق ئايرىماستىن ئۇستاد دوختۇردىن ئىككىنى قوشۇپ

تارىخنىڭ ئاخىرى ۋە ئەلەمىيەتلەر تەتقىقاتى

تارتىپ ئالغۇچە داۋاملىشىدۇ. پروپىتارىيات سىنىپى ھاكىمىيەتنى ئىگىلىگەندە پۈتۈن مەسىلىلەر ھەل بولۇپ، ئىنسانلارنى بىر-بىرىدىن پەرقلىنىدۇرۇپ تۇرىدىغان دىن، ئائىلە، سىنىپ ۋە مىللەت ئۇقۇملىرى يوقايدۇ، ئادەملەر ئومۇميۈزلۈك باراۋەرلىك ئىچىدە ھايات كەچۈرىدۇ، ئۇلار ئارىسىدىكى بارلىق پەرقلەر تەلتۆكۈس تۈگەيدۇ، تارىخ دەل مۇشۇ نۇقتىدا ھەرىكەتتىن توختايدۇ، نە ئالدىغا، نە كەينىگە ھەرىكەت قىلمايدۇ.

بۇخىل ئوتۇپىيلىك «تارىخنىڭ ئاخىرى» نەزەرىيىسى ئىسلام دىنى ۋە باشقا دىن مۇرتلىرىنىڭ ئېتىقادىدىكى ئاللاھ سالھى بەندىلىرىگە ۋەدە قىلغان

تارىختا نۇرغۇن كىشىلەر ئۆز ئىدىيىسى ۋە خاھىشىنى چىقىش قىلىپ تۇرۇپ، ئىزچىل ھەرىكەتلىنىپ تۇرىدىغان پەلەك گەردىشىنى ئايلىنىشتىن توختىتىش خىيالىدا بولۇپ بېقىشتى.

بىر كۈنلىرى ماركس شۇنداق جاكارلىغانىدى: سىنىپى كۈرەش (سىنىپى كۈرەش نەزەرىيىسى ئەسلىدە مەشھۇر گېرمان پەيلاسوفى گېگېلنىڭ «زىددىيەتلەر كۈرەشى» نەزەرىيىسىدىن مەنبەلەنگەن) بىر تارىخىي مۇقەررەلىكتۇر. بۇ كۈرەش تاكى پروپىتارىيات سىنىپى ھاكىمىيەتنى ئىگىلەپ، ئەزگۈچى سىنىپ كاپىتالىستلار ۋە بۇرژۇئازلاردىن پۈتۈن ھوقۇقنى

ئېھتىياج تېخىمۇ كۈچەيدى.

سۆزىمىزنىڭ مۇھىم نۇقتىسى شۇكى، كوممۇنىستلار بىر مەزگىل تارىخى مۇئەييەن بىر نۇقتىدا دەۋردىن توختىتىپ، تارىخنىڭ ھەرىكىتىنى ئاخىرلاشتۇرۇشنى چۈشەتكەنىدى. كېيىن شاھىد بولدۇقكى، تارىخ ئۇلارنىڭ يىلتىزىنى قومۇرۇپ، يەر يۈزىدىن سۇيۇرۇپ تاشلىدى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يىمىرىلىشى بىلەن بىر مەھەل جاھاننى بېشىغا كىيگەن كوممۇنىزمۇ بەربات بولۇپ، كوممۇنىستلارنىڭ شىرىن چۈشى بىردىنلا توزۇپ كەتتى، تارىخنىڭ چاقى بولسا ھېلىمۇ دەۋر قىلىشتىن توختىغىنى يوق.

سوۋېت ئىتتىپاقى يىمىرىلگەندىن كېيىن ئامېرىكىلىق ياپون مۇتەپەككۇرى فىرانسىسى فۇكۇياما «تارىخنىڭ ئاخىرى» ناملىق كىتابى بىلەن پىكىر دۇنياسىنى زىلزىلىگە سالدى. بۇ كىتاب 1993 - يىلى نەشر قىلىنغان بولۇپ، مۇتەپەككۇر كىتابتا تارىخ ھەرىكىتىنىڭ كاپىتالىزم، دېموكراتىك لىبېرالنىم ۋە ئەركىن بازار ئىگىلىكىنىڭ ئومۇميۈزلۈك غەلبىسى بىلەن ئاياغلاشقانلىقىنى، بۇنىڭ نۆۋەتتىكى يېڭى زامان تەبىئىي پەن مەنتىقىسىنىڭ تەقەززاسى ئىكەنلىكىنى، كوممۇنىزم ۋە باشقا تۈردىكى بارلىق سابىق ھاكىمىيەت ئەندىزىلىرىنىڭ تەلتۆكۈس مەغلۇب بولۇپ، پۈتۈن

ئەبەدىيلىك جەننەتنىڭ ئورنىغا، كوممۇنىستلار ئىنسانلارغا ۋەدە قىلغان كوممۇنىزم جەننىتى ئىدى. تولىمۇ ئەپسۇسكى، بۇ ئوتۇپىيە جەننىتى ۋەدە قىلىنغان كىشىلەر ئۇنىڭغا ئېرىشىش تۈگۈل، يېقىنمۇ بارالمىدى، ھەتتا قارىسىنىمۇ كۆرەلمىدى. ئەكسچە تىرىك تۇرۇپ جەھەننەم ئازابىنى تارتتى. گۈزەل ھايات قۇرۇپ چىقىش ۋە ئومۇميۈزلۈك باراۋەرلىكنى ئىشقا ئاشۇرۇش باھانىسىدا ھۆرلۈكىدىن پۈتۈنلەي مەھرۇم قىلىندى، لېكىن ئۇلارغا ۋەدە قىلىنغان نەرسىلەرنىڭ ھېچقايسىسى ئەمەلگە ئاشمىدى.

ئەمەلىيەت شۇنى ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇكى، ئىنسانلار دىننىڭ ئورنىنى بېسىش ئۈچۈن ياكى مەشھۇر تارىخچى ئارنولد تويېنېننىڭ تەبىرى بويىچە ئىپادىلىگەندە ئىنساننى «ئىجتىمائىي ھاشارەت» كە ياكى چۈمۈلە توپىدىكى بىر چۈمۈلگە ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن كەشپ قىلىنغان بارلىق ئىدىئولوگىيىلەر يىمىرىلدى، تىرىشچانلىقلار يوققا چىقتى. ئىنساننىڭ دىن ئېھتىياجى ئۆز پېتى داۋاملىشىپلا قالماستىن، بەلكى ماتېرىيالىزم ۋە پراگماتىزم ئىدىيىلىرىنىڭ يامراپ ئىنسانلار ئارىسىدىكى ئەنئەنىۋى مۇناسىۋەتلەرنى يىمىرىپ تاشلىشى ۋە ئىنسانلارنى پەقەت ئۆزى ئۈچۈنلا ياشايدىغان شەخسىيەتچى ۋە راھەتپەرەس مەخلۇققا ئايلاندۇرۇپ قويىشى بىلەن بۇ

ۋە ئەھسەن - بارىكاللارغا سازاۋەر بولدى. دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئىلمىدارلار بۇ كىتابقا يېقىندىن دىققەت قىلدى. كىتابنىڭ ئىدىيىسى بەزىلەرنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى، بەزىلەر ئېتىراز بىلدۈردى. ھالبۇكى بۇ كىتاب مەيلى ئىلمىي ۋە لوگىكا نۇقتىسىدىن بولسۇن، ۋە ياكى رېئاللىق نۇقتىسىدىن بولسۇن ھېچقانداق كۈچلۈك دەلىل - پاكىت ئاساسى بولمىغان بىر پەرەزدىن ئىبارەت ئىدى، خالاس. كوممۇنىزم ئىدىيىسى، كوممۇنىزمنىڭ ئىقتىسادى تۈزۈلمىسى ۋە كوممۇنىستىك مۇستەبىت سىياسىي تۈزۈمنىڭ مەغلۇب بولۇشى ئۇنىڭ رەقىبى لىبېرال كاپىتالىزمنىڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكىگە دەلىل بولالمايتتى، ئەلۋەتتە. ئەجەبا، نېمە ئۈچۈن كوممۇنىزم ۋە كاپىتالىزمدىن بۆلەك، دېكتاتورمۇ ئەمەس، لىبېرالمۇ ئەمەس باشقا بىر سىياسىي نەزەرىيە، باشقا بىر سىياسىي تۈزۈم ۋە ياكى باشقا بىر ھاكىمىيەت سىستېمىسى مەيدانغا كەلسە بولمىغۇدەك؟!

بارلىققا كەلگۈسى بۇ تۈزۈم شۇنداق تۈزۈمكى، يۇقىرىقى ھەر ئىككى لاگېرنىڭ ھېچقايسىسىغا مەنسۇپ ئەمەس، بىراق ھەر ئىككىسىنىڭ ئارتۇقچىلىقلىرى قوبۇل قىلىپ، خاتالىقلىرىنى رەت قىلىدۇ، رادىكال ئىندىۋىدۇئاللىقنى تەرغىپ قىلمايدۇ، پۈتۈنلەي كولىكتىپچىلىقنىمۇ تەكىتلەيدۇ، بۇ تۈزۈم كۆپ تەرەپ ئارىسىدا تەڭپۇڭلۇق شەكىللەندۈرگەن

دۇنيانىڭ بىردەك دېموكراتىك لىبېراللىزم ۋە كاپىتالىزمنىڭ ئىنسانىيەتكە مۇۋاپىق بىردىنبىر ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلغانلىقىنى ئىلگىرى سۈرگەندى.

بىراق يەھۇدىي دىنى، خرىستىيان دىنى ۋە ئىسلام دىنى قاتارلىق ئۈچ ساماۋى دىن تارىخنىڭ فۇكۇياما ئېيتقاندا ئەمەس، باشقىچە يوسۇندا ئاخىرلىشىدىغانلىقىغا ئىشىنىدۇ. ئۈچىلى دىندا ئاللاھ ئاسماندىن بىر مەسىھ مۇنتەزەر ئەۋەتىدۇ، مەسىھ مۇنتەزەر يەر يۈزىدە ئاللاھنىڭ دىنى ئەھكاملارنى ئىجرا قىلىدۇ، ئادالەت ۋە ئىزگۈلۈككە ھامىي چىقىپ، زۇلۇم ۋە بۇزۇقچىلىقلارغا قارشى ئۇرۇش ئاچىدۇ.

بىز مۇسۇلمانلار ئاخىر زاماندا ئاسماندىن مەسىھ مۇنتەزەر چۈشىدىغانلىقىغا ئىمان كەلتۈرمىز، مەسىھ مۇنتەزەر چوقۇم چۈشىدۇ ۋە ئىسلام شەرىئىتى بىلەن ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈپ زېمىنى ئەدلى - ئادالەتكە، خەيرۇ - بەرىكەتكە تولدۇرىدۇ. بىراق بىز بۇنىڭ قاچان بولىدىغانلىقىنى بىلمەيمىز، بۇ قىيامەتنىڭ چوڭ ئالامەتلىرىدىن بىرى بولۇپ، يۈز بېرىش ۋاقتىنى ئاللاھتىن باشقا ھېچكىم بىلمەيدۇ.

ئۆز گېپىمىزگە قايتىپ كەلسەك، ئۇشۇ كىتاب نەشرىدىن چىقىشى بىلەنلا نۇرغۇن كىشىلەر تەرىپىدىن ئالقىشلاندى

بىراق كىتاب نەشر قىلىنىپ ئىككى يىل بولمايلا دەل شۇ يەرشارى ئىستراتېگىيىسى ۋە دۇنيانىڭ كېلەچىكى تېمىسىغا بېغىشلانغان يەنە بىر ئەسەر ھەممىنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتتى.

ئۇ دۇنياغا مەشھۇر خارۋارد ئونۋېرسىتېتىنىڭ سىياسەت پەنلىرى پروفېسسورى، ھۆكۈمەت بىلەن يېقىن مۇناسىۋىتى بار ئىستراتېگىيە تەتقىقاتچىسى، يەنە كېلىپ بىر يەھۇدىي سامۇئېل خانتىڭتوننىڭ كىتابى ئىدى. «مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى» نامىدا جامائەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشكەن بۇ يېڭى ئەسەر تېزلا ھەممىنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتىپ، بىردىنلا مەشھۇر ئەسەرگە ئايلاندى.

ئەسلىدە كىتاب ئامېرىكا تاشقى ئىشلار مېنىستىرلىكى بىلەن يېقىن باغلىنىشى بولغان «دىپلومات» ناملىق ژۇرنالغا بېسىلغان بىر ئۇزۇن ماقالىدىن ئىبارەت ئىدى، بىراق بۇ ماقالە ئۆزى شۇنچىلىك زور داغدۇغا پەيدا قىلدىمۇ ياكى جامائەتچىلىكنىڭ دىققەت - نەزىرى قەستەن بۇ ماقالىگە قارىتىلدىمۇ؟ ئەيتاۋۇر «تارىخنىڭ ئاخىرى» ناملىق كىتاب قىزىق نۇقتا بولۇشتىن قېلىپ، بۇ ماقالە بىردىنلا ھەممىنىڭ دىققەت ئويىڭىغا ئايلاندى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ماقالە ئامېرىكا، ياۋروپا ۋە ئەرەب - ئىسلام ئەللىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا نۇرغۇن دەتالاش، مۇنازىرە ۋە تەنقىدلەرنىڭ

بولۇپ، نۇرغۇن كىشىلەر بىرلەشتۈرۈش ئىمكانسىز دەپ قارايدىغان ماددا بىلەن روھ، ئىدىئالزىملىق بىلەن رېئالزىملىق، رەببىيلىق بىلەن ئىنسانىيلىق، ئىندىۋىدۇئاللىق بىلەن كوللېكتىپلىق، دۇنيا بىلەن ئاخىرەت، تەقدىرچىلىك بىلەن ئەركىنچىلىك، ئەقىل بىلەن ۋەھى، نەس بىلەن ئىجتىھاد، ھوقۇق بىلەن بۇرچ، ئەنئەنە بىلەن تەرەققىيات قاتارلىق ئىككى تەرەپچىلىك ياكى ئاتالمىش زىتلىقلار ئارىسىنى بىرلەشتۈرگەن تۈزۈمدۇر.

مانا بۇ ئىسلام ئالەملەرگە رەھمەت، قايىمۇققانلارغا ھىدايەت بولۇشى ئۈچۈن ۋە ئىنسانىيەت ئارا تىنچلىق، قېرىنداشلىق، ئادالەت مەنلىرىنى ھەقىقىي رەۋىشتە ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن پۈتۈن ئىنسانىيەتكە ئارماغان قىلغان تاكامۇل ھايات سىستېمىسىدۇر.

مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى

فۇكۇيامانىڭ كىتابى گەرچە خەلقئارادا ئىدىئولوگىيە، مەدەنىيەت ۋە سىياسەت قاتارلىق ساھەلەردە زور داغدۇغا قوزغاپ، دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئېلان - تەشۋىقاتتىكى كۆپتۈرۈش ۋە مۇبالىغە قىلىش ئۇسۇللىرىدىن پايدىلىنىپ، ماددى ۋە مەنىۋى ساھەلەردە ئامېرىكا مەھسۇلاتلىرىغا بازار ئېچىش ھەلەكچىلىكىدە ھەممە پاتىپاراق بولۇپ كەتكەن بىر ئۆمرى كوتا ئارىسالدى دەۋرنى مەيدانغا كەلتۈرگەن بولسىمۇ،

لىبېرال كاپىتالىزمغا ئوخشاش بىر-بىرىگە قارشى ئىدىئولوگىيىلەر ۋە تۈرلۈك دۆلەتلەر ئارىسىدىكى ئىقتىسادىي مەنپەئەت توقۇنۇشى سەۋەبىدىن يۈز بەرمەيتتى، يۈز بەرگۈسى كۈرەش ۋە توقۇنۇشلار مەدەنىيەت ۋە ھەزارەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت ۋە ئىختىلاپلار سەۋەبلىك، ھەمدە ھەر بىر مەدەنىيەتنىڭ ئۆزىنى ئىسپاتلاش ئۇرۇنۇشى ۋە ئۆزىنىڭ ئىنسان، كائىنات، دىن، ھايات ۋە تارىخ قارىشىنى باشقا مەدەنىيەتلەرگە تېڭىشى نەتىجىسىدە يۈز بېرەتتى.

ئاپتونىمىنىڭ بايانغا ئاساسلانغاندا، كەلگۈسىدە بىر-بىرى بىلەن توقۇنۇش مۇمكىنچىلىكى بولغان مەدەنىيەتلەر يەتتە ياكى سەككىز بولۇپ، ئۇلار تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت: غەرب مەدەنىيىتى، كۇڭزى مەدەنىيىتى، ياپون مەدەنىيىتى، ئىسلام مەدەنىيىتى، ھىندى مەدەنىيىتى، ئورتودوكس سىلاۋيان مەدەنىيىتى، لاتىن ئامېرىكىسى مەدەنىيىتى ۋە تۆۋەن ئېھتىمال بىلەن ئافرىقا مەدەنىيىتى.

قەدىمدە ئۇرۇش - كۈرەشلەر پادىشاھ ۋە ئىمپېراتورلارنىڭ ئۆز زېمىنىنى كېڭەيتىش ھەۋىسى تۈپەيلى يۈز بېرەتتى؛ فرانسىيە ئىنقىلابىدىن كېيىن، دۆلەتلەر ئارىسىدىكى مەنپەئەت توقۇنۇشى ھەرقايسى دۆلەت ۋە مىللەتلەر ئارىسىدىكى ئۇرۇش ۋە كۈرەشلەرنىڭ ئاساسلىق سەۋەبىگە ئايلاندى، ئاندىن كېيىنكى توقۇنۇشلار ناتسىزم، فاشىزم ۋە

مەيدانغا كېلىشىگە سەۋەب بولدى. بەزىلەر قوللىسا، بەزىلەر قارشى تۇردى. بەزىلەر بىر پۈتۈن قارشى تۇرسا، يەنە بەزىلەر قىسمەن قارشى تۇردى. نەتىجىدە ئاپتونۇم ئۆز ماقالىسىگە يېزىلغان تەنقىد ۋە مۇلاھىزىلەرگە ئىپادە بىلدۈرۈش بىلەن بىرگە ماقالىسىگە يېڭى مەزمۇنلارنى قېتىپ، بېيىتىپ ۋە كېڭەيتىپ كىتاب شەكلىگە كەلتۈردى ۋە ئۆز كۆز قارىشىنى تېخىمۇ ئېنىق ۋە پاكىتلىق ھالدا ئوتتۇرىغا قويدى.

بۇ يەردە كۆپچىلىكنىڭ ئويلىنىپ بېقىشى ئۈچۈن، بىر زۆرۈر سوئال قىستۇرۇپ ئۆتۈشنى توغرا كۆردۈم: بۇ كىتاب نېمە ئۈچۈن بۇنچىلىك زور داغدۇغا قوزغاپ، بىردىنلا ھەممىنىڭ دىققەت - نەزىرىنى ئۆزىگە قاراتقان قىزىق نۇقتىغا ئايلنىپ قالدى؟

خاتىجىتوننىڭ قارىشىچە تارىخ تېخى ئاخىرقى نۇقتىسىغا كەلمىگەندى، كۈرەش ۋە توقۇنۇش - ئارىمۇ تېخى ئاياغلاشمىغانىدى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يىمىرىلىشى ۋە كوممۇنىزم تەھدىدىنىڭ يوقىلىشى تەرەپلەر ئارىسىدىكى كۈرەش سەھىپىلىرىنىڭ يېپىلىدىغانلىقىدىن دېرەك بەرمەيتتى. ئەكسىچە تارىخنىڭ سادىقىدا تېخىچە ئېتىلىمىغان ئوقلار بار ئىدى. يۇشۇرۇن كۈرەشلەر مەۋجۇت بولۇش بىلەن بىرگە، كۈرەشلەردە تۈرتكىلىك رول ئوينايدىغان تۈرلۈك ئامىللارمۇ مەۋجۇت ئىدى. بىراق ئەمدىكى توقۇنۇشلار دىكتاتور كوممۇنىزم ۋە

گەرچە ئاپتور ئىسلام ۋە ئورتودوكس سىلاۋىيان مەدەنىيىتىدىن باشقا مەدەنىيەتلەرنى تۈرگە ئايرىشتا دىننى ئاساس قىلمىغاندەك كۆرۈنسىمۇ، ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ مەدەنىيەتلەرنى تۈرگە ئايرىشتا دىننى ئاساسىي ئۆلچەم قىلغىنى مانا مەن دەپ تۇرۇپتۇ.

ئالايلىق، ھىندى مەدەنىيىتى ھىندى دىنى مۇرىتلىرىنىڭ مەدەنىيىتى بولۇپ، ھىندى دىنىدىكى بۇتخانىلار، كالا ۋە باشقا ھەرخىل ئىلاھلار، مەشھۇر براھما پەلسەپىسى ۋە كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئورنىنى بەلگىلەيدىغان تەبىئە سىنىپلانمىسى قاتارلىقلار ھىندى مەدەنىيىتىنىڭ ئاساسى بولغىنىدەك ئۆز نۆۋىتىدە يەنە ھىندى دىنىنىڭمۇ تۈۋرۈكى ھېسابلىنىدىغان ئېتىقاد خاراكتېرىگە ئىگە تەركىبلەردۇر. ياپون مەدەنىيىتىمۇ ئەمەلىيەتتە دەل شىنتو مەدەنىيىتىدىن ئىبارەتتۇر، جۇڭگو مەدەنىيىتىنى كۇڭزى مەدەنىيىتى دېگەندىن كۆرە بۇددا مەدەنىيىتى دېيىش ئەقىلگە تېخىمۇ مۇۋاپىق.

ئەمەلىيەتتە مەدەنىيەتتىكى ئەڭ ھالقىلىق تەسىر كۆرسەتكۈچى ئامىل دىندۇر، بۇ نۇقتىنى خانتىڭتون ئۆزىمۇ ئېتىراپ قىلدۇ، ئۇ مەدەنىيەتنىڭ تىل، تارىخ، ئۆرپ - ئادەت قاتارلىق تەركىبى قىسىملىرىنى ئېتىراپ قىلىش بىلەن بىرگە، مەدەنىيەتتىكى ئەڭ ھەل قىلغۇچ ئامىلنىڭ دىن ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتىدۇ. خانتىڭتون بۇ ئارقىلىق ئۆز

ئۇلارنىڭ بۈيۈك بېرىتانىيە ئىمپېرىيىسى، فرانسىيە، روسىيە ۋە ئامېرىكا قاتارلىق دېموكراتىك دۆلەتلەرگە قارشى شەكىللەندۈرگەن ئوق مەركىزى دۆلەتلىرىگە ئوخشاش كۈچلۈك سىياسىي ئارقا كۆرۈنۈشكە ئىگە بولدى، ئۇنىڭدىن كېيىن توقۇنۇشلار كاپىتالىزم ۋە كوممۇنىزمغا ئوخشاش بىر - بىرىگە قارشى ئىدىئولوگىيىلەر تەرىپىدىن ئېلىپ بېرىلدى.

بىراق، خانتىڭتوننىڭ قارشىچە ئەمدىكى توقۇنۇشلار - كوممۇنىزم يېمىرىلىپ سوۋېت ئىتتىپاقى پارچىلانغاندىن كېيىن - پەرقلق مەدەنىيەتلەر ئارىسىدا يۈز بېرەتتى، بولۇپمۇ يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان يەتتە مەدەنىيەت ئارىسىدا.

بەزى تەتقىقاتچىلار ئوتتۇرىغا قويغىنىدەك بىزنىڭمۇ قارىشىمىز شۇكى، ئاپتور مەدەنىيەتلەرنى تۈرگە ئايرىشتا بىرلا خىل ئۆلچەم قوللانمىغان؛ غەرب مەدەنىيىتىگە ئوخشاش بەزى مەدەنىيەتلەرنى جۇغراپىيىلىك تەرەپ ئاساسىدا ئايرىغان بولسا، ھىندى مەدەنىيىتى، ياپون مەدەنىيىتى ۋە لاتىن ئامېرىكىسى مەدەنىيىتى قاتارلىق بەزى مەدەنىيەتلەرنى رايون ئاساسىدا ئايرىغان؛ ئىسلام مەدەنىيىتى ۋە ئورتودوكس سىلاۋىيان مەدەنىيىتىنى تۈرگە ئايرىشتا دىننى ئاساس قىلغان بولسا، كۇڭزى مەدەنىيىتىدە پەلسەپىنى چىقىش نۇقتىسى قىلغان.

پەلسەپىسى، ھايات ۋە كائىنات ھەققىدىكى چۈشەنچىلىرى، قىممەت قاراشلىرى، ئۆرپ-ئادەتلىرى ۋە تۈزۈملىرىگە ماس ھالدا ئۆزىنى قايتا قۇرۇپ چىقىشى ۋە ئۆزى ئۈستىدە تەكشۈش ئېلىپ بېرىشى كېرەك.

ئەمەلىيەتتە بۇ قاراشتىكى كىشىلەر روھىي جەھەتتىن مەغلۇبىيەتكە دۇچار بولغان كىشىلەردۇر، ئۇلار رېئاللىقنى بىر چەتكە قايىپ قىلىپ، غەربنىڭ ماددىي كۈچ ئارقىلىق قولغا كەلتۈرگەن غەلبىسىنى پەلسەپە ۋە نەزەرىيە ئارقىلىق قوغداپ قېلىش ئىستىكىدە بولۇۋاتىدۇ.

ئېتىراپ قىلىش كېرەككى، بىز ياشاۋاتقان بۇ دۇنيادا بۈگۈنگە قەدەر ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاپ كەلگەن ۋە ھېلىھەم پائال رول ئويناۋاتقان بىر نەچچە مەدەنىيەت مەۋجۇت. مەلۇمكى، ھەر بىر مەدەنىيەتنىڭ ئۆز پەلسەپىسى، ئىنسان، كائىنات، ھايات، دىن ۋە دۇنيا ھەققىدە سىستېمىلىق قاراشلىرى، شەكىللىنىش مەنبەسى، تەۋە دائىرىسى ۋە شانلىق تارىخى بولىدۇ، دۇنيا مەدەنىيىتىگە قوشقان تۆھپىسى ۋە تارىختىن بۇيان داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئەنئەنىسى بولىدۇ.

ياخشىسى بىز ھەرقايسى مەدەنىيەتلەرنىڭ ئۆزگىچىلىكلىرىنى ۋە خاسلىقلىرىنى ئېتىراپ قىلىش بىلەن بىرگە ئارتۇقچىلىقلىرىنى قوبۇل قىلىشىمىز، ئىجابىي تەرەپلىرىدىن پايدىلىنىپ، ناچار

نەزەرىيىسىدىكى تارىخى مۇقەررەلىك ھېسابلىنىدىغان مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشىنىڭ ئەمەلىيەتتە دىنلار توقۇنۇشى ئىكەنلىكىدەك ئەسلى ماھىيىتىنى ئېچىپ بېرىدۇ. خاتىجىتون بۇ نۇقتىدا «مەدەنىيەتنىڭ جەۋھىرى دىن، مەدەنىيەتلەر ئارىسىدىكى پەرق ئۇلار ئارىسىدىكى دىنىي پەرق ئاساسىدا شەكىللىنىدۇ» دەپ قارايدىغان بىر قىسىم غەرب مۇتەپەككۈرلىرى بىلەن ئورتاق قاراشقا ئىگە.

خاتىجىتوننىڭ تەرىپلەشكە تېگىشلىك يېرى شۇكى، ئۇ دۇنيانىڭ پەرقلىق مەدەنىيەتلەردىن تەركىب تاپقانلىقىنى ئېتىراپ قىلىدۇ، بۇ تولمۇ مۇھىم نۇقتىدۇر، ئۇ بۇ ئارقىلىق (مەدەنىيەتنىڭ مەنئى قىسمى) بىلەن مەدەنىيەتتىن (مەدەنىيەتنىڭ ماددى قىسمى) ئىبارەت پەرقلىق ئىككى ئۇقۇمنى بىر ئورۇنغا قويۇپ، بۈگۈنكى دۇنيادا غەرب مەدەنىيىتىدىن ئىبارەت بىرلا مەدەنىيەت بارلىقىنى ئىلگىرى سۈرىدىغان ئېقىمغا قارشى رەددىيە بېرىدۇ. بۇ ئېقىمىدىكىلەرنىڭ قارىشىچە، غەرب مەدەنىيىتى ئاللىبۇرۇن پۈتۈن دۇنيانىڭ ئورتاق مەدەنىيىتىگە ئايلانغان بولۇپ، غەرب مەدەنىيىتى غەرب-شەرق، شىمال-جەنۇب، ساماۋى دىن ئېتىقادچىلىرى ۋە بۇددىستلار، دىنغا ئېتىقاد قىلىدىغانلار ۋە ئاتېستلار ھەممىسىگە ئورتاق مەدەنىيەت ھېسابلىنىدۇ، پۈتۈن ئىنسانىيەت غەرب مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلىشى، غەربنىڭ

مەغلۇب بولغان بۇ كىشىلەرچە بولغاندا، بىز ئۆز يىلتىزىمىزغا ئۆزىمىز پالتا ئۇرۇپ، مەدەنىيەت ئاساسىمىزنى ۋەيران قىلىشىمىز، ئۆز ئىختىيارلىقىمىز بىلەن ئۆز مەدەنىيىتىمىزنى دەپنە قىلىۋېتىپ، غالىپ ۋە قۇدرەتلىك غەرب مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلىشىمىز كېرەك، غەرب مەدەنىيىتىنىڭ پەلسەپە ۋە ئىدىيىلىرىنى، قىممەت قاراش ۋە ھايات ئۆلچەملىرىنى، ئەدەبىيات ۋە ئۆرپ - ئادەتلىرىنى، قانۇن - تۈزۈملىرىنى، ئىشقىلىپ غەربكە تەئەللۇقلىكى ھەممە نەرسىنى غەش قىلماستىن قوبۇل قىلىشىمىز كېرەك.

ناۋادا راستتىنلا شۇنداق بولۇپ كەتسەك ئۆز مەدەنىيىتىمىزدىن يەنە بىرەر نەرسە قالارمۇ - ھە؟!

ئەمەلىيەتتە خانتىڭتون بۇنچىۋالا نەرسىلەرنى ئېيتىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ئەسلى مۇددىئاسىنى ۋە ئەندىشىسىنى يۇشۇرۇن ئىپادىلىگەن، ئۇنىڭ ئەسلى مۇددىئاسى ۋە ئەندىشىسى دەل غەرب مەدەنىيىتى بىلەن ئىسلام مەدەنىيىتى ئوتتۇرىسىدىكى، ئۇدۇللا ئېيتىۋەرگەندە ئىسلام دىنى ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش، تۆۋەندە بىز قولىمىزدىن كېلىشىچە مۇشۇ نۇقتىنى يورۇتۇپ بېرىمىز.

ئاپتور كىتابىدا ياپون مەدەنىيىتى، ھىندى مەدەنىيىتى، ئورتودوكس سىلاۋيان مەدەنىيىتى ۋە لاتىن ئامېرىكىسى مەدەنىيىتى قاتارلىق مەدەنىيەتلەر بىلەن ئوڭايلا چۈشىنىش ھاسىل قىلىپ،

ۋە سەلبىي تەرەپلىرىدىن يىراق تۇرۇشىمىز كېرەك. يەنە شۇ ئېسىمىزدە بولۇشى كېرەككى، ھېچكىم ھەرقانداق بىر مىللەتنى ئۆز مەدەنىيىتىدىن ۋاز كېچىپ، تارىخىي يىلتىزىدىن ئۈزۈلۈشكە مەجبۇرلاش ھوقۇقىغا ئىگە ئەمەس، بىراق مەلۇم مىللەت ئۆز ئىختىيارى ۋە ئەركىن ئىرادىسى بىلەن بىر مەدەنىيەتتىن يەنە بىر مەدەنىيەتكە يۆتكەلمەكچى بولسا، بىز ئۇنىڭغا ھۆرمەت قىلىمىز.

مەسىلەن، ئىران ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن ئۆز ئىرادىسى بىلەن پارس مەدەنىيىتىنى تاشلاپ ئىسلام مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلدى، مىسىر ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن قەدىمقى مىسىر مەدەنىيىتى ۋە رىم مەدەنىيىتىدىن ۋاز كېچىپ، ئەرەب - ئىسلام مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلدى ھەمدە بۇ مەدەنىيەتنىڭ ئايرىلماس تەركىبى قىسمىغا ئايلاندى، دەل شۇنىڭغا ئوخشاش ھادىسە ئىپتىدائىي بەربەر مەدەنىيىتىنى تاشلاپ ئەرەب - ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلانغان شىمالىي ئافرىقىدىمۇ يۈز بەردى.

خانتىڭتوننىڭ ئىسلام مەدەنىيىتىنى خەلقئارادا تەسىر كۈچىگە ئىگە ۋە ئەڭ گەۋدىلىك مەدەنىيەتلەرنىڭ بىرى سۈپىتىدە ئېتىراپ قىلىشىمۇ تەرىپلەشكە ئەرزىيدۇ، دەرۋەقە شۇنداق. بۇ ئۆز ئىچىمىزدىن چىققان غەرب مەدەنىيىتىگە مەپتۇن، ئۈمىد نۇرى ئۆچۈك كىشىلەرگە بىرىلگەن ئەڭ ياخشى جاۋاب، روھىيىتى

مەدەنىيەتلەر دىئالوگىغا مەسئۇل خادىمى دوكتور بېيكو دەل شۇلارنىڭ بىرى، دوكتور جابىرىمۇ خاننىختون ۋە ئۇنىڭ كىتابىغا يازغان تەنقىدىدە ئۆزىنىڭ شۇنداق قاراشتا ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدۇ.

دوكتور جابىرى مۇنداق دەيدۇ: ئاپتونوم رايونىدا مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشىنىڭ كەلگۈسى خەلقئارا تىنچلىقىغا ئەڭ چوڭ تەھدىت ئىكەنلىكىگە قانائەت ھاسىل قىلغان بىرى دەپمۇ تۇرۇپ، ئەگەر ئۇ ئۆزى ياشاۋاتقان دەۋرنىڭ مەسىلىلىرىنى چۈشىنىش ۋە پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ ئورتاق مەنپەئەتىگە خىزمەت قىلىدىغان ھەل قىلىش چارىلىرىنى تېپىپ چىقىش ھەققىدە باش قاتۇرىدىغان بىرى بولسا ئىدى، چوقۇم ھەرقايسى تەرەپ ۋە دۆلەت - مىللەتلەرنى بۇ خەتەرنى ئاڭقىرىشقا چاقىرىپ، بۇ ئەجەللىك خەتەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن كېنەزلىك زۆرۈر تەدبىرلەرنى تۈزۈش ۋە يولغا قويۇش ھەققىدە ئۇلارغا نەلەپ سۇنغان بولاتتى. بىراق ئۇ دەل ئەكسىچە يول تۇتتى، باشتىن باشلاپلا مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى نەزەرىيىسىگە يۈز بېرىش ئېھتىماللىقى بولغان پەرەز سۈپىتىدە ئەمەس، بەلكى بۈگۈن يۈز بېرىۋاتقان ۋە كەلگۈسىدە يۈز بېرىدىغان بارچە مەسىلىلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان بىردىنبىر تارىخىي ھەقىقەت سۈپىتىدە

يېقىنلىق مۇناسىۋىتى ئورناتقىلى بولىدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان ۋە ئۇنىڭ سەۋەبلىرىنى ئىزاھلاپ ئۆتكەن. بىراق ئىسلام مەدەنىيىتى ۋە كۆڭۈزى مەدەنىيىتى قاتارلىق ئىككى «قاتتىق سۆڭەك» مەدەنىيەتنى چۈشىنىش ھاسىل قىلغىلى بولىدىغان مەدەنىيەتلەر كاتېگورىيىسىدىن چىقىرىۋەتكەن ۋە بۇ ئىككى مەدەنىيەتنىڭ كۈچلۈك ئېھتىماللىق بىلەن ئۆز-ئارا چۈشىنىش ھاسىل قىلىدىغانلىقى ۋە يېقىن مۇناسىۋەت ئورنىتىپ ياكى ئىتتىپاق تۈزۈپ، غەرب مەدەنىيىتىگە سەل چاغلاشقا بولمايدىغان كۈچلۈك تەھدىت شەكىللەندۈرىدىغانلىقىنى ئىلگىرى سۈرگەن.

مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشىمۇ، مەنپەئەتلەر توقۇنۇشىمۇ ياكى دىنلار توقۇنۇشىمۇ؟

كۆپلىگەن ئوبزورچىلار ئۇرۇش ۋە توقۇنۇشلارغا تۈرتكە بولىدىغان ھەقىقىي ئامىلنىڭ خاننىختون ئوتتۇرىغا قويغاندەك مەدەنىيەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت ئەمەس، بەلكى چوڭ دۆلەتلەر ئارىسىدىكى مەنپەئەت توقۇنۇشى، ھاكىمىيەت بېشىدىكىلەرنىڭ ئاچ كۆزۈكى ۋە مەنپەئەتپەرەسلىكى ئىكەنلىكىنى دەلىل قىلىپ تۇرۇپ، خاننىختوننىڭ مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى نەزەرىيىسىنى تەنقىد قىلدى، بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ

دۇنياغا بولغان كونتروللۇقنى ساقلاپ قېلىش ۋە ئۆز مەنپەئەتىنى قوغداش ئۈچۈن غەربنى پۈتۈن ۋاسىتىلەر بىلەن ھەرىكەتكە ئۆتۈشكە چاقىرىق قىلىش چۈشەنچىسى ۋە نورمال ھادىسە.

بىزنىڭ قارىشىمىزچە، دەيدۇ دوكتور جابىرى، ئەسەرنىڭ مۇھىم نۇقتىسى ئەسەرنىڭ مۇقەددىمىسى بىلەن نەتىجىسى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتكە يوشۇرۇنغان بولۇپ، بۇ نۇقتا ئەسەرنىڭ پەقەت بىر نەچچە قۇر يېزىلغان ئىكەنلىكىدۇر، ئامېرىكا تەبىرى بويىچە ئىپادىلىگەنمىز دە ئەسەرنىڭ مەركىزى ئىدىيىسى ياكى ئەسەرنىڭ يۈزىكى «ئىسلام بىرىنچى دەرىجىلىك رەقپ، جۇڭگۇ ئىسلامدىن بىر ئاز يەڭگىلەرەك دۇشمەن» دېگەن ھالقىلىق ئىدىيىگە خۇلاسىلىنىدۇ. شۇڭا ئاپتور مەيلى تارىخى ھادىسىلەرنى تەتقىق قىلىشتا بولسۇن، مەيلى بۇگۈنكى كۈنىمىزدە يۈز بېرىۋاتقان مەسىلىلەرنى تەھلىل قىلىشتا بولسۇن ھامان ئىسلامنى مەركىزى ئورۇنغا قويغان، ئەكسىچە جۇڭگۇ ھەققىدە شەرقى جەنۇبى ئاسىيا ئەللىرىنىڭ نۆۋەتتىكى تەرەققىيات يۆنىلىشى ھەققىدە توختالغاندىلا ئازراق سۆز قىستۇرۇپ ئۆتكەن.

يېقىنقى ئون يىلدىن بۇيان ئىسلام غەربتىكى ئاساسلىق دىققەت ئوبيېكتىغا ئايلاندى، غەربنىڭ دۇشمەنلىك نەزىرى بىلەن قاراۋاتقىنى نەدىن سۈپىتىدىكى، نە ھاكىمىيەت سۈپىتىدىكى ئىسلام

قارىدى. ئۆتمۈش ۋە بۈگۈنگە ئوخشاش مۇئامىلە قىلىپ، پۈتۈن كۈچى بىلەن ئاتالمىش بۇ «تارىخى ھەقىقەت» نى دەلىللەيدىغان ھادىسە ۋە مىساللارنى جەمئەلەپ، تارىخنىڭ قۇرۇلمىسىنى «مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى» نەزەرىيىسى بويىچە قايتىدىن قۇراشتۇرۇپ چىقتى. ئۇ يەر - بۇ يەردىن تېرىۋالغان مىساللارنى قاملاشمىسىمۇ زورغا كەلتۈرۈپ ئۆز نەزەرىيەسىگە ئۇيغۇنلاشتۇرۇپ چۈشەندۈردى، بىر مىسالنى تەكرار - تەكرار سۆزلەپ يۈرۈپ گەپ ئوينىتىپ، ئۆز نەزەرىيىسىنى ئىسپاتلاشقا ئۇرۇندى، لوگىكا تەبىرى بىلەن ئىپادىلىگەندە ئۇنىڭ ئىشلەتكىنى پۈتۈنلەي كۆز بوياش ۋە ساختا دەلىللەشتىن ئىبارەت لوگىكىلىق قىلناقتۇر.

ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشتىكى مەقسىتى كۆپتۈرۈش، ئەندىشە تۇغدۇرۇش ۋە ئوقۇرمەنلەرنى يۈز بەرگۈسى مەسىلىلەردىن قېچىپ قۇتۇلغىلى بولمايدىغانلىقىغا ئىشەندۈرۈش ھەمدە كېلىپ چىققۇسى ھەرقانداق نەتىجىلەرنى قوبۇل قىلالايدىغان ئىدىيە ئاساس يارىتىشتۇر. غەربنىڭ داۋاملىق ھەربىي ھازىرلىقلىرىنى كېڭەيتىشى، تەرەققىي قىلدۇرۇشى ۋە دۆلەت مۇداپىئە خامچوتىنى ئاشۇرۇشى دەل بۇ ئەسەر مەيدانغا كەلتۈرىدىغان ۋە كىشىلەر قوبۇل قىلىشى كېرەك بولغان نەتىجىدۇر. بىراق ئەسەرنىڭ ئەسلى خەتەرلىك نۇقتىسى بۇ ئەمەس، دۇنيادىكى يادرولۇق ئورنى ۋە

تەلتۆكۈس ئالمىشىش يۈز بېرىپ، دوست بىردىنلا دۈشمەنگە، دۈشمەن دوستقا ئايلىنىپ قېلىشىمۇ مۇمكىن، غەربنىڭ قارىشىدىكى «ئۆزگەرمەس پىرىنسىپ» دەل غەربنىڭ مەنپەئەتدۇر، پەقەت غەرب مەنپەئەتنىڭ دەخلىگە ياكى تەھدىتكە دۇچ كېلىشىلا غەربنىڭ دوست - دۈشمەن قارىشىدا ئۆزگىرىش يارىتالايدۇ.

دوكتۇر جابىرى سۆزىنى شۇنداق ئاخىرلاشتۇردى: غەربتە بىردىنبىر ئېتىراپ قىلىنىدىغان نەرسە مەنپەئەتتۇر، مەنپەئەتتىن باشقا ھەرقانداق نەرسە غەربتە ھېچنەرسىگە ئەرزىمەيدۇ، «غەرب = مەنپەئەت» فورمۇلىسى بويىچە قىلىنمىغان ھەرقانداق دېئالوگ ۋە ھەرقانداق قارشى تۇرۇش ئۇرۇنۇشى غەربنىڭ كولىغان ئورنىغا چۈشكەنلىكتۇر ۋە غەربتە يامراپ كەتكەن ساختا، كۆز بويامچى، يالغان - ياۋىداقنىڭ ئولجىسىغا ئايلانغانلىقتۇر. غەرب بۇنداق يالغان - ياۋىداقلار ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى ئەسلى مەقسەت بولمىش مەنپەئەتتىن بۇرايدۇ، مەنپەئەتنى مەدەنىيەت، كۈلتۇر، دىن ۋە ئەسلىيەتچىلىك دېگەندەك تونلارغا ئوراپ بازارغا سالدۇ ۋە بۇ ئارقىلىق ھەم جامائەت پىكرىنى سەپەرۋەر قىلىشتا پايدىلىنىدۇ ھەم ئۆزىنىڭ ئەسلى مۇددىئاسىنى يوشۇرۇش مەقسىتىگە يېتىدۇ.

مېنىڭ دوكتۇر جابىرىغا دەيدىغىنىم شۇكى، توغرا، غەرب راستىنلا پۈتۈنلەي مەنپەئەتنىڭ كونتروللىقىدا، بىراق

ئەمەس، چۈنكى دەل مۇشۇ ئىسلام تېخى تۈنۈگۈنلا غەربنىڭ كوممۇنىزمغا قارشى ئىتتىپاقىدىكى ئىدى.

تۈنۈگۈن راستىنلا شۇنداق ئىدى، بىراق بۈگۈن ئىسلام غەربنىڭ نەزىرىدە - خانتىڭتون قەلىمىدە - پۈتۈنلەي باشقا بىر نەرسىگە ئايلىنىپ قالدى، ئۇ ھازىر بىرىنچى نومۇرلۇق رەقىپ، بۈگۈن ئۇنداق بولمىغان تەقدىردىمۇ ئەتە چوقۇم ئىسلامنىڭ ئورنىدا ئۆزگىرىش يۈز بېرىپ رەقىبلىك ھالغا كەلگەن بولاتتى. ياق، ئەمەلىيەتتە غەربنىڭ مەيداندىكى بۇ خىل تۇراقسىزلىق تۈنۈگۈنمۇ مەۋجۇت ئىدى، بۈگۈنمۇ مەۋجۇت ۋە ئەتمۇ ئوخشاشلا ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاپ قالدۇ. بىراق نېمىشقا يېڭىدىن بۇخىل ئىسلام ئەندىشىسى مەيدانغا كېلىدۇ، تۈنۈگۈنكى دوست نېمىشقا بىردىنلا بۈگۈنكى يېڭى دۈشمەنگە ئايلىنىپ قالدۇ؟

دوكتۇر جابىرى سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ شۇنداق دەيدۇ: غەربنىڭ پەقەت بىرلا «ئۆزگەرمەس پىرىنسىپى» بار، ئۇنىڭدىن باشقا ھەممە نەرسە ۋەزىيەتكە بېقىپ ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ، غەربنىڭ ئەرەبلەرگە، ئىسلامغا، جۇڭگۇغا، ياپونىيىگە ياكى دۇنيادىكى باشقا ھەرقانداق بىر دۆلەتكە بولغان قارىشى دائىم ئۆزگىرىپ تۇرۇشى مۇمكىن، ھېلىقى «ئۆزگەرمەس پىرىنسىپ» تەقەززا قىلغاندا دوست - دۈشمەنلىك ئورنىدا

غەرب «سېرىق خەتەر» جۇڭگو بىلەن بىرلىك مۇناسىۋىتىنى يۇمشىتىۋالدى.

ئەندىشە ۋە ئاداۋەت ھېسسى راسىتىلا غەربنىڭ ئىسلامغا قارىتا قوللانغان سىياسىتى ۋە ئىدىئولوگىيىسىگە كۈچلۈك تەسىر كۆرسىتىۋاتىدۇ. يېقىنقى يىگىرمە يىلدىن بۇيان ئامېرىكىدا تەۋراتقا باغلىق خىرىستىيان ئەسلىيەتچىلىكى ئارقىلىق ئۆزىنى ئىپادىلەۋاتقان دىنىي ئېقىم بۇ ئەندىشىلەرنىڭ خېلىلا كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى دەلىللەيدۇ ۋە تەكىتلەيدۇ، ئىشەنچلىك ئىلمى تەتقىقاتلاردا بۇ تۈر خىرىستىيان ئەسلىيەتچىلىك ھەرىكەتلىرىنىڭ زىننەت ۋە ئىسرائىلىيەتنىڭ مەنپەئەتلىكى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغانلىقى ئىلگىرى سۈرۈلگەن.

غەربلىكلەر ھەممىسى ئوخشاش ئەمەس، ھەممىسىنى بىر تايماقتا ھەيدىگىلى بولمايدۇ، ئۇلارنىڭ ئىچىدىمۇ ئىنساپلىق، ھەققانىيەتپەرۋەر كىشىلەرنىڭ بارلىقى ئېنىق، بىز چىن دىلىمىزدىن غەربنىڭ بۇخىل ئەندىشە ۋە ئاداۋەت غوملىرىدىن خالاس بولۇپ، مۇسۇلمانلارغىمۇ خەلقئارادىكى باشقا مىللەت ۋە كۈچلەرگە مۇئامىلە قىلغاندەك نورمال مۇئامىلە قىلىشنى ھەمدە ئۇلار ئىچىدىكى ئىنساپلىق ۋە ھەققانىيەتپەرۋەر كىشىلەرنىڭ كۈنسىرى كۆپىيىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

ئىسلامغا نىسبەتەن غەرب مەنپەئەت بىلەن بىرگە يەنە بىر نەچچە كونا-يېڭى غۇمىنىڭ نەسىرى ئاستىدا تۇرۇۋاتىدۇ، بۇ غۇملار ئاداۋەت ۋە ئەندىشىدۇر. بۇ ئاداۋەت ئەھلىسەلىپ يۈرۈشلىرى، تېخىمۇ ئىلگىرى سۈرگەندە ئەسلى خىرىستىيانلارغا تەۋە، ئەمما فەتھىسىدىن كېيىن ئىسلام تۇپراقلىرىغا ئايلىنغان يەرمۈك، ئەجنادەين، مىسىر ۋە شىمالى ئافرىقا فەتھىلىرىدىن قالغان يادىكار ئاداۋەتتۇر.

يەنە بىر غۇم ئەندىشە باركى، غەرب ئىسلامنىڭ يەنە بىر قېتىم جۇش ئۇرۇپ راۋاجلىنىشىدىن ئەندىشىلىنىدۇ. مانا بۇ ئىككى غۇم غەربنىڭ ئىسلام ئويغىنىش ھەرىكەتلىرىدىن تۇيىقى سىزىشىنىڭ، ئىسلام ئويغىنىش ھەرىكەتلىرىنى تەتقىق قىلىش ۋە توسالغۇ بولۇش ئۈچۈن زور مىقداردا مەبلەغ ئاجرىتىشىنىڭ ۋە داۋاملىق سوۋېت ئىتتىپاقى يىمىرىلگەندىن كېيىنكى يېڭى دۈشمەن «ئىسلام تەھدىتى» ھەققىدە داۋراڭ سېلىشىنىڭ سىردۇر.

ئۇلار ئىسلامنى «يېشىل خەتەر، سالاھىدىنىڭ قايتىدىن باش كۆتۈرۈش خەتەرى» دەپ ئاتايدۇ، گەرچە مۇسۇلمانلار ئاجىز ۋە چېچىلاڭغۇ بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ نەزىرىدە يەنىلا ھەقىقىي ئەندىشە قوزغاپىدىغان خەتەر دەل ئىسلامدۇر، دەرۋەقە «قىزىل خەتەر» سوۋېت ئىتتىپاقى يىمىرىلىشى بىلەن تەڭ،

پەقەت بۇخارى ۋە مۇسلىمدا يەر ئالغان ئەڭ سەھىھ ھەدىسلەر بىلەن بايان قىلىنغان مۆجىزىلەردىن بىر نەچچىنى كەلتۈرۈش بىلەن كۇپايىلىنىمىز .

1. تاماقنىڭ كۆپىيىشى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئازغىنە تاماقنى كۆپەيتىپ نەچچە يۈز كىشىلىك قوشۇننى تۇيغۇزغانلىق ۋەقەسى كۆپچىلىك ساھابىلارنىڭ كۆزلىرى ئالدىدا بىر نەچچە قېتىم يۈز بەرگەن مەشھۇر ۋەقە . مەسىلەن : جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ : خەندەك قېزىلغان ۋاقتىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاچلىقتىن ھالسىراپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ،

بىز ئۆتكەنكى ساندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۆجىزىسىنى ئىنكار قىلغۇچىلارغا رەددىيە بېرىپ ، مۆجىزىنىڭ ھەقى ئىكەنلىكىنى ، ئاللاھ تائالانىڭ پەيغەمبىرىنىڭ راستچىللىقىنى ۋە ھەقى پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى مۆجىزە ئارقىلىق كۆرسەتكەنلىكىنى دەلىللىرى بىلەن بايان قىلغان ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇرئان كەرىمدە بايان قىلىنغان مۆجىزىلىرىنى مىسال سۈپىتىدە كەلتۈرگەن ئىدۇق . نۆۋەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سەھىھ ھەدىسلەردە بايان قىلغان مۆجىزىلىرىدىن بىر نەچچە ئۆرنەك كەلتۈرمەكچىمىز . پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلەردە بايان قىلىنغان مۆجىزىلىرى ئىنتايىن كۆپ . بىز

كەلدى، خېمىرنى ئۇنىڭ ئالدىغا قويدۇم، ئۇنىڭغا تۈكرىكىنى ئايلاشتۇردى ۋە بەرەكەت تىلەپ دۇئا قىلدى، ئاندىن قازانغىمۇ تۈكۈردى ۋە بەرەكەت تىلەپ دۇئا قىلدى. ماڭا: «ناۋاي ئايالى چاقىرغىن، مەن بىلەن نان پىشۇرسۇن، قازاندىكى شورپىنى ئۇسۇڭلار، قازاننى ئوچاقتىن چۈشۈرمەڭلار» دېدى. ئۆيگە كەلگەن كىشى بىر مەڭ كىشى ئىدى. ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلمەنكى ھەممىسى تاماق يەپ تويۇپ كېتىشتى. قازانمىز شۇ پېتى قايناپ قالدى، خېمىرىمىز شۇ پېتى نان پىشۇرۇلۇپ قالدى.^①

2. كېسەلگە شىپا بولۇش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھنىڭ ئىزنى بىلەن بەزى كېسەللەرگە مەلۇم بولغان سەۋەبلەر بىلەن دورا قىلماستىن شىپالىق بولاتتى. مەسىلەن: خەيبەر غازىتى بولغاندا ھەزرىتى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كۆزى قاتتىق ئاغرىپ قالغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ كۆزىگە تۈكۈرۈپ قويدى ۋە دۇئا قىلدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ كۆزى دەرھال ساقىيىپ كەتتى.^②

3. تاشنىڭ سالام بېرىشى

رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم پەيغەمبەر بولۇشتىن ئاۋۋال

① سەھىھ بۇخارى (3793) سەھىھ مۇسلىم (3800).

② سەھىھ بۇخارى (3425).

ئۆيۈمگە بېرىپ ئايالىمدىن: يېنىڭدا يەيدىغان بىر نەرسە بارمۇ؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاچلىقتىن ھالسىراپ كەتكەنلىكىنى كۆردۈم، دېدىم. ئايالىم بىر خالتىنى چىقاردى. ئۇنىڭدا ئىككى كىلودەك ئارپا بار ئىدى. يەنە بىر سېمىز ئۆچكىمىز بار ئىدى. ئۆچكىنى سويدۇم، ئارپىنى تارتىپ ئۇن قىلدىم. گۆشنى پارچىلاپ قازانغا سالدۇق، ئۇنى نان يېقىش ئۈچۈن خېمىر يۇغۇردۇق. ئاندىن مەن رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىغا ماڭدىم. ئايالىم: رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىدا ئۆيۈمىزدە زىياپەت بار، دەپ ئېلان قىلىپ، مېنى رەسۇلۇللاھنىڭ ئالدىدا خىجىل قىلمىغىن، بۇ تاماق قوشۇنىڭ ھەممىسىگە يەتمەيدۇ، دېدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇلۇقىغا مەخپى ھالدا: يا رەسۇلەللاھ! ئۆيۈمىزدە كىچىك بىر ئوغلۇقىمىز بار ئىدى، ئۇنى سويۇپ قازانغا سالدۇق، بىر ئىككى كېلۇ ئارپا بار ئىكەن ئۇنى ئۇن قىلىپ يۇغۇردۇق، ئۆزلىرى بىر نەچچە كىشىنى ئېلىپ كەلگەنلا، دېدىم. رەسۇلۇللاھ خۇشال بولۇپ پۈتۈن قوشۇنغا: «ئى خەندەق ئەھلى! جابىر بىر زىياپەت تەييارلاپتۇ، تىز بولۇڭلار! ئۇنىڭ ئۆيىگە بارايلى» دەپ ئېلان قىلغاندىن كېيىن ماڭا: «مەن كەلگۈچىلىك قازاننى چۈشۈرمەڭلار، خېمىرنى نان ياقماڭلار» دېدى. ئايالىمنىڭ يېنىغا كەلدىم، ئۇ: ساڭا نېمە بولدى؟ دېدى. مەن: ئېيتقىنىڭنى قىلدىم، دېدىم. رەسۇلۇللاھ قوشۇننىڭ ئالدىدا

رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ: «زەۋراڭ دېگەن جايدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئىچىدە ئازراق سۇ بولغان بىر قاچا ئېلىپ كېلىندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ قاچىنىڭ ئىچىگە قولىنى سالدى، ئۇنىڭ بارماقلىرىدىن بۇلدۇقلاپ سۇ چىقتى، ئۇ يەردىكى كىشىلەر ئۇ سۇدىن تاھارەت ئالدى». قەئادە: ئەنەستىن ئۇ سۇدىن تاھارەت ئالغان نەچچە كىشى ئىدىڭلار؟ دەپ سورىدىم، ئۇ ئۈچۈز كىشى ئىدۇق، دەپ جاۋاب بەردى، دېگەن.^①

6. خورما دەرىخىنىڭ رەسۇلۇللاھتىن ئايرىلىپ قالغانلىقىغا يىغلىشى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جۈمە كۈنى خۇتبە ئوقۇغاندا يۆلىنىپ تۇرىدىغان بىر خورما دەرىخى بولۇپ، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئايرىلىپ قالغانلىقىغا قايغۇرۇپ، ئۇن سېلىپ يىغلاپ كەتكەن. ئۇنىڭ يىغلىغان ئاۋازىنى مەسجىد دە بولغان ساھابىلارنىڭ ھەممىسى ئاڭلىغان. ھەزرىتى جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ: ئەنسارلاردىن بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ: «يا رەسۇلەللاھ! مېنىڭ بىر ياغاچچى ئوغلۇم بار، سىلگە ئۈستىدە ئولتۇرۇش ئۈچۈن بىر مۇنبەر ياسىتىپ بەرمەيمۇ؟» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «خالىسىڭىز

مەككىدە بىر تاش ئۇنىڭغا سالام بېرىپ سۆزلەيتتى. جابىر ئىبنى سەمۇرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مەن مەككىدە مەن پەيغەمبەر بولۇشتىن ئاۋۋال ماڭا سالام بەرگەن تاشنى بىلىمەن. ئۇ تاشنى مەن ھازىرمۇ تونۇيمەن»^②.

4. تائامنىڭ تەسبىھ ئېيتىشى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا يېيىلىۋاتقان تائامنىڭ ئاللاھ تائالاغا تەسبىھ ئېيتقانلىقىنى كۆپلىگەن ساھابىلار كۆرگەن. بۇ ۋەقەلەردىن بىرىنى ھەزرىتى ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق نەقىل قىلدۇ: «بىز يېيىلىۋاتقان تائامنىڭ تەسبىھ ئېيتىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىغان ئىدۇق»^③.

5. بارماقلىرىنىڭ ئارىسىدىن سۇ چىقىشى

ساھابە كىراملار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بارماقلىرىنىڭ ئارىسىدىن سۇ چىققانلىقىنى كۆرگەن، ئۇ سۇدىن ئىچكەن ۋە تاھارەت ئالغان. بۇ ۋەقەمۇ بىر نەچچە قېتىم بولغان ۋە كۆپلىگەن ساھابىلەر بۇ ۋەقەنى كۆرگەنلىكىنى نەقىل قىلغان. شۇ ۋەقەلەردىن بىرىنى ھەزرىتى ئەنەس

^① سەھىھ مۇسلىم (4222).

^② سەھىھ بۇخارى (3314).

^③ سەھىھ بۇخارى (3307).

بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېلىقى دەرخنىڭ يېنىغا بېرىپ، شېخىدىن تۇتۇپ: «ئاللاھنىڭ ئىزنى بىلەن ماڭا دالدا بولغىن» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ دەرخ خۇددى بۇرۇندىن ياغاچ ئۆتكۈزگەن تۆگىدەك ئىگىلىپ رەسۇلۇللاھقا دالدا بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە بىر دەرخنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭ شېخىدىن تۇتۇپ: «ئاللاھنىڭ ئىزنى بىلەن ماڭا دالدا بولغىن» دېدى. ئۇمۇ بىرىنچى دەرخكە ئوخشاش ئىگىلىپ دالدا بولدى. ئاندىن رەسۇلۇللاھ ئىككى دەرخنى بىر-بىرىگە يېقىنلاشتۇرۇپ: «ئاللاھنىڭ ئىزنى بىلەن بىرلىشىڭلار» دېدى. ئىككى دەرخ بىرلەشتى. ^①

8. كاۋاپ قىلىنغان قوينىڭ ئۆزىنىڭ زەھەرلەنگەنلىكىنى خەۋەر بېرىشى
كاۋاپ قىلىنغان بىر قوي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا قويۇلغاندا، تىلغا كېلىپ ئۆزىنىڭ زەھەرلەنگەنلىكىنى ئېيتقان. ھەزرىتى ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ: خەيىرەدە بىر يەھۇدى ئايال زەھەر قويۇپ كاۋاپ قىلىنغان بىر قوينى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەدىيە قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن ئازراق يېدى ۋە يېنىدىكىلەرمۇ يېدى، شۇ ئەسنادا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

شۇنداق قىلىڭ» دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىر مۇنبەر ياستىپ بەردى. جۈمە كۈنى رەسۇلۇللاھ خۇتبە ئوقۇش ئۈچۈن مۇنبەرگە چىقىپ ئولتۇرۇۋىدى، رەسۇلۇللاھ بۇرۇن خۇتبە ئوقۇغاندا يۆلىنىپ تۇرىدىغان ياغاچ ئۇن سېلىپ يىغلاپ پارچىلىنىپ كەتكىلى تاس قالدى. شۇنىڭ بىلەن رەسۇلۇللاھ مۇنبەردىن چۈشۈپ ئۇ ياغاچنى قۇچاقلاپ ئىدى، خۇددى قاتتىق يىغلاپ كەتكەن بوۋاقتى پەسەيتكەندە ئىسەدىگەندەك ئېسەدەپ پەس بولدى. رەسۇلۇللاھ «زىكىر ئاڭلاشتىن ئايرىلىپ قالغىنىغا يىغلاپ كېتىپتۇ» دېدى. ^②

7. دەرخنىڭ بويسۇنۇشى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۈزلەڭ بىر يەردە تاھارەت سۇندۇرۇشقا توغرا كېلىپ قالغاندا، بىر دەرخ كېلىپ ئۇنىڭغا دالدا بولۇپ تۇرغان. ھەزرىتى جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن يولغا چىقتۇق، كەڭ بىر ۋادىغا كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاجىتىنى راۋا قىلىش ئۈچۈن ماڭدى، مەن بىر چوگۇن سۇ ئېلىپ ئارقىسىدىن ماڭدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەتراپقا قارىدى، دالدا بولىدىغان ھېچنەرسە كۆرەلمىدى، پەقەت ۋادىنىڭ بىر چېتىدە ئىككى دانە دەرخ

^①سەھىھ مۇسلىم (5328).

^②سەھىھ بۇخارى (1953).

تارتقاندا، قۇرەيشلەرگىمۇ يەتتە يىل قۇرغاقچىلىق بەرگىن، دېمەكچى. شۇنىڭ بىلەن مەككىنى قۇرغاقچىلىق ۋە قەھەتچىلىك باستى. ھەممە نەرسە قۇرۇپ تۈگىدى. ئىنسانلار ئۇستۇخان، تىرە ۋە تاپلارنىمۇ يېدى. كېيىن ئەبۇ سۇفيان كېلىپ: ئى مۇھەممەد! قەھەتچىلىك ھالاك بولدى، ئاللاھقا دۇئا قىلغىن، ئۇلارنىڭ بېشىدىكى بۇ بالانى كۆتۈرۈۋەتسۇن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇئا قىلدى، ئۇلارنىڭ ئۈستىدىكى ئازاب كۆتۈرۈلۈپ كەتتى.^②

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ: بىر يىلى مەدىنىدە قۇرغاقچىلىق يۈز بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جۈمەدە خۇتبە ئوقۇۋاتقاندا بىر ئەرەبى ئورنىدىن تۇرۇپ: يا رەسۇلەللاھ! ماللار ھالاك بولدى، بالىلار ئاچ قالدى، بىز ئۈچۈن ئاللاھ تائالاغا دۇئا قىلسىلا، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇئاغا قول كۆتۈردى. جېنىم ئىلكىدە بولغان ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، ئاسماندا بىر دانە بۇلۇت يوق ئىدى. رەسۇلۇللاھ دۇئادىن قولنى يىغىپ بولغۇچىلىك ئاسماندا تاغدەك بۇلۇت پەيدا بولدى، رەسۇلۇللاھ مۇنبەردىن چۈشمەي تۇرۇپ يامغۇر ياققانلىقىنى كۆردۈم. ھەتتا رەسۇلۇللاھنىڭ ساقاللىرى ھۆل بولۇپ كەتتى. ئۇ كۈنى، ئەتىسى، ئۇنىڭ ئەتىسى تا كېلەر جۈمەغىچە يامغۇر

«قولۇڭلارنى تارتىڭلار، بۇ قوي ماڭا ئۆزىنىڭ زەھەرلەنگەنلىكىنى خەۋەر بەردى» دېدى. ئەنسانلاردىن بىش ئىبنى بەررا ئەبى مەئرۇر ئۇ زەھەرلىك گۆشنى يېگەن سەۋەبتىن ئۆلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەھۇدى ئايالى چاقىرىپ كېلىپ: «نېمىشقا بۇنداق قىلدىڭ؟» دەپ سورىدى. يەھۇدى ئايال: ئەگەر سەن ھەقىقىي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بولساڭ، بۇ ساڭا تەسىر قىلمايدۇ، ئەگەر پادىشاھ بولساڭ، خەلقنى سەندىن قۇتۇلدۇرغان بولمىن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىش ئىبنى بەررائنىڭ قىساسى ئۈچۈن ئۇ ئايالى ئۆلتۈرۈشنى بۇيرىدى، ئۇ ئايال ئۆلتۈرۈلدى.^①

9. دۇئاسىنىڭ ئىجابەت بولۇشى

نۇرغۇن ۋەقەلەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇئا قىلغان ۋە دۇئاسى دەرھال ئىجابەت بولغان. مەسىلەن: ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق رىۋايەت قىلغان: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرەيشلەرنىڭ بەك ھەددىدىن ئېشىپ، مۇسۇلمانلارغا قاتتىق ئەزىيەت قىلىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ: «ئى پەرۋەردىگار! قۇرەيشكە قارشى ماڭا يۈسۈفنىڭ يەتتە يىلىدەك يەتتە يىل بىلەن ياردەم بەرگىن» دەپ دۇئا قىلدى. يەنى يۈسۈف ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمى يەتتە يىل قۇرغاقچىلىقنىڭ دەردىنى

② سەھىھ بۇخارى (4450).

① سەھىھ بۇخارى (2933).

بۇ ھەدىستە مۇنداق مۆجىزىلىك ئىككى ھەقىقەت بار

بىرىنچى ھەقىقەت - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ئەرەب زېمىنى» دېگىنى بۇگۈنكى سەئۇدى ئەرەبىستانى ئىچىگە ئالغان ئەرەب يېرىم ئارىلى بولۇپ، بۇرۇن بۇ زېمىندا ئۆستەڭلەر بار ئىدى ۋە باغۇ بوستانلىق، ياپيېشىل ئورمانلىق ئىدى.

ئىككىنچى ھەقىقەت - مىڭلارچا يىللاردىن بېرى قۇرغاق، نە ئۆستەڭ نە بوستاندىن ئەسەر بولمىغان بۇ زېمىن يەنە ئۆستەڭلەر ئاقىدىغان، بوستانلىق ۋە ياپيېشىل ئورمانلىققا ئايلاندى.

بۇ ئىككى ھەقىقەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «قايتىدۇ» دېگەن بىر كەلىمە سۆزىدىن چىقىدۇ. بۇ ھەقىقەتلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدىن تارتىپ يىگىرمىنچى ئەسىرنىڭ ئاخىرىغىچە ھېچكىم بىلمەيتتى. مۇشۇنداق بولۇشى مۇمكىن دەپ تەسەۋۋۇرمۇ قىلمايتتى. يىگىرمىنچى ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا ئىلىم-پەننىڭ تەرەققى قىلىشى سايسىدە، ئامېرىكا ۋە ياۋرۇپادىكى چوڭ ئۈنۈپۈرستىلەرنىڭ تەتقىقات بۆلۈملىرىدە مۇتەخەسسسى ئالىملارنىڭ نەچچە ئون يىللىق جاپالىق تەتقىق قىلىشى بىلەن ئەرەب يېرىم

ياغدى. كېلىدىغان جۈمە كۈنى ھېلىقى ئەرەبى ئورنىدىن تۇرۇپ: يا رەسۇلەللاھ! ئۆيلەر ئۆرۈلۈپ كەتتى، ماللار سۇغا غەرق بولۇپ كەتتى، بىز ئۈچۈن ئاللاھ تائالاغا دۇئا قىلسىلا، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولىنى كۆتۈرۈپ: «ئى پەرۋەردىگارىم! ئۈستىمىزگە ئەمەس، ئەتراپىمىزغا ياغدۇرغىن» دەپ دۇئا قىلدى ۋە قولى بىلەن بۇلۇتقا ئىشارەت قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بۇلۇتلار ئەتراپقا تاراپ خۇددى بۇلۇتلار ئوتتۇرىسىدىن يوقۇق ئەچىلغاندەك، ئوتتۇرىدىن ئاسمان ئېچىلدى. ۋادىلاردا بىر ئاي بويىچە سەل ئاقتى. ئەتراپنىڭ قايسى بىر تەرىپىدىن بىرى كەلسە، ياققان مول يامغۇردىن سۆز قىلاتتى.^①

10. ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ قايتىدىن بوستانلىق بولۇشى

ئەرەب يېرىم ئارىلى ھەممىگە مەلۇم بولغىنىدەك قۇرۇق چۆل ۋە تاغلاردىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇنىڭ باغۇبوستانلىققا ئايلاندىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ. لېكىن ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «ئەرەب زېمىنىگە بوستانلىق ۋە ئۆستەڭلەر قايتىپ كەلمۈگۈچىلىك قىيامەت بولمايدۇ» دېگەن.^②

^① سەھىھ بۇخارى (881)، مۇسلىم (1490).

^② سەھىھ مۇسلىم (1681).

مۇمكىنمۇ؟ جاۋاب: مۇمكىن ئەمەس. ئۇنداق بولسا، قانداقمۇ «ئەرەب زېمىنىگە بوستانلىق ۋە ئۆستەڭلەر قايتىپ كەلمۈگچىلىك قىيامەت بولمايدۇ» دېدى؟

دېمەك، بۇ ھەقىقەتلەرنى بىلىدىغان يالغۇز بىر زات بار، ئۇ بولسىمۇ كائىناتنىڭ ياراتقۇچىسى ئاللاھ تائالادۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقىقەتلەرنى پەقەت ئاللاھ تائالانىڭ بىلدۈرۈشى بىلەن بىلگەن ۋە يۇقىرىدىكى مۇبارەك سۆزنى ئېيتقان. يەنى بۇ ئاللاھ تائالانىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەق پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن بەرگەن مۆجىزىسىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدە مۇشۇنداق مۆجىزىلەر ناھايىتى كۆپ. ئاتىلىرىمىزنىڭ «ئەقىلغا ئىشارەت، نادانغا جۇۋالدۇرۇز» دېگەن سۆزىگە بىنا ئات ئەقىللىق ئوقۇرمەنلىرىمىزگە پەقەت ئۆرنەك سۈپىتىدە بىر نەچچە مۆجىزىنى كۆرسىتىش بىلەن، مۆجىزىنىڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكىگە، ئىنكارچىلارنىڭ دېگىنىدەك قۇرۇق ھىكايىلەردىن ئىبارەت ئەمەسلىكىگە ئىشارەت قىلدۇق. ئاللاھ تائالادىن بىزلەرنى ۋە سىلەرنى ھەق يولدا مۇستەھكەم قىلىشنى، ئەقىدىمىزنى بۇزۇشقا ئۇرۇنۇۋاتقان ئادىمىي شەيتانلارنىڭ سەپسەتلىرىگە ئالدىنىپ ئېزىپ كېتىشتىن ساقلىشىنى تەلەيمىز. ئامىن!

ئارىلىنىڭ نەچچە ئون مىڭ يىل بۇرۇن ئۆستەڭلەر ئاقىدىغان، يوپ يىشىل بىر ماكان ئىكەنلىكى، ئىنسانلارنىڭ ياشىغانلىقى، كېيىن سۇنىڭ تارتىلىپ قۇرغاقچىلىق يۈز بېرىشى بىلەن ئىنسانلار بۇ يەرنى تاشلاپ سۇ بار يەرلەرگە كەتكەنلىكى كەشپ قىلىندى.

يەنە ھازىرقى جۇغراپىيە مۇتەخەسسسلەرنىڭ تەتقىقاتى نەتىجىسىدە ھاۋا كېلىماتىنىڭ يىلدىن يىلغا ئىسسىۋاتقانلىقى نەتىجىسىدە مۇز ئوكياندىكى مۇزلارنىڭ ئاستا-ئاستا ئېرىپ يەر يۈزىدىكى سۇنىڭ كۆپۈيۈۋاتقانلىقى، بۇ شەكىلدە داۋام قىلىپ كەلگۈسىدە ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ سۈيى مول، ئېرىق-ئۆستەڭلەر ئاقىدىغان، باغۇ بوستانلىققا ئايلىنىدىغانلىقى ئىلمىي جەھەتتىن ئىسپاتلاندى.

بۇ يەردە مۇنداق سوئال كېلىدۇ: بۈگۈنكىدەك ئىلىم-پەن ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۆز زامانىسىدا دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىدىكى ئىلىملەردىنمۇ يىراق، قۇپقۇرۇپ بىر چۆلدە تۇغۇلۇپ ئۆسكەن، ھاياتىدا مەكتەپ يۈزى كۆرمىگەن، ئوقۇش-يېزىشنى بىلمەيدىغان بىر زاتنىڭ يىللارچە ئوقۇپ ئىلىم تەھسىل قىلغان مۇتەخەسسسلەرنىڭ نەچچە ئون يىل تەتقىق قىلىپ تېخى يېڭىدىن كەشپ قىلغان بۇ ھەقىقەتلەرنى بىلىشى

ئۆزىمىزدىكى ئىللەتلەرنى تۈزەتسەك، باشقىلارنىڭ تەنقىدىي پىكىرى ۋە قاراشلىرىغا توغرا مۇئامىلە قىلىشنى ئۆگەنسەك، ئاندىن دەۋا يولىدا بىرلىكتە ھەرىكەت قىلىشقا توسقۇنلۇق قىلىدىغان ئامىللاردىن ساقلانغىلى، دەۋا يولىدا تېخىمۇ راۋان يول ئالغىلى بولىدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن. جامال مادىي مۇنداق دەيدۇ:

قېنى ھەممىمىز تۆۋەندىكى سوئاللار ھەققىدە ئويلىنىپ باقايلى!

- تەرەپپازلىقتىن پۈتۈنلەي قۇتۇلۇش كېرەكمۇ؟
- تەرەپپازلىقنىڭ ھەممىسىدىن ساقلىنىش لازىممۇ؟

تەرجىمان ئىلاۋىسى:

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن! خەلقىمىز ئىچىدە، شۇنداقلا تەشكىلاتلىرىمىز ئارىسىدا، بولۇپمۇ ياشلار قاتلىمىدا تەرەپپازلىق، ئۆسەك سۆز ۋە تەپىرقە پەيدا قىلىشتەك ئىللەتلەرمۇ يوق ئەمەس. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن دوكتۇر جامال مادىينىڭ «سەن ھايات قاينىمدا يالغۇز ئەمەس» ناملىق ئەسىرىنىڭ يۇقىرىقى مەسىلىلەرگە ئالاقىدار قىسمىنى ئۆزلەشتۈرۈپ تەرجىمە قىلىپ، ھوزۇرغىلارغا سۇندۇم.

ماقالىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان مۇھاكىمە خاراكتېرلىك قاراش ۋە تەنقىدىي پىكىرلەرنى توغرا چۈشىنىپ،

بىرىمەن؟ - دەپ سورىغان كىشىگە، -
 قېرىندىشىڭنى زۇلۇمدىن تۇسۇشۇڭ
 ئۇنىڭغا ياردەم بەرگىنىڭ بولىدۇ، -
 دېگەن^① جاۋابى ئارقىلىق بۇ خاتا
 چۈشەنچىگە تۈزىتىش بەرگەن.

مەلۇم شەخسكە ياكى بىرەر
 جامائەتكە ۋە ياكى بىرەر تەشكىلاتقا
 كۆڭۈل بېرىپ، ئاكتىپ پائالىيەتتە بولۇپ
 كەلگەن كىشىلەر ئەگەر باشقا تەشكىلات
 ۋە جامائەتلەرنىڭ پىكرىنى چەتكە قاقسا،
 ئۆزى مەنسۇپ بولغان جامائەت ياكى
 تەشكىلاتلارنىڭ مۇتلەق توغرا،
 باشقىلارنىڭ مۇتلەق خاتا دەپ قارىسا،
 ئۇنداق كىشىنى تەرەپپازلىق قىلدى
 دېسەك بولىدۇ.

تەرەپپازلىقنىڭ ئىپادىلىرى:

- ئۆزى مەنسۇپ بولغان جامائەت،
 تەشكىلات ياكى پارتىيىنى ياكى ئۇستازنى
 ھەددىدىن زىيادە ماختاش ۋە ئۇلۇغلۇق
 دەرىجىسىگە كۆتۈرۈۋېلىش.

- ئۆزىگە باش بولغان ياكى
 كۆڭۈل بەرگەن كىشىلەرنىڭ سۆز ۋە ئىش
 - ھەرىكەتلىرىنى مۇتلەق توغرا ۋە
 خاتالىقتىن خالىي دەپ بىلىش.

- مەنسۇپ بولغان جامائەت ياكى

- تەرەپپازلىق نېمە ئۈچۈن
 ياشلاردا كۆپرەك تېپىلىدۇ؟
 - تەرەپپازلىقنىڭ كۈندىلىك
 ھاياتىمىزغا كۆرسەتكەن تەسىرلىرى
 قايسىلار؟

ياشلاردىن يۇقىرىدىكى سوئاللارنى
 سوراشتىكى مەقسەت، ياشلارنىڭ ھەر
 دائىم باشقىلارغا بېقىندى بولۇپ ياشىشى،
 ئۆزىدىكى قابىلىيەتكە تايىنىپ يېڭىلىق
 ۋە ئىجادىيەت ياراتماسلىققا ئوخشاش
 ھاياتىدىكى ئەڭ چوڭ خاتالىقلارغا
 كۆنۈپ قېلىشتىن، مەلۇم جامائەت ۋە
 پارتىيە، ياكى مەلۇم بىر ئېقىم ياكى
 مۇئەييەن بىر مەزھەپنىڭ پىكرىگە
 تەرەپپازلىق قىلىپ مېنىڭ توغرا دەپ
 تۇرۇۋېلىش، ھەق ياكى باتىللىقنى
 سۈرۈشتە قىلماستىن قارىغۇلارچە
 ئەگىشىشتىن ئاگاھلاندىرۇشتۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ:
 «قېرىندىشىڭ زالىم بولسۇن ياكى مەزلۇم
 بولسۇن ياردەم بەرگىن!» دېگەن
 ھەدىسىنى خاتا چۈشىنىۋېلىپ، مۇئەييەن
 شەخس ياكى مۇئەييەن تەشكىلاتقا، ياكى
 ئائىلە مەنسۇپلىرىغا قارىغۇلارچە يان
 بېسىش، سەلبىي تەرەپپازلىقنىڭ
 نامايەندىسىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر
 ئەلەيھىسسالام، - مەزلۇم بولسۇن ياردەم
 بېرىمەن، زالىمغا قانداق ياردەم

① ئىمام بۇخارى رىۋايىتى.

قايسى؟

ئەزىز دوستلار! يۇقىرىدا تەرەپپازلىقنىڭ ئالامەتلىرى ۋە بۇ ئالامەتلەرنىڭ ئۆزىمىزدە بار يوقلىقىنى بىلىپ يەتتۇق .

تۆۋەندە تەرەپپازلىقتىن ساقلىنىش ۋە يىراق تۇرۇشمىز ئۈچۈن ئەيىبلەشكە تېگىشلىك تەرەپپازلىقنىڭ ئالامەتلىرىنى بىلىۋالايلى :

ئەيىبلەش ۋە ساقلىنىشقا تېگىشلىك تەرەپپازلىقنىڭ ئالامەتلىرى تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت :

- ئۆزى مەنسۇپ بولغان جامائەت ياكى تەشكىلاتنى تىلغا ئالغاندا پەقەت ئالاھىدىلىكلىرى ۋە گۈزەل خىسلەتلىرىنىلا بايان قىلىش .

- ئۆزى مەنسۇپ بولمىغان جامائەت ياكى تەشكىلاتلارنىڭ كەمچىلىكلىرىنىلا تىلغا ئېلىش، ھەر دائىم ئەيىب - نۇقسانلىرىنى ئىزدەش، ئالاھىدىلىك ۋە ياخشى تەرەپلىرىنى كۆرمەسكە سېلىش ۋە تىلغا ئالماسلىق .

- جامائەت ياكى تەشكىلات ئىچىدىكى كىشىلەردە ئەيىب نۇقسان بولسىمۇ كۆرمەسكە سېلىپ دائىم ماختاپ كۆككە كۆتۈرۈش، تۈزىتىشكە تىرىشماسلىق .

تەشكىلاتنى مۇتلەق ئىقتىدارلىق، ئىشى مۇتلەق ياخشى دەپ قاراش .

- ئۆزى مەنسۇپ بولغان جامائەت ياكى تەشكىلاتنىڭ مەسئۇللىرى ۋە ئەزالىرىنى كەمچىلىكتىن خالىي، خاتالاشمايدۇ! - دەپ ئىشىنىش .

قېنى دوستلار، ئويلاپ باقايلى! يۇقىرىدىكى چۈشەنچىلەر توغرىمۇ؟

ئەلۋەتتە توغرا ئەمەس . چۈنكى مۇقەددەس دىنى، ئەزىز خەلقى ۋە ئانا ۋەتىنى ئۈچۈن خىزمەت قىلىۋاتقان جامائەتلەر، تەشكىلاتلار ياكى شەخسلەر - ھەممىسى نىيىتىگە يارىشا ئەجىرگە ئېرىشىدۇ . ئۇلارنىڭ بىرىنى چوڭ، بىرىنى كىچىك، بىرىنى ئۈستۈن، بىرىنى تۆۋەن كۆرۈش بىزنىڭ ئىشىمىز ئەمەس . ئۇلار توغرا قىلغان بولسا ھەممىسى ساۋابقا ئېرىشىدۇ، توغرا قىلمىغان دەپ خاتا كەتكەن تەقدىردىمۇ يەنە ئەجىردىن مەھرۇم قالمايدۇ . چۈنكى ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى كۆزلەپ توغرىغا يېتىش ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن مۇجتەھىد توغرا قىلسۇن، خاتا قىلسۇن ھەر ئىككى ئەھۋالدا ساۋابتىن مەھرۇم قالمايدۇ . دېمەك ئۇلار ئومۇمەن ياخشىلىققا نامزات مۇبارەك كىشىلەردۇر .

ئەيىبلەش ياكى تەنقىد قىلىشقا تېگىشلىك تەرەپپازلىقنىڭ ئالامەتلىرى

دۈشمەنلىشىپ قالغان بولسىمۇ، ئۇ كىشىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن راستچىل گۇۋاھلىق بېرىشتىن باش تارتىماسلىققا چاقىرىدۇ.

بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ: «بىرەر قەۋمگە بولغان ئۆچمەنلىككە ئۇلارغا ئادىل بولماسلىقنىڭغا سەۋەپ بولمىسۇن، سىلەرنىڭ ئۇلارغا ئۆچمەن تۇرۇپ ئادىل بولۇشۇڭلار تەقۋادارلىققا ئەڭ يېقىندۇر. ئاللاھتىن قورقۇڭلار، ئاللاھ ھەقىقەتەن قىلمىشىڭلاردىن خەۋەرداردۇر»^①.

ئىككىنچىسى، ئۆزى مەنسۇپ بولغان پارتىيە ياكى جامائەتنىڭ كۆرسەتمىلىرى ۋە بەلگىلىمىلىرىگە قارىغۇلارچە ئەگىشىش. ۋاھالەنكى، جامائەت، تەشكىلات ۋە پارتىيىلەردىكى نىزامنامە ۋە پىرىنسىپلار، پەقەت شۇ جامائەتنىڭ تەربىيە ئاساسى ياكى نىشانغا يېتىشنىڭ ۋاسىتىلىرى بولۇپ، زامان ۋە ماكاننىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ئۆزگىرىدۇ. جامائەتتىكى پىرىنسىپلار بەزى كەم ئەقىل، مەسىلىلەرنى تار دائىرىدە تەھلىل قىلىدىغان نادان، مۇتەئەسسپ، كاج ئىنسانلارنىڭ ئويلىغىنىدەك چوقۇنىدىغان بۇت ياكى ئەمەلگە ئېشىشى مەقسەت قىلىنغان غايىمۇ ئەمەستۇر. ئەپسۇسكى،

- ئۆزى مەنسۇپ بولغان جامائەتتىن بولمىغان كىشىلەردە ئارتۇقچىلىق بولسىمۇ قەدىرلىمەسلىك، ئىلىم ۋە قابىلىيەتتە ئۈستۈن بولسىمۇ ھۆرمەت قىلماسلىق، ئەگەر ئۇلاردىن ئازراق خاتالىق ئۆتۈلۈپ قالسا دەرھال ئەتراپقا يېيىش ۋە يامان كۆۈش.

- ئەمما ئۆزى مەنسۇپ بولغان جامائەت ئەزالىرىدىن خېلى چوڭ خاتالىق ئۆتۈلسىمۇ كۆرمەسكە سېلىش، ئاڭلىماس بولۇۋېلىپ قارىغۇلارچە قوغداش.

- ئۆزى مەنسۇپ بولغان جامائەت ياكى تەشكىلاتنىڭ نىزامنامىسى ياكى يول يۈرۈقلىرىنى مۇقەددەسلەشتۈرۈپ، ئۇلارنى قارىغۇلارچە ئەگىشىش.

جۈملىدىن كۈنىمىزدە بىر قىسىم شەخس ۋە تەشكىلاتلاردا كۆرۈلۈۋاتقان ئىككى تۈرلۈك مەسىلە مەۋجۇت. بىرى، ياخشى كۆرۈش ياكى يامان كۆرۈشتە پاسسىپلىققا ياكى ئاشقۇنلۇققا يېتىپ قېلىپ، ئادىل بولالماسلىق. ھالبۇكى، دىنىمىز بىزنى ھەممە ئىشتا ئادىل بولۇشقا، ھەتتا ئۆز زىيىنىغا بولسىمۇ ئادىل گۇۋاھچى بولۇشقا، ئاچچىقىم كەلدى دەپ ھەق ۋە ئادالەت تەرەپتە تۇرۇشتىن قاچماسلىققا، خوش بولدۇم دەپ شەخس ۋە جامائەتلەرنى باتىلغا ئىتتىرمەسلىككە، بىر كىشى بىلەن

① مائىدە سۈرىسى: 8 - ئايەت.

ئىختىلاپلىشىپ قالغان كىشىلەرگە تۆھمەت قىلىنسا، ئالغىلىماي، مۇداپىئە قىلىش .

9. دۈشمەنلىشىپ قالغان كىشى باشقىلار تەرىپىدىن زۇلۇم قىلىنسا، ئۇنى قوغداش ۋە ياردەم بېرىش .

10. باشقىلارنىڭ مېھرى - مۇھەببىتى ۋە ئېھتىرامغا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈش .

قىنى دوستلار، بىز بۇلارنى ئۆزىمىزدە ئەمەلىيلەشتۈرۈشكە تەييارمۇ؟

تەرەپپازلىقنىڭ باشلامچىسى ۋە تەرەپپازلىققا دەسلەپ ئاساس سالغۇچىنىڭ ئىبلىس ئىكەنلىكىنى بىلەمسىلەر؟

ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ ئىبلىسقا سېنى سەجدە قىلىشقا بۇيرىغان چېغىمدا نىمىشقا سەجدە قىلمىدىڭ دېدى. ئىبلىس مەن ئۇنىڭدىن ئارتۇق، مېنى ئوتتىن، ئۇنى لايىدىن ياراتتىڭ دېدى»^①.

شەيتان ئازغان چېغدا تەرەپپازلىقنى ئىنسانغا مېراس قالدۇرغانلىقىنى بىلەمسىلەر؟

شەيتان ئىنسانغا ئەشەددى دۈشمەن. ئۇنىڭ دۈشمەنلىكى ئەبەدىي داۋام قىلدۇ.

مانا تۆۋەندىكى بۇ قىسسە شەيتاننىڭ ئىنسانغا نەقەدەر دۈشمەن

① ئەگەر سۇرىسى: 12 - ئايەت.

بەزى كىشىلەر ئۆزى مەنسۇپ بولغان جامائەت، تەشكىلات ياكى پارتىيەنىڭ ئابروپىغا تەسىر يەتكۈزمەسلىك ئۈچۈن شەخسلەرنىڭ، مىللەتنىڭ ھەتتا بەزىدە دىننىڭ مەنپەئىتىنىمۇ قۇربان قىلدۇ.

تەرەپپازلىقتىن قۇتۇلۇشنىڭ 10 خىل يولى:

1. ئالغىش ياكى تەنقىد كىشىنىڭ ئۆزىگە ئەمەس، پىكىرىگە قارىتىلغان بولۇشى .

2. ئۆز - ئۆزىنى تەنقىد قىلىشتا شىجائەتلىك ۋە جۈرئەتلىك بولۇش .

3. ئۆز خاتالىقىنى ئېتىراپ قىلىش روھىنى يېتىلدۈرۈش .

4. باشقىلارنىڭ تەنقىدلىرىنى كۆڭۈل ئازادلىكى ۋە خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىش .

5. باشقىلاردىن ئۆزىنىڭ خاتالىق ۋە كەمچىلىكلىرىنى كۆرسىتىپ قويۇشنى، نەسەت قىلىپ تۇرۇشنى تەلەپ قىلىش .

6. باشقىلارنىڭ ئىلمىي قابىلىيىتى ۋە ئارتۇقچىلىقلىرىدىن پايدىلىنىش .

7. قارشىلىشىپ قالغان ياكى ئىختىلاپلىشىپ قالغان كىشىلەر ياخشىلىق قىلسا ئۇلارغا رەھمەت ئېيتىش ۋە مىننەتدارلىق بىلدۈرۈش .

8. قارشىلىشىپ قالغان ياكى

تەرەپپازلىقتىن ئىبارەت ئىككىگە ئايرىپ مۇئامىلە قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. ماختاشقا ۋە تەقدىرلەشكە تېگىشلىك بولغان تەرەپپازلىق توغرا، ساغلام ۋە كۈچلۈك دەلىللەر ئۈستىگە قۇرۇلغان پىكىرنى قوغداش ۋە مەيدانى ئېنىق بولۇش دېگەنلىكتۇر. ئەمما تەنقىد قىلىشقا ياكى ئەيىبلەشكە تېگىشلىك تەرەپپازلىق ئەقىل ۋە پىكىر يۈرگۈزمەستىنلا ھىسسىياتقا بېرىلىشتىن كېلىپ چىققان ئەسەبىيلىكتۇر.

بۇ ھەقتە دانالار مۇنداق دېگەن: ياشلارنىڭ ئۆز ماھىرىلىرىنى ياخشى كۆرۈشى تەرەپپازلىق ئەمەس، لېكىن ئۆز گۇرۇپپىلىرىنىڭ باشقىلارغا زۇلۇم قىلىشى ئۈچۈن ياردەم بېرىشى تەرەپپازلىقتۇر.

ياشلارنىڭ تەرەپپازلىقتىن قۇتۇلۇشى ناھايىتى ئاسان. ئۇلار يۇقىرىدا تەنقىد قىلىنغان تەرەپپازلىقنىڭ ئالامەتلىرىنى بىلىپ، ئۇنىڭدىن ساقلىنسا، شۇنىڭ بىلەن بىرگە بىز يۇقىرىدا ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتكەن تەرەپپازلىقتىن قۇتۇلۇشنىڭ ئون پىرىنسىپىغا ئەمەل قىلسا بولىدۇ.

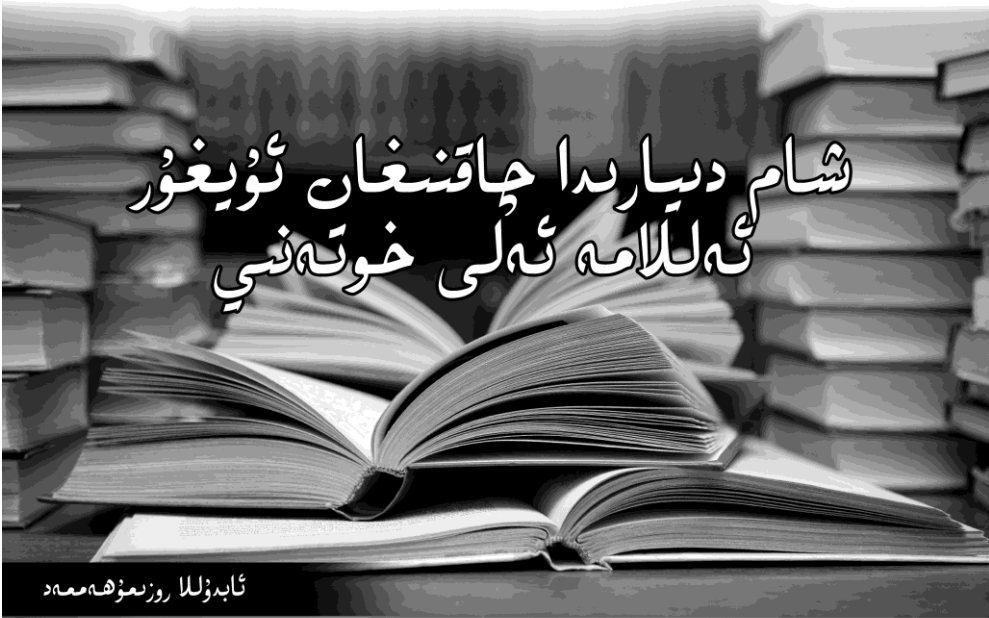
ئاللاھ تائالا ھەممىزنى ھەق يولدا مۇستەھكەم تۇرۇشقا نېسىپ قىلسۇن، پايدىلىق ئىلىم ۋە ئەقىل پاراسەت ئاتا قىلىپ، پىتىنە - پاسات ۋە تەپرىقكە سەۋەپ بولىدىغان ھەرقانداق گەپ سۆز، ئىش - ھەرىكەتلەردىن يىراق قىلسۇن! ئامىن.

ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ:

بىر كۈنى بىر مۇئەن ئادەم، يېقىلىپ چۈشۈشكە ئاز قالغان بىر كونا تام تۈۋىدە ئولتۇرۇپتۇ. توساتتىن بىر كىشى كېلىپ: «بۇ يەردە ئولتۇرما، بۇ تام يېقىلغىلى ئارانلا قالغان» دەپ نەسەت قىلىدۇ. مۇئەن ئادەم دەرھال قويۇپ كېتىدۇ. ئارىدىن بىر قانچە سىكۇنت قۇتە - ئۆتمەي تام ئۆرۈلۈپ چۈشىدۇ.

مۇئەن كىشى ئۆزىگە نەسەت قىلغان كىشىگە رەھمەت ئېيتىدۇ ۋە ئۆزلىرى كىم بولسا دەپ سورايدۇ، «مەن شەيتان» بولمەن دەپ جاۋاب بېرىدۇ، - بۇنىڭدىن ئەجەبلەنگەن مۇئەن «سەن مېنىڭ دۈشمىنىم تۇرۇپ، يەنە نېمە ئۈچۈن مېنىڭ ساق قېلىشىمنى ئويلايسەن؟» دەپ سورايدۇ. شەيتان: «مەن ساڭا نەسەت قىلمىدىم، لېكىن مېنىڭ ئويلىغىنىم ئەگەر سەن تام بېسىۋېلىپ ئۆلۈپ كېتىپ قالساڭ جەننەتكە كىرسەن. مېنىڭ ۋەزىپەم سېنى جەننەتكە كىرگۈزمەسلىك!» دەپ جاۋاب بېرىدۇ.

بۇ يەردە شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈش مۇمكىنكى، تەرەپپازلىقنى مۇتلەق خاتا ياكى مۇتلەق توغرا دەپ كېسىپ، پىچىۋېتىشكە بولمايدۇ. بەلكى ماختاش ۋە تەقدىرلەشكە تېگىشلىك تەرەپپازلىق، تەنقىد ۋە ئەيىبلەشكە تېگىشلىك

ئابدۇللا روزىمۇھەممەد

(1342)، ئىمام بىرزالى (1266 - 1339) ئىمام ئىبنى تەيمىيە (1263 - 1328) قاتارلىقلار ئەللامە خوتەنىي بىلەن بىر ئۇستازنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىدۇر.

بۈيۈك ئۆلىمالاردىن ئىمام زەھەبىي (1274 - 1348) ۋە ئىمام ئىبنى كەسىر (1300 - 1371) قاتارلىقلار ئەللامە خوتەنىيە ئىلىم تەھسىل قىلغان بولۇپ، ئەللامە خوتەنىيەنىڭ شاگىرتلىرىدۇر.

ئەللامە خوتەنىي ئۇيغۇر ئىسلام تارىخىدا بۈيۈكلەر تۆرىدىن ئورۇن ئېلىشقا تېگىشلىك زات بولسىمۇ، بۈگۈنگىچە ئۇنىڭ ھاياتى كۆپچىلىك ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلىرىگە تېخى ۋاراقلانمىغان يېڭى سەھىپە بولۇپ كەلدى. بىز بۇ ماقالىدە ئۇنىڭ ھاياتىدىن بىر قانچە سەھىپە

شام دىيارىدا ياشاپ ئۆتكەن بۈيۈك ئۇيغۇر ئۆلىماسى، ئەللامە ئەلى خوتەنىي (تۆۋەندە ئەللامە خوتەنىي دەپ ئېلىنىدۇ) مىلادىيە 1271 - يىلى تۇغۇلۇپ، مىلادىيە 1317 - يىلى ۋاپات بولغان. ئۇ ئۆز دەۋرىدىكى ئىلىم ساھىبلىرى ئارىسىدا بەلگىلىك ئورۇنغا ئىگە ئۆلىما بولۇپ، مەشھۇر مۇھەددىسلەر، داڭدار ھافىزلار ۋە كاتتا فەقىھلەر قاتارىدىن ئورۇن ئالغان. تەرجىمىھالى ئەينى دەۋردىكى ئەللامىلەر قەلىمىگە مەنسۇپ تەزكىرە - قامۇسلارغا پۈتۈلگەن.

ئىسلام دۇنياسىدىكى مەشھۇر ئۆلىمالاردىن ئىمام ئىبنى دەققىل ئىيد (1228 - 1302)، ئىمام ئىبنى جەمائە (1241 - 1333)، ئىمام مىززىي (1256 -

سۇنماقچىمىز .

ئەللامە خوتەننىڭ تولۇق ئىسمى ۋە تۇغۇلغان ۋاقتى

ئەللامە خوتەننىڭ تولۇق ئىسمى ئەلا ئۇددىن ئەبۇلھەسەن ئەلى بىن مۇھەممەد بىن ئابدۇللاھ تۈركىي خوتەننى شافىئىي سۇفېدۇر. ئۇ تەخمىنەن ھىجرىيە 670 - يىلى (مىلادىيە 1271 - يىلى) تۇغۇلغان.^①

«ئەلا ئۇددىن» ئەللامە خوتەننىڭ ھۆرمەت نامى بولۇپ، دىننى يۈكسەلدۈرگۈچى دېگەن مەنىدە. ئەبۇلھەسەن ئۇنىڭ كۈنىتى بولۇپ، ئىسمى ئەلى، ئاتىسىنىڭ ئىسمى مۇھەممەد، بوۋىسىنىڭ ئىسمى ئابدۇللاھتۇر.

ئەللامە خوتەننىڭ تولۇق ئىسمىدىكى «خوتەننى» دېگەن تەۋەلىك نامىدىن ئۇنىڭ خوتەنلىك ئىكەنلىكى، «تۈركىي» دىن تۈرك (ئۇيغۇر)لىقى، «شافىئىي» دىن شافىئىي مەزھىپىگە تەۋەلىكى، «سۇفىي» دېگەندىن بولسا تەسەۋۋۇپ ئەھلى ئىكەنلىكى ئايان بولىدۇ.

ئەللامە خوتەننىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشى ۋە ئوقۇش ھاياتى

ئەللامە خوتەننى يېتىم بالا بولۇپ،

① ئىمام بىرزالى: «المقتفى»، 2 - جىلد، 257 - بەت؛
ئىمام زەھەبىي: «المعجم المختص بالمحدثين»،
90 - بەت؛ ئىمام ئىبنى ھەجەر: «الدرر الكامنة» 3 -
جىلد، 110 - بەت.

كچىك ياشتا سۇرىيەنىڭ دەمەشق شەھىرىگە كۆچۈپ كەلگەن ۋە دەمەشقكە كاتتا ئۆلىما نەفسۇددىن ھەررائىنىڭ (? - 1298) ھەدىس مەدرىسەسىگە ۋەخپە قىلىۋەتكەن ئۆيىگە چۈشكەن.^②

ئەللامە خوتەننى «قۇرئان كەرىم» نى يادلاش بىلەن ئوقۇش ھاياتىغا قەدەم باسقان. ئۇ «ئەتتەنبىھ»، «ئەلمۇقەددىمە»^③ قاتارلىق كىتابلارنىمۇ يادلىغان. ئەرەب تىلى بىلىملىرىنى ئۆگەنگەن. ئۇ يەنە تىلشۇناسلىق، نەسەبشۇناسلىققا دائىر كىتابلارنىمۇ يادلىغان.^④ كېيىن ئۇ ھەدىس ئىلمىگە بېرىلىپ كاتتا ئالىملاردا ھەدىس ئىلمىنى ئۆگەنگەن.

ئۇ كىچىكىدىنلا تەقۋادار، دىيانەتلىك ئىدى، ئۇنىڭ قىرائىتى ناھايىتى گۈزەل ئىدى، خەتنى چىرايلىق يازاتتى، كەمتەر ئىدى، كۆپ ئىبادەت قىلاتتى.

ئىمام زەھەبىي بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ دەمەشققە بالا ۋاقتىدا كەلگەن بولۇپ، دىيانەتلىك، ساغلام مۇھىتتا ئۆسۈپ يېتىلگەن. «قۇرئان كەرىم»،

② ئىمام سەفەدىي: «الوافى بالوفيات»، 9 - جىلد، 213 - بەت.

③ مەنبەلەردە «ئەتتەنبىھ»، «ئەلمۇقەددىمە» دېگەن كىتابلارنىڭ مۇئەللىپ ئىسىملىرى قەيىت قىلىنمىغان. «ئەتتەنبىھ» دېگەن كىتاب ئەبۇ ئىسھاق شىرازىينىڭ شافىئىي فىقھىسىدە يېزىلغان كىتابى بولۇشى مۇمكىن؛ «ئەلمۇقەددىمە» ئىبنى ھاجىنىڭ «كافىيە» ئىسمى بىلەن مەشھۇر بولغان ئەرەب تىلى گىرامماتىكىسىغا ئائىت كىتابى بولۇشى مۇمكىن.

④ ئىمام بىرزالى: «المقتفى»، 2 - جىلد، 257 - بەت.

تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەن^①. شەيخ مەھمۇد رۇمىي ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئەللامە خوتەننى ئۇنىڭ ئورۇنباشارى بولۇپ، ئۇنىڭدىن قالغان ھېلىقى ساندۇققا ئىگىدارچىلىق قىلغان^②.

2. ئەللامە فەخرۇددىن ئىبنى بۇخارىي (1199 - 1291)

ئەللامە فەخرۇددىن ئىبنى بۇخارىي كاتتا ھەدىس ئالىمى بولۇپ، ئۇ ئىمام ئىبنى دەقىقل ئىمىد، ئىمام ئىبنى جەمائە كەبى ئۆز دەۋرىدىكى قازىكالانلارنىڭ، ئىمام مەزىي، ئىمام بىرزالىي كەبى شۇ دەۋرنىڭ كاتتا مۇھەددىسى ۋە ھافىزلىرىنىڭ ئۇستازىدۇر.

ئەللامە فەخرۇددىن ئىبنى بۇخارىي يەنە ئىمام ئىبنى تەيمىيەنىڭمۇ ئۇستازى بولۇپ، ئىبنى تەيمىيە بۇ ئۇستازىنىڭ ھۇزۇرىغا كىرسە يايىراپ كېتىدىغانلىقىنى بىلدۈرگەن^③. ئىمام سەفەدىي ئۆزىنىڭ «الوافى بالوفيات» دېگەن ئەسىرىدە، فەخرۇددىن ئىبنى بۇخارىيىدىن ھەدىس رىۋايەت قىلغان شاگىرتلىرى قاتارىدا يۇقىرىدا زىكىر قىلىنغان ئالىملار بىلەن بىرگە ئىمام ئىبنى تەيمىيە، ئەللامە خوتەننىلەرنىمۇ كۆرسەتكەن^④.

ئىمام زەھەبىي، ئىمام ئىبنى ھەجەر، ئىمام ھىجرانىي قاتارلىقلارمۇ

«ئەتتەنبىھ»، «ئەلمۇقەددىمە» قاتارلىق كىتابلارنى يادلىغان، ھەدىس ئاڭلىغان ۋە ئوقۇغان. ئاڭلىغان ھەدىسلەرنىڭ كۆپىنى تەھسىل قىلىپ ئۆگەنگەن. ئۇنىڭ قىرائىتى چىرايلىق ئىدى. ئۇ يېتىم بالا بولۇپ، كەمتەر ۋە ئەخلاققا ئىدى، كۆپ ئىبادەت قىلاتتى، ئادەمگەرچىلىكى ناھايىتى كۈچلۈك ئىدى^⑤.

ئەللامە خوتەننىيىنىڭ ئۇستازلىرى ئەللامە خوتەننىي ھەدىس ۋە فىقھى ئىلىملىرىنى بېرىپ ئۆگەنگەن، ئۇ بۇ ئىلىملەردە ئىجتىھاد بىلەن كۆپ تىرىشچانلىق كۆرسىتىپ ئاخىرى كۆزگە كۆرۈنگەن مۇھەددىسى ۋە فىقھ بولۇپ يېتىشىپ چىققان.

ئەللامە خوتەننىي ئۆز دەۋرىدىكى كاتتا ئۆلىمالاردىن تەلىم ئالغان. ئۇنىڭ ئۇستازلىرىدىن تۆۋەندىكىلەرنى كۆرسىتىشىمىز مۇمكىن:

1. شەيخ مەھمۇد رۇمىي (؟ - 1290).

شەيخ مەھمۇد رۇمىي تەقۋادار، سالىھ ئۇستازلاردىن بولۇپ، مەسجىد تە ئېتىكاپتا ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ دەمەشق جامەسىدە بىر ساندۇقى بار ئىدى، ئۇ ساندۇقنىڭ قېشىدا ئولتۇرۇپ ئېتىكاپ قىلاتتى، ئۇ ئەللامە خوتەننىيى

① ئىمام زەھەبىي: «تارىخ الإسلام» 51 - جىلد، 392 - بەت.

② ئىمام بىرزالىي: «المقتنى»، 1 - جىلد، 190 - بەت.

③ ئىمام سەفەدىي: «الوافى بالوفيات»، 20 - جىلد، 122 - بەت.

④ ئىمام زەھەبىي: «المعجم المختص بالمحدثين»، 90 - بەت.

⑤ ئىمام زەھەبىي: «المعجم المختص بالمحدثين»، 90 - بەت.

ئىلمىنى ئۆگەنگەن. ئۇ داۋاملىق ئىلىم ۋە ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولاتتى. ئۇ كەمتەر، زىرەك ۋە سالھ كىشى ئىدى»^①.

ئەللامە خوتەننىڭ يەنە نۇرغۇن ئۇستازلىرى بولۇپ، بىز يۇقىرىقىلار بىلەن كۇپايىلەندۇق.

ئەللامە خوتەننىڭ ئىلمىي مەشغۇلاتلىرى ۋە شاگىرتلىرى

ئەللامە خوتەننى كۆپ كىتاب ئوقۇيتتى، ئىلمىي سۆھبەتلەردە بولاتتى، ئالىملاردىن ھەدىس ئاڭلايتتى، ھەدىسكە ئائىت ئەسەرلەرنى يازاتتى. بۇلاردىن سىرت ئۇ يەنە كىتاب كۆچۈرۈش، كىتابلارنىڭ ھەرخىل كۆچۈرۈلمە نۇسخىلىرىدىكى خاتالىقلارنى تۈزۈش، ئۇلارنى سېلىشتۇرۇش قاتارلىق ئىشلار بىلەنمۇ مەشغۇل بولاتتى. ئۇ بۇ ئىشلارنى ناھايىتى پۇختا قىلاتتى.

ئەللامە خوتەننىڭ خېتى چىرايلىق ئىدى، ئۇ ئالىپلار ئارىسىدا مۇتەداۋىل بولغان «التىبە»، «العمدة»، «الأربعين النووية»، «الأربعون البلدانية»، «الجرجانية»، «الأحكام» قاتارلىق نۇرغۇن دەرسلىك كىتابلارنى كۆچۈرۈپ چىققان^②. ئۇنىڭ كۆچۈرگەن كىتابلىرىدىن ئۆلىمالار ۋە تالىبول ئىلىملەر كۆپ پايدىلانغان. كىشىلەر كىتابلارنىڭ باشقا نۇسخىلىرىدىكى خاتالىقلارنى ئۇنىڭ

ئەللامە خوتەننىڭ ئىبن بۇخارىنىڭ شاگىرتى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن.^①

3. ئىمام تاجۇددىن فەزارىي (1225 - 1291)

ئىمام تاجۇددىن فەزارىي شافىئىي فېھىسدا مۇجتەھىدلىك ماقامغا يەتكەن ئۆلىما. ئەللامە خوتەننى بۇ زاتتا فېھى ئىلمىنى ئۆگەنگەن، ئىمام بىرزالىمۇ بۇ كىشىدە فېھى ئىلمىنى ئۆگەنگەن.

ئىمام زەھەبىي ۋە ئىمام ئىبنى ھەجەر ئۆزلىرىنىڭ ئەسەرلىرىدە ئەللامە خوتەننى ۋە ئىمام بىرزالىلارنىڭ تەرجىمىھالىنى بەرگەندە بۇلارنىڭ ھەر ئىككىسىنىڭ فېھى ئىلمىنى ئۆگەنگەن ئۇستازىنىڭ ئىمام تاجۇددىن فەزارىي ئىكەنلىكىنى كۆرسەتكەن^②. شۇڭلاشقا ئىمام بىرزالىمۇ ئۆز ئەسىرىدە ئەللامە خوتەننى «ھاياتىنىڭ كۆپ ۋاقىتلىرىدا بىزگە ھەمراھ بولغان ھەمراھىمىز» دېگەن^③.

ئەللامە خوتەننى ئىمام تاجۇددىن ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى ئىمام شەھابۇددىن ئوقۇغان. بۇ ھەقتە ئىمام زەھەبىي مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ (ئەللامە خوتەننى دېمەكچى) ئۇستاز تاجۇددىن ۋە ئۇنىڭ ئوغلىدا فېھى

① ئىمام زەھەبىي: «ذبول العبر»، 4 - جىلد، 46 - بەت؛
ئىمام ئىبنى ھەجەر: «الدرر الكامنة»، 3 - جىلد، 111 - بەت؛
ئىمام ھىجرانىي: «قلادة النحر»، 6 - جىلد، 93 - بەت.

② ئىمام زەھەبىي: «معجم شيخو الذهبي»، 379 - بەت؛
ئىمام ھەجەر: «الدرر الكامنة»، 3 - جىلد، 273 - بەت؛

③ ئىمام بىرزالىي: «المقتفى»، 2 - جىلد، 256 - بەت.

④ ئىمام زەھەبىي: «معجم شيخو الذهبي»، 379 - بەت.
⑤ ئىمام بىرزالىي: «المقتفى»، 2 - جىلد، 257 - بەت.

خوتەننىگە شاگىرت ھېسابلىنىدۇ.

دوكتور ئىبراھىم ئەلى ساندۇقچى نەشىرگە تەييارلاپ، سەئۇدى ئەرەبىستاننىڭ مەدەنىي شەھىرىدىكى «مكتبة العلوم والحكم» نەشرىياتى نەشىر قىلغان ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ «المسائل الفقهية» دېگەن ئەسىرىنىڭ 1986 - يىلى نەشىرى بىرىنچى باسقىسى كىرىش سۆز قىسمىدىكى نەشىرگە تەييارلىغۇچى تەرەپتىن بېرىلگەن ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ تەرجىمىھالىدا ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ ئۇستازلىرى قاتارىدا ئەللامە خوتەننىمۇ كۆرسىتىلگەن^①.

سامى بىن مۇھەممەد سەلامە نەشىرگە تەييارلاپ، سەئۇدى ئەرەبىستاننىڭ رىياز شەھىرىدىكى «دار طيبة» نەشرىياتى نەشىر قىلغان ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ «تفسير القرآن العظيم» دېگەن ئەسىرىنىڭ 1999 - يىلى نەشىرى ئىككىنچى باسقىسى 1 - جىلد كىرىش سۆز قىسمىدا بېرىلگەن ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ تەرجىمىھالىدىمۇ ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ ئۇستازلىرى قاتارىدا ئەللامە خوتەننىمۇ كۆرسىتىلگەن^②.

① بۇ مەنبەدە يەنە ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ ئۇستازلىرى قاتارىدا يەنە بىر ئۇيغۇر ئالىمى ئىمام، ئەللامە يۇسۇپ خوتەننىمۇ زىكىر قىلىنغان، ئىمام ئىبنى كەسىرنىڭ «المسائل الفقهية» دېگەن ئەسىرىنىڭ 23 - ۋە 18 - بەتلەرنىڭ قارالسۇن.

② يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەن مەنبەلەردە ئەللامە خوتەننىڭ ئىسمى ئەبۇلھەسەن ئەلى بىن مۇھەممەد بىن ئابدۇللاھ ئەلھوتەننى دەپ ئېلىنغان بولۇپ، بۇ دەل ئەللامە خوتەننىڭ ئۆزىدۇر. چۈنكى كلاسسىك بەزى مەنبەلەردە ئەللامە خوتەننىڭ «خوتەننى» دېگەن ئەۋەلىك ئىسمى ئىشلىتىلگەن، ئۇنىڭ ئورنىغا

كۆچۈرگەن نۇسخىسىدىكى كىتابلار بىلەن سېلىشتۇرۇپ تۈزەتكەن.

ئەللامە خوتەننى يەنە شاگىرتلارغا تەلىم بېرەتتى، ئۇنىڭ يېتىشتۈرگەن شاگىرتلىرى كۆپ بولۇپ، مەشھۇر ئۆلىمالاردىن ئىمام زەھەبىي، ئىمام ئىبنى كەسىر قاتارلىقلارمۇ ئەللامە خوتەننىنىڭ شاگىرتلىرىدۇر.

ئىمام زەھەبىي ئۆزىنىڭ ئۇستازلىرىنىڭ تەرجىمىھالىرى بېرىلگەن «معجم شيخ الزهبي» دېگەن قامۇسىدا ۋە يەنە مۇھەممەد ئۇستازلىرىنىڭ تەرجىمىھالى بېرىلگەن «المعجم المختص بالمحدثين» دېگەن كىتابىدا ئەللامە خوتەننىنى ئۇستازلىرى قاتارىدا زىكىر قىلغان^①.

ئىمام زەھەبىي يەنە «تذكرة الحفاظ» دېگەن تەزكىرىسىدە ئوچۇق قىلىپ مۇنداق دېگەن: «مەن فەقھ، مۇھەممەد، زاھىد ۋە مۇبارەك زات ئەبۇلھەسەن ئەلى بىن مۇھەممەد تۈركىي خوتەننى شافىئىدىن ھەدىس ئاڭلىدىم»^②.

دېمەك ئىمام زەھەبىي ئەللامە خوتەننىنىڭ ھەدىس ئاڭلىغان شاگىرتى ھېسابلىنىدۇ.

ئىمام ئىبنى كەسىرمۇ ئەللامە

① ئىمام زەھەبىي: «معجم شيخ الزهبي»، 379 - بەت؛ 379 - بەت؛ ئىمام زەھەبىي: «المعجم المختص بالمحدثين»، 110 - بەت.

② ئىمام زەھەبىي: «تذكرة الحفاظ»، 4 - جىلد، 1505 - بەت.

ئۆلۈپ كەتكەن. ئىمام زەھەبىي بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ئۇ قورسىقى ئاغرىپ شەھىد بولغان ھالدا 717-يىلى ۋاپات بولدى.^①

ئەللامە خوتەننىگە ئاتاپ كاتتا ئالىم، شائىر، ئەلائۇددىن بن غانم (1253 - 1336) مەرسىيە يازغان بولۇپ^②، ئۇ بۇ مەرسىيەسىدە ئەللامە خوتەننىڭ گۈزەل ئەخلاقلىرىنى تىلغا ئېلىپ مەدھىيەلىگەن.^③

ئەللامە خوتەننىگە ئالىملارنىڭ بەرگەن باھالىرى

ئەللامە خوتەننى يىتۈك ئالىم، زاھىد ۋە تەقۋادار كىشى بولۇپ، ئۇنىڭغا دەۋرداشلىرى ۋە كېيىنكى دەۋردىكى ئالىملار يۇقىرى باھالارنى بەرگەن.

ئىمام بىرزالى ئەللامە خوتەننى سالىھ، فازىل، مۇھەددىس، ئۇستاز دېگەن سۈپەتلەر بىلەن سۈپەتلىگەن. ئۇ يەنە مۇنداق دېگەن: «ئۇ (يەنى ئەللامە خوتەننى) مەنپەئەتلىك كىشى ئىدى، ئۇ ئىبنۇل بۇخارىي، ئىبنۇل ۋاسىتى قاتارلىق بىزنىڭ بىر بۆلۈك ئۇستازلىرىمىزدىن كۆپ ھەدىس ئاڭلىغان ئىدى، كۆپ كىتاب ئوقۇغان ئىدى، كىشىلەر ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ئاڭلايتتى، تىللار ئۇنى مەدھىيەلەشكە بىرلىككە كەلگەندى، ئۇ كەمتەر، سالىھ، مۇبارەك،

ئىمام ئىبنى كەسىر ئۆزىمۇ ئەللامە خوتەننى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ (يەنى خوتەننى) فازىل كىشى ئىدى، خەتنى چىرايلىق يازاتتى، ئۇ «التىبىيە»، «العمدە» قاتارلىق كىتابلارنى كۆچۈرگەن ئىدى، كىشىلەر ئۇنىڭدىن مەنپەئەتلىنەتتى، ئۇنىڭ بىلەن كىتابلارنىڭ نۇسخىلىرىنى سېلىشتۇراتتى، ئۇنىڭغا تايىنىپ كىتابلارغا تۈزىتىش كىرگۈزەتتى، كىشىلەر ئۇنىڭ جامىدىكى ساندۇقنىڭ قېشىغا كېلىپ ئۇنىڭ بىلەن ئولتۇراتتى ۋە مەنمۇ (ئىمام ئىبنى كەسىر ئۆزىنى دېمەكچى) ئۇنىڭغا (يەنى ئەللامە خوتەننىنى دېمەكچى) تايىنىپ «العمدە» ۋە باشقا كىتابلاردىكى خاتالىقلارنى تۈزەتكەن ئىدىم»^④.

دېمەك ئىمام ئىبنى كەسىر مۇ ئەللامە خوتەننىنىڭ شاگىرتىدۇر.

ئەللامە خوتەننىنىڭ ۋاپاتى

ئەللامە خوتەننى ھىجرىيە 717-يىلى مۇھەررەم ئېيىنىڭ 6-كۈنى دۈشەنبە (مىلادىيە 1317-يىلى 3-ئاينىڭ 20-كۈنى) سەھەردە ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ نامىزى شۇ كۈنى پېشىن ۋاقتىدا دەمەشىق جامەسىدە چۈشۈرۈلۈپ، سوپىلار قەبرىستانلىقىغا دەپنە قىلىنغان.^⑤

ئەللامە خوتەننى قورساق ئاغرىقتا

① ئىمام زەھەبىي: «المعجم المختص بالمحدثين»، 90-بەت.
② ئىمام بىرزالى: «المقتفى»، 2-جىلد، 256-بەت.
③ بۇ شائىر ئىبنى تەيمىيە ئۇچۇنمۇ مەرسىيە يازغان، دوكتور ئابدۇراھمان بن ئابدۇجبارنىڭ «شىخ الاسلام ابن تيمية» دېگەن ئەسىرىنىڭ 1-توم، 88-بېتىگە قارىلىڭ.

④ «ئەلھۈننەزھە» دېگەن ئىسىم ئېلىنغان ئەھۋاللارمۇ بار. ئىمام ئىبنى كەسىر: «تفسير القرآن العظيم»، 1-جىلد، 14-بەتكە قارىلىڭ.
⑤ ئىمام ئىبنى كەسىر: «البدایة والنہایة»، 18-جىلد، 170-بەت.
⑥ ئىمام بىرزالى: «المقتفى»، 2-جىلد، 256-بەت.

ئىماملارمۇ ئەللامە خوتەننىيىنى ھەرخىل گۈزەل سۈپەتلەر بىلەن سۈپەتلىگەن.

ئەللامە خوتەننىيىنىڭ ئەسەرلىرى

ئىمام زەھەبىي ئەللامە خوتەننىيىنىڭ ھەدىسكە ئائىت بۆلۈنمە ئەسەرلەرنى يازغانلىقىنى قەيىت قىلدۇ^①. لېكىن بۇ ئەسەرلەر تارىخنىڭ بوران-چاپقۇنلىرىدا زاپا بولۇپ كەتكەنمۇ ياكى بىزگەچە يېتىپ كەلگەنمۇ بۇ ھەقتە مەلۇماتىمىز يوق.

يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك ئەللامە خوتەننىيى ئەسەر يېزىشتىن باشقا يەنە نۇرغۇن ئەسەرلەرنى كۆچۈرگەن. ئۇنىڭ ئۆز قەلىمىگە مەنسۇپ كۆچۈرگەن ئەسەرلىرىدىن ھازىرچە بىزگە مەلۇم بولغىنى: مەشھۇر ئالىم ئىبنى ئەسكەرنىڭ (1105 - 1176) «الأربعون البلدانية» دېگەن ئەسەرنىڭ قولىيازما نۇسخىسىدۇر. بۇ قولىيازما ئەللامە خوتەننىيىنىڭ ئۆز خېتى بىلەن يېزىلغان بولۇپ، قولىيازمنىڭ مۇقاۋىسىدا فەقھ، سالىھ، قىرائەت ئۈستازى، ئەبۇلھەسەن ئەلى بىن مۇھەممەد بىن ئابدۇللا خوتەننىيى دېگەن ئىسىم ئوچۇق يېزىلغان. قولىيازمنىڭ ئاخىرقى يېتىگىمۇ: بۇنى يازغان ئاجىز بەندە ئەلى بىن مۇھەممەد خوتەننىيى (ئاللاھ ئۇنى توغرىلاپ قويسۇن) دەپ يېزىلغان.

بۇ قولىيازمنىڭ ئالاھىدىلىكى، بۇ

①. ئىمام زەھەبىي: «تەكرار الحافظ»، 4 - جىلد، 1505 - بەت.

پاك، ئاقكۆڭۈل، ھېچكىمگە ئازار بەرمەيدىغان كىشى ئىدى»^②.

ئىمام ئابدۇللاھ يافىئى ئەللامە خوتەننىيى: مۇھەددىس، ئىمام، ئۈستاز دەپ سۈپەتلىگەن، ئۇ يەنە مۇنداق دېگەن: ئۇ (يەنى ئەللامە خوتەننىيى) تەقۋادار، ئېتىقادلىق، تەسىرچانلىقى كۈچلۈك، گۈزەل خىسلەتلىرى كۆپ كىشى ئىدى^③.

ئىمام زەھەبىي ئەللامە خوتەننىيى: فەقھ، مۇھەددىس، پۇختا بىلگۈچى، سالىھ، تەقۋادار، ئۈستاز دەپ سۈپەتلىگەن^④. ئىمام زەھەبىي يەنە مۇناسىۋەتلىك ھەرقايسى ئەسەرلەردە ئەللامە خوتەننىيى گۈزەل خىسلەتلىرى بىلەن سۈپەتلىگەن^⑤.

ئىمام ئىبنى كەسىر ئەللامە خوتەننىيى: سالىھ، ئۈستاز دەپ سۈپەتلىگەن^⑥. ئىمام ئىبنى ھەجەر ئۇنى: زاھىد، فەقھ دەپ سۈپەتلىگەن^⑦.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا ئىمام ئىبنى ناسىر دەمەشقىي، ئىمام سەفەدىي، ئىمام ئىبنى ۋەردىي، ئىمام ھىجرانىي ھەزرەمىي، ئىمام ئىبنى ئىماد قاتارلىق

① ئىمام بىرزالى: «المقتفى»، 2 - جىلد، 257 - بەت.
② ئىمام ئابدۇللاھ يافىئى: «مرآة الجنان»، 4 - جىلد، 193 - بەت.

③ ئىمام زەھەبىي: «المعجم المختص بالمحدثين»، 90 - بەت.
④ ئىمام زەھەبىي: «المعین فی طبقات المحدثین»، 226 - بەت؛ ئىمام زەھەبىي: «تەكرار الحافظ»، 4 - جىلد، 1505 - بەت.

⑤ ئىمام ئىبنى كەسىر: «البدایة والنہایة»، 18 - جىلد، 170 - بەت.

⑥ ئىمام ئىبنى ھەجەر: «الدرر الكامنة»، 3 - جىلد، 110 - بەت.

ئەللامە خوتەنى كۆچۈرگەن بۇنىڭدىن باشقا قوليازىلار دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى كۈتۈپخانىلاردا ياكى شەخسلەرنىڭ قوللىرىدا ساقلانغان بولۇشى مۇمكىن.

ئاخىردا شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتىمىزكى، بەزى مەنبەلەردە ئەللامە خوتەننىڭ نەسبى ۋە تەۋەلىك ئىسمىدا ئوخشىماسلىقلار بولۇپ^①، ئىمام ئىبنى ناسىر دەمەشقى ۋە ئىمام ئىبنى ھەجەرلەر ئەللامە خوتەننىڭ تەۋەلىك ئىسمىنىڭ توغرىسىنىڭ «خوتەنى» ئىكەنلىكىنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرگەن^②.

ئىمام ئىبنى ناسىر دەمەشقى خوتەننىڭ قەشقەرگە يېقىن شەھەر ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن. ئۇ يەنە ئەللامە خوتەننىڭ نەسبىنى ئەلى بىن ئەھمەد بىن ئابدۇللا بىن مۇھەممەد خوتەنى شىئافىي دەپ ئالغانلارنىڭمۇ مەۋجۇتلىقىنى، لېكىن توغرىسىنىڭ ئەبۇلھەسەن ئەلى بىن مۇھەممەد خوتەنى ئىكەنلىكىنىمۇ تىلغا ئالغان. ئۇ يەنە ئەللامە خوتەننىڭ نەسبىنى مۇشۇنداق يازغان قوليازىمىنى تاپقانلىقىنى سۆزلىگەن. شۇنداقلا بەزىلەرنىڭ

قوليازما ئەسەرنىڭ مۇئەللىپى ئىمام ئىبنى ئەسكەرنىڭ ئۆزىنىڭ كۆچۈرگەن قوليازىمى بىلەن سېلىشتۇرۇلغان.

ئەللامە خوتەنى بۇ قوليازىمنى ھىجرىيە 686 - يىلى رامزاندا (مىلادىيە 1287 - يىلى ئۆكتەبىر) دەمەشقى جامەسىدە كۆچۈرۈپ بولغان بولۇپ، بۇ قوليازما، ئەسەرنىڭ ئىمام بىرزالىي كۆچۈرگەن نۇسخىسىدىن كۆچۈرۈلگەن.

بۇ قوليازىمنىڭ ھەر بېتى 17 قۇر بولۇپ، ھەر قۇردا تەخمىنەن 9 سۆز بار. بۇ قوليازما 41 ۋاراق بولۇپ، ياخشى ساقلانغان، خەتلىرى ئېنىق. قوليازىمدا 13 - ئەسەرنىڭ خەت ئۇسلۇبى روشەن گەۋدىلىنىپ تۇرىدۇ.

بۇ قوليازىمنىڭ ئەسلى نۇسخىسى ئامېرىكا خارۋارد ئۇنىۋېرسىتېتى كۈتۈپخانىسىدا 587 - نومۇردا ساقلانغاندۇر. ئۇنىڭ كۆپەيتىلگەن بىر نۇسخىسى ئىيوردانىيە ئۇنىۋېرسىتېتىدا 31 - نومۇر بىلەن ساقلانماقتا^③.

بۇ قوليازىمنى ئابدۇلھاج مۇھەممەد نەشىرگە تەييارلىغان بولۇپ، لىۋان «المكتب الاسلامى» نەشرىياتى تەرىپىدىن 1993 - يىلى تۇنجى قېتىم نەشر قىلىنغان^④.

①. بىر قىسىم مەنبەلەردە ئەللامە خوتەننىڭ «خوتەنى» دېگەن تەۋەلىك ئىسمىنىڭ ئورنىغا «جۇبۇنى» ، «ھۇسنى» ، «ئەلھۇنتەزىيە» دېگەندەك ئىسىملار ئېلىنغان. (قارالسۇن: ئىمام ئىبنى كەسىر: «البدایة والنہایة»، 18 - جىلد، 170 - بەت؛ ئىمام ئىبنى ئەھمەد: «شذرات الذهب»، 8 - جىلد، 81 - بەت).

②. ئىمام ئىبنى ھەجەر: «تەبصیر المئتبە»، 1 - جىلد، 300 - بەت؛ ئىمام ئىبنى ناسىردىن دەمەشقى: «توضیح المئتبە»، 2 - جىلد، 210 - ۋە 211 - بەتلەر.

③. ئىمام ئىبنى ئەسكەر: «الأربعون البلدانیة»، 9 - ۋە 10 - بەتلەر.

④. بۇ قوليازىمنى يەنە مەشھۇر ئۇيغۇر ئالىمى مۇھەممەد ئىبراھىم خوتەننىڭ شاگىرتى مۇھەممەد مۇتئىبى ھافىزمۇ نەشىرگە تەييارلاپ نەشر قىلدۇرغان.

تەربىيىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام سەفەدىنىڭ «أعيان العصر» دېگەن ئەسىرى، دەمەشىق «دار الفكر» نەشرىياتى 1998 - يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

- بوجۇمئە قاتارلىقلار تەربىيىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام ھىجرانىي ھەزرىمىنىڭ «قلادة النحر» دېگەن ئەسىرى، جىددە «دار المنهاج» نەشرىياتى 2008 - يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

- ئەلى مۇھەممەد تەربىيىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام ئىبنى ھەجەرنىڭ «تبصير المنتبه» دېگەن ئەسىرى، مىسىر «الدار المصرية» نەشرىياتى 1967 - يىلى نەشرى .

- ئىمام ئىبنى ھەجەرنىڭ «الدرر الكامنة» دېگەن ئەسىرى، لىۋان «دار احياء التراث العربي» نەشرىياتى نەشرى .

- ئەھمەد ئەرنائۇت قاتارلىقلار تەربىيىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام سەفەدىنىڭ «الوافي بالوفيات» دېگەن ئەسىرى، لىۋان «دار احياء التراث العربي» نەشرىياتى 2000 - يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

- دوكتور ئابدۇللاھ تۈركىي تەربىيىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام ئىبنى كەسرنىڭ «البداية والنهاية» دېگەن ئەسىرى، جىزە «دار هجر» نەشرىياتى 1998 - يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

- دوكتور ئۆمەر ئابدۇسالام تەدمۇرىي تەربىيىدىن نەشرگە تەييارلانغان

نەسەبىنى ئەلى بن ئەھمەد خوتەنى دەپ ئالغان بۇ كىشىنىڭ ئەللامە خوتەنى ئەھمەس بەلكى باشقا ئادەم بولۇش ئېھتىماللىقىنى چەتكە قاقمىغان^① .

ئاللاھ تائالادىن بۇ بۈيۈك ئالىمىزنىڭ گۇناھلىرىنى مەغپىرەت قىلىپ، ئەجىر ئەزىم ئاتا قىلىشىنى سورايمىز .

پايدىلانغان مەنبەلەر:

- دوكتور ئىبراھىم ساندۇقچى تەربىيىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام ئىبنى كەسرنىڭ «المسائل الفقهية» دېگەن ئەسىرى، مەدىنە «مكتبة العلوم والحكم» نەشرىياتى 1986 - يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

- ئەبۇ ھاجىر مۇھەممەد سەئىد زەغلۇل تەربىيىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام زەھەبىنىڭ «ذبول العبر» دېگەن ئەسىرى، لىۋان «دار الكتب العلمية» نەشرىياتى 1985 - يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

- مەھمۇد ئەرنائۇت تەربىيىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام ئىبنى ئىمادىنىڭ «شذرات الذهب» دېگەن ئەسىرى، دەمەشىق «دار ابن كئير» نەشرىياتى 1992 - يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

- دوكتور ئەلى ئەبۇزەيد قاتارلىقلار

① . ئىمام ئىبنى ناسرۇددىن دەمەشىقنىڭ «توضيح المشته» دېگەن ئەسىرىنىڭ 2 - جىلد، 210 - ۋە 211 - بەتلەر .

نەشرىياتى 1988-يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

• دوكتور روھىيە ئابدۇراھمان تەرىپىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام زەھەبىنىڭ «معجم شيوخ الذهبى» دېگەن ئەسىرى، تائىفى «مكتبة الصديق» نەشرىياتى 1990-يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

• ئابدۇراھمان يەھيا تەرىپىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام زەھەبىنىڭ «تذكرة الحفاظ» دېگەن ئەسىرى، ھىندىستان «دائرة المعارف العثمانية» نەشرىياتى 1958-يىلى نەشرى .

• ئابدۇلھاج مۇھەممەد تەرىپىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام ئىبنى ئەسكەرنىڭ «الأربعون البلدانية» دېگەن ئەسىرى، بەيروت «المكتب الاسلامى» نەشرىياتى، 1993-يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

• دوكتور ئابدۇراھمان بىن ئابدۇجبارنىڭ «شيخ الاسلام ابن تيمية» دېگەن ئەسىرى «دار العاصمة» نەشرىياتى .

• سامىي بىن مۇھەممەد سەلامە تەرىپىدىن نەشرگە تەييارلانغان، ئىمام ئىبنى كەسەرنىڭ «تفسير القرآن العظيم» دېگەن ئەسىرى، رىياز «دار طيبة» نەشرىياتى، 1999-يىلى نەشرى، ئىككىنچى باسمىسى .

ئىمام بىرزىلىنىڭ «المقتفى» دېگەن ئەسىرى، لىۋان «المكتبة العصرية» نەشرىياتى 2006-يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

• دوكتور ئۆمەر ئابدۇسالام تەدمۇرىي تەرىپىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام زەھەبىنىڭ «تاريخ الإسلام» دېگەن ئەسىرى، لىۋان «دار الكتاب العربى» نەشرىياتى 2000-يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

• خەلىل مەنسۇر تەرىپىدىن نەشرگە تەييارلانغان، ئىمام ئابدۇللاھ يافئىنىڭ «مرآة الجنان» دېگەن ئەسىرى، لىۋان «دار الكتب العلمية» نەشرىياتى 1997-يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

• مۇھەممەد نۇئەيم تەرىپىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام ئىبنى ناسرۇددىن دىمەشقىنىڭ «توضيح المشتبه» دېگەن ئەسىرى، لىۋان «مؤسسة الرسالة» نەشرىياتى .

• مۇھەممەد سەئىد زەغلول تەرىپىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام زەھەبىنىڭ «المعين في طبقات المحدثين» دېگەن ئەسىرى، لىۋان «دار الكتب العلمية» نەشرىياتى 1998-يىلى نەشرى، بىرىنچى باسمىسى .

• دوكتور مۇھەممەد ئەلەبب تەرىپىدىن نەشرگە تەييارلانغان ئىمام زەھەبىنىڭ «المعجم المختص بالمحدثين» دېگەن ئەسىرى، تائىفى «مكتبة الصديق»

قوشۇمچە :

ئەللامە خوتەنى ئۆز قولى بىلەن
كۆچۈرگەن قوليازمنىڭ مۇقاۋا بېتىنىڭ
سۈرىتى :

ئەللامە خوتەنى ئۆز قولى بىلەن
كۆچۈرگەن قوليازمنىڭ ھازىرقى زامان
نەشرىنىڭ 31 - بېتىنىڭ سۈرىتى :

كتاب الأربعين
عن أربعين من أربعين لأربعين في أربعين

تأليف

الإمام الحافظ، محدث الشام، ناصر السنة
أفضل المتأخرين، أوجد العلماء، ثقة الدين

أبي القاسم علي بن الحسن بن هبة الله بن عبد الله
ابن الحسين بن عساكر الدمشقي الشافعي
قدس الله روحه، وتوّر ضريحه

رواية الشيخين

العدل أبي المكارم

عبد الواحد بن عبد الرحمن بن هلال الأزدي

والمقرئ أبي بكر

عتيق بن أبي الفضل بن سلامة السلمي

كلاهما عنه

رواية الشيخ

أبي علي الحسن بن علي بن أبي بكر

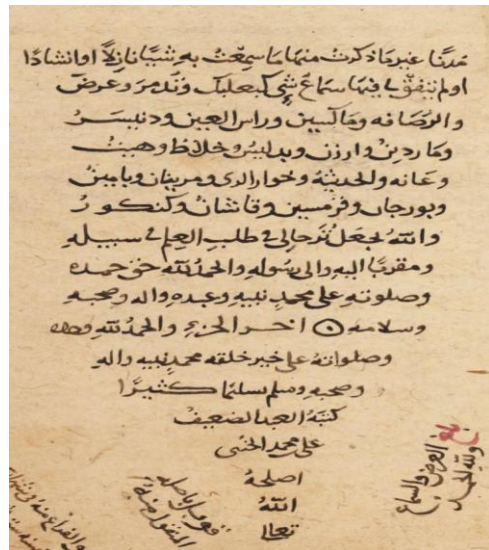
ابن الخلال الدمشقي عنهما

سمع صاحبه الفقيه الصالح المقرئ

أبي الحسن علي بن محمد بن عبد الله الختني منه

- ٣١ -

ئەللامە خوتەنى ئۆز قولى بىلەن
كۆچۈرگەن قوليازمنىڭ ئاخىرقى بېتىنىڭ
سۈرىتى :

ژۇرنىلىمىزنىڭ ھەر قايسى دۆلەتلەردىكى ۋاكالىتچىلىرى

تېلېفون نومۇرى	ئالاقلاشقۇچى	دۆلەت
0015712161352	نۇرىددىن ھاجىم	ئامېرىكا
0004077672770	تۇيغۇن ئابدۇۋېلى	كانادا
0040676224606	ئاندىلى مۇھەممەد كەرىم	شۋىتسارىيە
004740557071	ئۆمەر جان ھاجىم	نورۋىگىيە
0061413550840	ئابدۇسالام قارىم	ئاۋستىرالىيە
0046735710908	ئەھمەد تۇرسۇن	شۋىتسىيە
00491761038276	تۇرغۇنجان ئالاۋۇدۇن	گېرمانىيە
0031619965958	ئابدۇرېھىم غېنى	گوللاندىيە
00358409524426	ئابدۇلھەمىز قارىم	فىنلاندىيە
00818041968973	تۇرمۇھەممەد ھاشىم	ياپونىيە
00905468720476	ئابدۇرازاق قارىم	تۈركىيە
0077017410435	يارمۇھەممەد قارىم	ئوتتۇرا ئاسىيا
00966532071205	ياسىن ئابدۇلھەكىم	سەئۇدىيە ئەرەبىستان